

رهبر معظم انقلاب در پیامی به مناسبت هفته دفاع مقدس و سالگرد شهادت شهید سید حسن نصرالله اعلام کردند:

**ایران به دورانی که دشمن
آرزویش را دارد باز نخواهد گشت**

صرفه جوها را در آینده شریک کنید!

عبور سالم از زمستان با ایجاد «کاربر نوع ۲» چگونه امکان‌پذیر می‌شود؟

با تشکیل یک شرکت کاربر نوع ۲ مشکلات سهم انرژی استان برطرف می‌شود. راهکار این مسئله، در قانون برنامه هفتم وجود دارد. کاربر نوع ۲ می‌تواند در مقیاس منطقه‌ای، چند شهرستان یا یک استان فعالیت کند. دستورالعمل و آیین‌نامه این موضوع وجود دارد و می‌توان برای استان اصفهان نیز یک کاربر نوع ۲ ایجاد کرد. در این مدل، صرفه جویی مصرف‌کنندگان مختلف تجمیع می‌شود و کاربر می‌تواند بر مبنای میزان صرفه جویی، گواهی صرفه جویی دریافت کند یا این صرفه جویی را به مصرف‌کنندگان گاز بفروشد

مهدی طغیانی، نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی

سازمان

اشاره‌هایی که به حرف می‌آیند

ناشنوایان از نبود مترجم زبان اشاره و سختی‌هایی که به خاطر آن متحمل می‌شوند، می‌گویند

مترجم زبان اشاره ایرانی یک «پل ارتباطی» میان دوفرهنگ و دو زبان، یعنی زبان اشاره ایرانی و زبان فارسی است. نقش مترجم صرفاً برگرداندن کلمات نیست؛ بلکه انتقال دقیق پیام، لحن، احساس و ریزه‌کاری‌های مفهومی، بدون کوچک‌ترین دخل و تصرف یا قضاوت شخصی است

آیگین عباسی، مترجم زبان اشاره ایرانی و مدیرعامل انجمن خانواده ناشنوایان استان اصفهان

مشکلاتی که برای ناشنوایان به وجود می‌آید، ناشی از تفاوت زبانی است. هنگامی که شرایط لازم را برای این افراد فراهم نمی‌کنیم، نقص جامعه را نشان می‌دهیم

افسانه صادقی، مدیرعامل شبکه ملی ناشنوایان

حضور مترجم زبان اشاره ایرانی در دستگاه‌های مختلف، نه یک امتیاز حمایتی، بلکه یک حق مسلم شهروندی است. در دادگاه‌ها و نیروی انتظامی برای اجرای عدالت و دادرسی عادلانه، در بیمارستان‌ها و اورژانس برای تشخیص درست بیماری و حفظ جان بیمار، در بانک‌ها و ادارات دولتی جهت استقلال مالی و انجام امور اداری بدون نیاز به وابستگی به اطرافیان و در مراکز آموزشی و دانشگاه‌ها جهت رفع تبعیض تحصیلی و ایجاد فرصت‌های برابر رشد علمی، حضور این متخصصان ضروری است

خلیل رحیمی، عضو هیئت‌مدیره انجمن خانواده ناشنوایان استان اصفهان

International Departures					پروازهای خارجی
From: Tehran (IKA)					مبدأ: تهران
Flight شماره پرواز	Destination مقصد	Status وضعیت			
TK 872	Istanbul	Tehran → Istanbul	On Time	در حال انجام	
QF 401	Dubai	Tehran → Dubai	On Time	در حال انجام	
LH 600	Frankfurt	Tehran → Frankfurt	On Time	در حال انجام	
QR 950	Doha	Tehran → Doha	On Time	در حال انجام	
EK 979	Dubai	Tehran → Dubai	On Time	در حال انجام	
SU 518	Moscow	Tehran → Moscow	On Time	در حال انجام	
BA 463	London	Tehran → London	On Time	در حال انجام	
AF 427	Paris	Tehran → Paris	On Time	در حال انجام	
TK 718	Ankara	Tehran → Ankara	On Time	در حال انجام	
AZ 745	Rome	Tehran → Rome	On Time	در حال انجام	

آسمان بسته نیست اضطراب بسته شدن آن بیشتر خودنمایی می‌کند

در جنگ ترکیبی، محاصره تنها یک سوی ماجراست؛ سوی دیگر اضطرابی است که از تصویر بسته شدن همه راه‌ها در ذهن جامعه شکل می‌گیرد

۰۸

دانش بنیان‌ها؛ گرفتار در پیچ بازار

بررسی مطالبه‌های شرکت‌های دانش بنیان اصفهان

در شرایطی که قیمت مواد اولیه و هزینه‌های تولید افزایش پیدا می‌کند، شرکت برای حفظ بازار ناچار است حاشیه سود خود را کاهش دهد؛ اما در عین حال امکان پایین آوردن کیفیت محصول وجود ندارد

نسرین دهقان، رئیس کمیته صنایع خلاق اتاق بازرگانی اصفهان

با وجود اینکه درباره حمایت از شرکت‌های دانش بنیان و استفاده از محصولات آن‌ها صحبت‌های زیادی می‌شود، این پشتیبانی در بسیاری از موارد در مرحله عمل اتفاق نمی‌افتد

نجمه زمانی، مدیرعامل یکی از شرکت‌های دانش بنیان فعال در حوزه فضای سبز و محیط زیست

هم‌محله

به رنگ ارغوان

شماره شصت و پنجم «هم‌محله» منتشر شد

ضمیمه روزنامه «اصفهان‌زیا» منتشر شد

اقتصاد

۲	سیاستPOLITICS
esfahan ziba online 📷📺📖	
شماره ۵۴۷۲	
۰۷ / ۰۷ / ۱۴۰۵	
سه‌شنبه	
ویراستار و دبیر صفحه / پگاه ظاهری	

رهبر معظم انقلاب اسلامی و فرمانده کل قوا در پیامی به مناسبت سالگرد روزهای آغازین جنگ تحمیلی اول و ایام الله دفاع هشت ساله و ماندگار ملت ایران با اشاره به تلاش سلطه گران برای بازگرداندن ایران به دوران عقب ماندگی و «ذلت و خواری» و وابستگی و بدنامی از طریق تحمیل جنگ در دهه اول انقلاب، تأکید کردند: برغم تلاش‌های گسترده، نظام اسلمی برومندتر و قوی‌تر از قبل، با صدایی رساتر و پروازی بلندتر، ققنوس‌وار برخاست و این خصلت مستمّر این نظام در حوادث دشمن ساخته بعدی شد و اینک از ققنوس در اثر فشارهای دشمن و به خصوص دو جنگ تحمیلی اخیر، آن چنان بزرگ شده است که سایه پروازش بر سرزمین‌های دشمن هم افتاده است، به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای با گرامیداشت دومین سالگرد شهادت امیر قهرمان عرب و نماد بزرگ جبهه مقاومت جناب سید حسن نصرالله و تجلیل از مقاومت و مجاهدت عاشورایی جناب شیخ نعیم قاسم دبیرکل و رزمندگان حزب الله لبنان، خاطرنشان کردند: این روزهای لبنان، روزهایی برجسته و پرافتخار برای همه مجاهدان مقاومت و روزهایی ذلّت‌آفرین و نهایتاً سرافکننده‌کننده برای آن کسانی است که در مقابل دشمن صهیونی چشم‌امید به و بدخواهان خود دوخته‌اند.

متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است:
بسم الله الرحمن الرحيم
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الْغُلَامَاتِ إِلَى الثَّوَرِ وَ ذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ

آغازین روزهای ماه مهر، یادآور ایّام الله و پدیده عظیم و ماندگار دفاع هشت ساله چنان‌نه مَلّت ایران در جنگ تحمیلی اوّل است. در آن روزها تابش گرم خورشید انقلاب در پهنه سرزمین ایران، حش مطبوعی از همبستگی مَلّی و وفاداری به مکتب و مرام اسلام انقلابی می‌پراکند که از اثر آن یخ‌های سلطه‌گری و استعمارکهن و نویسن در حال ذوب شدن بود. در آن روزها بعضی از مردم ایران خاطرات بیست و چند سال قبل از آن در بدخواهی استعمارگران و حوادث مربوط به مَلّی‌سازی صنعت نفت و کودتای امریکایی را به یاد داشتند.

بعضی دیگر اخبار آن را شنیده بودند و بسیاری از ایشان این واقعیت که تسلّط اجنبی بر شُؤون کشورمان چه‌ها بر سر آن آورده بود را به خوبی لمس کرده بودند. اما روزهای قبل از آن، روزهایی تیره و تار بود که سفیران دولتهای مستکبر باید‌ها و نیاید‌ها را به شاه مملکت ابلاغ می‌کردند و او هم با رغبت یا بی‌بی میلی همان‌ها را اجرا می‌نمود تا آنکه انقلاب عظیم مَلّت ایران به رهبری حضرت امام خمینی(ره) آن بساط را برهم زد.

آن روزهای تیره در اثر این انقلاب به روزهای پر نور برقراری جمهوری اسلامی ایران انجامید. این امر بر سلطه‌گرانی که چشم طمع به ثروتهای این سرزمین دوخته بودند و سالها برای از آن خود کردن آن، انواع بدی‌ها را در حق مردمان آن روا داشته بودند، بسیار گران می‌آمد. بنابراین از آن پس همه هم و تلاش خود را برای برگرداندن جریان رود خروشان ملت انقلابی به سمت سابق به‌کار بستند و جنگ تحمیلی اول، مهمترین اقدام آنان در دهه نخست حیات مبارک جمهوری اسلامی بود.

از دل آتش آن جنگ که به‌دست حزب ضدّ مردمی بعث و با توه جنگی چند روزه و به‌دست آوردن پیروزی‌ای کم‌زحمت افروخته شده بود، نظام اسلامی برومندتر و قوی‌تر از قبل، ققنوس‌وار برخاست با صدایی رساتر و پروازی بلندتر از سابق؛ و این خصلت مستمر این نظام در حوادث دشمن ساخته بعدی شد. آن روزهایی که دشمن این ملت نوکران خود را بر ایشان مسلط ساخته بود و شکلی نوین از استعمار را اعمال می‌نمود، به برکت انقلاب و برافراشتن پرچم اسلام و جهاد در بستر جنگ تحمیلی، به روزهایی پرافتخار تبدیل شد که هنوز پس از گذر ۳۸ سال از انتهای آن، از ملاحظه جزء جزء حوادث آن و روایت‌های صادقانه بازماندگانش، اسوه‌هایی که هر یک درس آموز عبادت، شجاعت، مقاومت، اخلاق، و انسانیت هستند، همچون ستارگانی درخشان بر تارک تاریخ کشورمان رخ می‌نمایند.

آن روزهایی که در آغاز تهاجمات دنباله‌های نظام سلطه، کشورمان برای دفاع از خود در

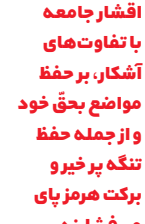
مقابل بسیاری از تهدیدات، دستائی خالی را از نظام طاغوت به ارث برده بود، به برکت اقامه حق و امداد الهی، اینک به روزهایی رسیده‌است که خود سلطه‌گران متجاوز، و نه دنباله‌زوان آنان، در مقابل حملات رزمندگان اسلام، جان پناهی می‌جویند و دست التماس به ترک جنگ برمی‌دارند. آن روزهایی که آنان دوست دارند کشور ما را به آن برگردانند، روزهایی بود پر از عقب‌ماندگی، ذلت و خواری، وابستگی و بدنامی ایران در جهان اسلام؛ و این روزهایی که در آن هستیم پُر است از پیشرفت، عزّت، استقلال، و قدرِ اعلای اعتبار در جهان اسلام و بلکه کلّ جهان.

امروز کسانی ما را ابرقدرت چهارم دنیا می‌دانند. البته آنان بر اساس محاسبات دنیایی چنین می‌گویند؛ ولی محاسبات الهی، کشوری که خود را متعلّق به عبرت طاهره صلوات‌الله و سلامه علیهم‌اجمعین می‌داند و عمده مردمانش دلبسته آن و الاقفا مانند و برای اقامه حق هراسی ندارند را قدرت اول جهان می‌داند.

آن روزها دو دریای جنوب ایران، چولانگاه نیروهای دشمن بود، ولی این روزها آنان به خاطر ضربات دردآوری که از رزمندگان دلاور و محافظان تنگه هرمز خورده‌اند، از دریای عرب جلوتر نمی‌آیند و هرگاه این خطر را به جان خریده‌اند، آسیمی به خود وارد نموده‌اند؛ و زود است که دریای عرب هم خود را از آنان خالی کند.

روزهایی بود که دشمن سعی کرده بود عقبه اجتماعی نظام را سازد ولی در این روزها انواع افشار جامعه با تفاوت‌های آشکار، بر حفظ مواضع بحق خود و از جمله تنگه هرمز پای می‌فشارند

روزهایی بود که دشمن سعی کرده بود عقبه اجتماعی نظام را دائماً ضعیف‌تر سازد ولی در این روزها انواع افشار جامعه با تفاوت‌های آشکار، بر حفظ این مقایسه بین روزهای سابق و روزهای حال باز هم قابل بسط و توضیح است، ولی در یک کلام، بنده به عنوان خادم مردم عزیز ایران اعلام می‌کنم که آن روزهای سابق که دشمن ما از روی بازگشت به آن را دارد، گذشت و دیگر هیچگاه تکرار نخواهد شد. و البته باید با درد و اندوه یادآور شوم که در این روزها جای خمینی کبیر و خامنه‌ای عظیم‌الشان شهید اعلی‌الله‌مقامهما الشریف است.

روزهایی بود که سلطه‌گران با عملیات روانی و ایجاد فضای ارعاب، خیابان‌های پایتخت را خلوت ساخته و کودتایی علیه استقلال جویی این مَلّت به راه انداختند و پس از آن ۲۵ سال ثروت‌های این مملکت را غارت کردند؛ ولی این روزها هفت ماه است هموطنان ما میادین و خیابان‌ها را در سراسر کشور به حضور مسئولانه و پرشور خود زینت بخشیده‌اند تا دل رزمندگان اسلام گرم باشد و دشمن در هراس فرو رود.

همچنان‌که بیش از ۳۰ میلیون ایرانی، جانفدایی خود را اعلام نمودند و آنگاه هم برای نوعی سازماندهی بنابر اعلام مجدّد حضور ایشان بود، تنها در ظرف ۱۰۰ دقیقه نخست، بیش از پانصد هزار نفر ظرفیت خواسته شده را تکمیل کردند.

هم اکنون در سرتاسر ایران اسلامی که مژّتن به حضور ایرانیان از اقوام متنوّع است، اعلام آمادگی‌های مختلف و به‌خصوص آمادگی‌های مسلّحانه وجود دارد تا آوردگاهی بسازد که ایشان را نام، و دشمن‌شان را ننگ نصیب کند.

روزهایی بود که عنصر دلیری مردمان این مرز و بوم، با مردانش شناخته می‌شد؛ اقا اینک در روزهایی هستیم که با‌نواں در بعضی از عرصه‌های حضور دلیرانه، از مردان سبقت می‌گیرند.

روزهایی بود که دشمن سعی کرده بود عقبه اجتماعی نظام را دائماً ضعیف‌تر سازد ولی در این روزها انواع افشار جامعه با تفاوت‌های آشکار، بر حفظ مواضع بحق خود و از جمله حفظ تنگه پر خیر و برکت هرمز پای می‌فشارند. این مقایسه بین روزهای سابق و روزهای حال باز هم قابل بسط و توضیح است، ولی در یک کلام، بنده به عنوان خادم مردم عزیز ایران اعلام می‌کنم که آن روزهای سابق که دشمن ما از روی بازگشت به آن را دارد، گذشت و دیگر هیچگاه تکرار نخواهد شد. و البته باید با درد و اندوه یادآور شوم که در این روزها جای خمینی کبیر و خامنه‌ای عظیم‌الشان شهید اعلی‌الله‌مقامهما الشریف است.

ولی به برکت گنجینه ارزشمندی که از عملکرد و کلمات درخشان و

هدایت بخش ایشان برای پیروان‌شان به‌جا مانده، روزهای آینده به‌مراتب شکوهندتر از این روزها خواهد بود. زیرا آن ققنوسی که از خرمن آتش جنگ تحمیلی اوّل برآمد، اینک در اثر فشارهای دشمن و به‌خصوص دو جنگ تحمیلی اخیر، آن چنان بزرگ شده‌است که سایه پروازش بر سرزمین‌های دشمن هم افتاده است.

در این مجال بسیار بجا است که به مناسبت دومین سالگرد شهادت امیر قهرمان عرب و نماد بزرگ جبهه مقاومت، شهید عالی‌قدر جناب سید حسن نصرالله قدس‌الله‌نفسه‌الزّکیّه، یادی از آن جناب به عمل آید. کسی که خبرخواهی صادق برای مَلّت خود و مکتبش بود و خطبه‌های صادقانه و با حلاوت او و اقدامات شجاعانه‌اش، قلوب مردمانش و بلکه آزادگان جهان را مستحکم می‌ساخت.

کسی که نام لبنان را که کشوری کوچک است و سال‌ها حیات خلوت بعضی قدرت‌ها شاده بود را به عظمت بلند ساخت. کسی که نصرت و فتح، همراهان دائمی او بودند و کسی که بی‌تردید در طول کلّ تاریخ شامات تاکنون، پس از انبیاء و اوصیاء ایشان، زُخّلی به عظمت او در آن خفله کهن سر بلند نکرده بود.

و البته اینک پرچم پرافتخار او در دستان جناب شیخ نعیم قاسم حفظه‌الله است که دلیرانه در پیشاپیش صفوف مستحکم و عاشورایی حزب‌الله، راه او را همچنان ادامه می‌دهند. این روزهای لبنان در پیشگاه تاریخ و بلکه از همین حال، روزهایی برجسته و پرافتخار برای ایشان و همه مجاهدان مقاومت، و روزهایی ذلّت‌آفرین و نهایتاً سرافکننده‌کننده برای آن کسانی است که در مقابل دشمن صهیونی چشم‌امید به وعده‌های دروغین سلطه‌گران و بدخواهان خود دوخته‌اند.

کسانی که بر خلاف سیدّ شهید مقاومت و سیّد هاشم صفی‌الذّین و مجاهدان کنونی مقاومت که در استمرار زمان چون اخترائی تابناک نورافشانی خواهند کرد و راهنمای رهجویان مانده در حیرت‌ها خواهند بود، خیلی زود و در اوّلین تَوَرّق صفحات تاریخ، مدفون و فراموش خواهند شد و هرگاه در آینده یادی از ایشان به میان آید، یادآور بدی و بی‌تدبیری و حتی شاید خیانت خواهند گردید.

در پایان امیدوارم با استمرار تفضّلات الهی و دعای خاض سرورمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشّریف و ارواحنا فداه، مَلّت ایران و همه یاران مقاومت، جز با نصر و فتح و عزّت، و دشمنان‌شان جز با شکست و خواری مواجه نشوند؛ یعنی‌الله و کرّمه.

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای
۶/ مهر/ ۱۴۰۵

صرفه جوهارا در آینده شریک کنید!

عبور سالم از زمستان با ایجاد «کاربر نوع ۲» چگونه امکان پذیر می شود؟

■ **از دآمداری تا بیوگاز؛ ظرفیت‌هایی که اقتصادی نشده‌اند**

نایب رئیس اول کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با اشاره ظرفیت دآمداری های بزرگ استان اصفهان (به عنوان بزرگترین دامداری های کشور) که دارای ظرفیت قابل توجه برای تولید انرژی از زیست‌گاز به شمار می روند، گفت: «ماداری دامداری های بزرگ با ظرفیت‌های چند هزار آسی در استان هستیم وفضولت دامی می تواند برای تولید انرژی مورد استفاده قرار گیرد. اما متأسفانه این توجیه وجود دارد که استفاده از این ظرفیت، اقتصادی نیست. درحالی که در کشورهای دیگر از چنین ظرفیتی برای تولید انرژی استفاده می شود.»

■ **با تشکیل یک شرکت کاربرنوع ۲، مشکلات سهم انرژی استان برطرف می شود**

بخش دیگری از بحث به دغدغه‌ای برمی‌گردد که استاندار اصفهان نیز در جلسه اخیر مطرح کرده است. جمالی نژاد گفته است اگر مصرف پایین سال های گذشته مبنای تخصیص سهمیه قرار گیرد، استان هایی که در مدیریت مصرف موفق تر بوده اند، ممکن است با محدودیت بیشتری مواجه شوند و تا کید کرده است که اصلاح این شیوه محاسبه را پیگیری خواهد کرد.

■ **انرژی خورشیدی، در کنار سایر منابع، مورد استفاده قرار گیرد**

انرژی خورشیدی یکی دیگر از مسیرهایی است که استاندار اصفهان نیز بر توسعه آن باهدف رفع چالش ها در حوزه انرژی تأکید کرده است. نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی این رویکرد را قابل اتکا دانست و افزود: «استفاده از انرژی خورشیدی، چه در آبرگرمکن های خورشیدی و چه در پمپ های تولید برق، می تواند بخشی از پاسخ به مسئله تأمین انرژی باشد. اما توسعه سریع این ظرفیت نیازمند سرمایه‌گذاری است؛ از تسهیلات گرفته تا منابع مالی برای خرید و نصب تجهیزات. در شرایطی که صنعت همزمان برای سرمایه در گردش، بازاریابی و سایر نیازهای خود به منابع مالی احتیاج دارد، نمی توان انتظار داشت همه بخش ها به یکباره تجهیزات و سیستم انرژی خود را تغییر دهند.»

او ادامه داد: «با وجود این محدودیت، انرژی خورشیدی ظرفیتی است که باید در کنار سایر منابع، به جا و درست و با سرمایه‌گذاری مناسب مورد استفاده قرار گیرد. هر طرح انرژی باید از نظر اقتصادی نیز برای سرمایه‌گذار توجیه داشته باشد و دولت در این میان باید نقش خود را در تأمین منابع و اجرای ظرفیت های پیش بینی شده در برنامه فتم ایفا کند.»

پگاه ظاهری

دبیر گروه سیاست

هشدار درباره زمستان ویرانمیزی درخصوص ناترازی انرژی از هم اکنون روی میز مدیریت استان اصفهان قرار گرفته است. اینکه اگر محدودیت انرژی در ماه های سرد سال تکرار شود، بخش های مختلف اقتصادی استان قرار است با چه سوختی تأمین شوند؟ استاندار اصفهان در نشست قرارگاه و میز اقتصادی استان، خواستار برنامه ریزی زودهنگام برای تأمین و ذخیره سازی سوخت جایگزین شد و تأکید کرد که نباید تصمیم گیری درباره تأمین سوخت صنایع به روزهای بحرانی موکول شود. او همزمان نسبت به مبنای تخصیص سهمیه انرژی نیز انتقاد کرده و گفت صرفه جویی های اصفهان نباید به کاهش سهم این استان در تخصیص های بعدی منجر شود. با این حال «سوخت جایگزین» در عمل قرار است چه باشد و آیا می توان با جایگزین کردن یک سوخت، مسئله ناترازی را حل کرد؟ مهدی طغیانی، نایب رئیس اول کمیسیون اقتصادی مجلس، معتقد است برای حل این بحران باید هم در راهکارهای کوتاه مدت و هم در اصلاح ساختار مصرف انرژی جست و جو کرد؛ از گزوتیل برای برخی واحدها و تغییر تجهیزات گرفته تا توسعه انرژی خورشیدی، استفاده از انرژی تلف شده نیروگاه ها، تولید بیوگاز و مهم تر از همه، کاهش شدت مصرف انرژی. در کنار این موضوع، این نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی برای نگرانی درباره کاهش سهم اصفهان در صورت صرفه جویی، تنگ راهکار قانونی مشخص را مطرح می کند: تشکیل «کاربر نوع ۲» در سطح استان برای جمع و خرید صرفه جویی انرژی. ■

■ **مسئله ای که با اولین سرمای جدی خودش را نشان می دهد**

استاندار اصفهان در نشست پنجشنبه گذشته مدیریت ناترازی انرژی در زمستان را نیازمند آمادگی جدی دستگاه های اجرایی دانست و از مدیران خواست تأمین و ذخیره سازی سوخت جایگزین را از هم اکنون دنبال کنند. به گفته مهدی جمالی نژاد، یادی برای بخش های مختلف

^[1] هشتاد و یک درصد از مصرف سوخت در استان اصفهان در زمستان به مصرف سوخت گاز و گازوئیل اختصاص دارد

^[2] هشتاد و یک درصد از مصرف سوخت در استان اصفهان در زمستان به مصرف سوخت گاز و گازوئیل اختصاص دارد

مدیریت شهری

۳

esfahan

ziba

online

مجموعه

شماره ۵۴۲۲

۰۷ / ۰۷ / ۱۴۰۵

سه شنبه

ویراستار / عذرا دایانی

محمد پرورش
مدیرعامل سازمان مدیریت حمل‌ونقل
یار شهرداری اصفهان

آسان شدن فرایند معاینه فنی سرویس مدارس در اصفهان

مدیرعامل سازمان مدیریت حمل‌ونقل بار شهرداری اصفهان از ارائه خدمات روزانه معاینه فنی به ناوگان سرویس مدارس خبر داد و گفت: برای آسان شدن فرایند معاینه فنی این ناوگان، ۲۰ درصد تخفیف ویژه در مراکز معاینه فنی حمایت و تعاونی تاکسی رانی در نظر گرفته شده و خطوط اختصاصی معاینه فنی سرویس مدارس نیز در مراکز جی، جی، ارغوانیه و تعاونی تاکسی رانی فعال شده است. محمد پرورش اظهار کرد: در راستای ارتقای ایمنی ناوگان سرویس مدارس، کنترل وضعیت فنی خودروها و کمک به کاهش آلایندگی های زیست محیطی، خدمات معاینه فنی این ناوگان به صورت روزانه در مراکز معاینه فنی شهرداری اصفهان، مدیرعامل سازمان مدیریت حمل و نقل بار شهرداری اصفهان ادامه داد: این خدمات با هدف تسریع در فرایند معاینه فنی، کاهش زمان انتظار رانندگان و آسان شدن دسترسی ناوگان سرویس مدارس به خدمات فنی ارائه می شود و ارائه این خدمات ویژه تا پایان مهر ادامه خواهد داشت. پرورش با اشاره به اهمیت پایش فنی خودروهای سرویس مدارس تصریح کرد: بررسی مستمر وضعیت فنی خودروها، علاوه بر ارتقای ایمنی جابه جایی دانش آموزان، در شناسایی و کنترل خودروهای آلایندگ و کمک به کاهش آلودگی هوا نیز مؤثر است. او خاطرنشان کرد: سازمان مدیریت حمل و نقل بار شهرداری اصفهان در چارچوب برنامه های ستاد مهر، آسان شدن ارائه خدمات به ناوگان سرویس مدارس و ارتقای ایمنی و کیفیت این ناوگان را دنبال می کند.

ششمین نشست «حکمرانی توسعه پایدار شهر» برگزار می شود

ششمین نشست علمی و اجرایی «حکمرانی توسعه پایدار شهر» با موضوع «درآمد پایدار شهر درگرو مشارکت اقتصاد شهروندان؛ فرصت ها و الزام ها، چهارشنبه، هشتم مهر، ۱۴۰۵ برگزار خواهد شد. در این نشست، موضوع درآمد های پایدار شهری با تمرکز بر نقش شهروندان در اقتصاد شهر و ظرفیت های موجود برای تقویت مشارکت اقتصادی شهروندان، فرصت های پیش رو و الزام های تحقق درآمد های پایدار شهری بررسی خواهد شد. نادر آخوندی، مدیرکل درآمد شهرداری اصفهان، در این نشست به تشریح ظرفیت های مشارکت شهروندان در اقتصاد شهری می پردازد و ابعاد مختلف این موضوع، از فرصت های موجود تا الزام ها و ضرورت های تحقق درآمد های پایدار را بررسی خواهد کرد. برگزاری این نشست در ادامه سلسله نشست های علمی و اجرایی «حکمرانی توسعه پایدار شهر» انجام می شود؛ مجموعه نشست هایی که با تمرکز بر موضوعات مرتبط با توسعه و مدیریت شهری، زمینه طرح دیدگاه های کارشناسی و بررسی راهکارهای اجرایی در حوزه های مختلف مدیریت شهر را فراهم می کند. درآمد پایدار یکی از محورهای مهم در برنامه ریزی و مدیریت شهری است و مشارکت اقتصادی شهروندان می تواند به عنوان راهی موضوع های مورد توجه در این حوزه، زمینه بررسی شیوه های متنوع تأمین منابع و کاهش وابستگی مدیریت شهری به درآمد های ناپایدار فراهم کند. ششمین نشست علمی و اجرایی «حکمرانی توسعه پایدار شهر» با حضور نادر آخوندی، مدیرکل درآمد شهرداری اصفهان برگزار خواهد شد و «درآمد پایدار شهر درگرو مشارکت اقتصاد شهروندان؛ فرصت ها و الزام ها» محور اصلی مباحث آن خواهد بود.

گنبد های دوپوسته از مهم ترین مؤلفه های معماری سلجوقی است که در طراحی این بخش مورد توجه قرار گرفته و قسمت هایی از آب نمای خطی، پارکینگ ها، زمین های ورزشی و یکی از پست های برق در این محدوده قرار دارد. مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان خاطرنشان کرد: عملیات کاشت درختان، اجرای آب نمایش خطی و آماده سازی فضاهای مرتبط با بخش سلجوقی در حال انجام بوده و هماهنگی های لازم برای آبریزی و تکمیل این قسمت نیز انجام شده است.

■ **پیشرفت بخش صفوی**
وزیرساخت های تأسیساتی کارگر با اشاره به بخش صفوی باغ مشاهیر گفت: حدود ۱۸ درصد پروژه به این بخش اختصاص دارد و آب نمای مرکزی، تعدادی از پست های برق، سرویس های بهداشتی و بخش مهمی از فضای سبز در این محدوده قرار گرفته است. او افزود: طراحی این قسمت با الهام از معماری دوره صفویه و با استفاده از عناصری همچون آجرکاری، گچ بری، کاشی کاری و آینه کاری انجام شده و تاکنون کاشی کاری بدنه آب نمای مرکزی، اجرای شبکه دفع آب های سطحی، احداث سپتیک ویژه آب نما، اجرای پله ها و کاشت درخت در این بخش انجام شده است.

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان ادامه داد: سرویس های بهداشتی ضلع شرقی نیز تکمیل شده و عملیات اجرایی سایر بخش های این محدوده هم زمان با پیشرفت دیگر قسمت های پروژه ادامه دارد. کارگر درباره وضعیت تأسیسات پروژه اظهار کرد: بخش عمده تأسیسات باغ مشاهیر اجرا شده و مخزن یک هزار و ۵۰۰ مترمکعبی مجموعه نیز آماده تجهیز است. با تأمین اعتبارات مورد نیاز، خرید لوله ها و تکمیل شبکه آب رسانی با سرعت بیشتری انجام خواهد شد. او تصریح کرد: پست های برق پروژه نیز به مراحل پایانی رسیده و برای تحویل موقت آن ها به شرکت برق، مکاتبه های لازم انجام شده است.

■ تمرکز منطقه ۵ بر تکمیل محوطه سازی

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان گفت: این منطقه به عنوان یکی از مجریان پروژه باغ مشاهیر، احداث ساختمان های پست برق و سرویس های بهداشتی را برعهده داشته که بخش عمده ای فضاها اکنون تکمیل شده و در حال حاضر تمرکز اصلی بر عملیات محوطه سازی، تکمیل اجزای معماری و آماده سازی بخش های مختلف پروژه است. کارگر با اشاره به پیشرفت کلی پروژه خاطرنشان کرد: باغ مشاهیر درمجموع به پیشرفت ۷۴ درصدی رسیده است و عملیات اجرایی ۱۷۴ درصدی به پیشرفت شکل گرفته است. او افزود: بخش آل بویه حدود ۱۳،۵ درصد از مساحت باغ مشاهیر را شامل می شود و در طراحی آن از شاخصه های معماری این دوره، ازجمله آجرکاری و تزیینات گچی، الهام گرفته شده است. جلو خان، مسجد، نمایشگاه فرهنگی، هایپرمارکت، فضای سرد، پارکینگ ها و بخشی از آب نمای خطی در این محدوده قرار دارد.

کارگر ادامه داد: نمای آجری پست های برق و برخی فضاهای جانبی نیز متناسب با معماری بخش آل بویه طراحی و اجرا شده است تا عناصر خدماتی پروژه نیز با هویت معماری این مجموعه هماهنگ باشد.

او درباره بخش سلجوقی پروژه گفت: تزیینات آجری، کاشی کاری، مساجد چهارایوانی و

حسین کارگر
مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان

باغ بزرگ مشاهیر اصفهان به پیشرفت ۷۴ درصدی رسید

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان گفت: پروژه باغ بزرگ مشاهیر در زمینی به وسعت حدود ۲۳ هکتار و با اعتباری بیش از یک هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان در حال اجراست و اکنون به پیشرفت ۷۴ درصدی رسیده است. حسین کارگر با اشاره به آخرین وضعیت پروژه باغ بزرگ مشاهیر اظهار کرد: این پروژه در جنوب ساختمان های گل نرگس و در محدوده باغ فرح آباد سابق در حال احداث است و با مساحتی حدود ۲۳ هزار مترمربع، یکی از پروژه های شاخص فرهنگی، تفریحی و گردشگری شهر اصفهان به شمار می رود. او افزود: این پروژه پس از بهره برداری، مجموعه ای خانواده محور با کاربری های متنوع خواهد بود که می تواند ظرفیت مناسبی برای حضور شهروندان، خانواده ها و گردشگران فراهم کند. مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان درباره تقسیم بندی عرصه های پروژه گفت: از مجموع حدود ۲۲۸ هزار و ۶۶۲ مترمربع عرصه فضای سبز، ۸۲ هزار و ۷۷۶ مترمربع به معابر، ۴۳ هزار و ۵۳۲ مترمربع به ابنیه و ۲۰ هزار و ۵۲۶ مترمربع به پارکینگ ها و زمین های ورزشی اختصاص یافته است.

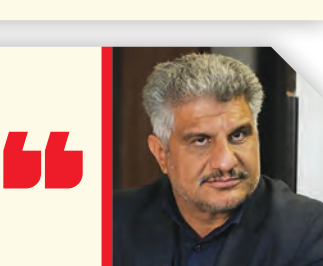
کارگر ادامه داد: همچنین در این مجموعه حدود یک هزار و ۲۲۳ مترمربع فضای خدمات بهداشتی، ۲۲۵ مترمربع ساختمان پست برق و فاوا و یک هزار و ۴۴ مترمربع ایستگاه گاز پیش بینی شده است. او با اشاره به امکانات و کاربری های پیش بینی شده در باغ مشاهیر گفت: زمین فوتسال، زمین بسکتبال، زمین بازی کودکان، مسجد، فروشگاه صنایع دستی، کافه کتاب، میدان مرکزی، موزه، کوشک ۱۲ هزار مترمربعی و آمفی تئاتر با ظرفیت چهار هزار و ۵۰۰ نفر ازجمله فضاهایی بوده که در این مجموعه طراحی شده است.

■ روایت تاریخ در معماری باغ مشاهیر

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان با اشاره به رویکرد معماری پروژه اظهار کرد: طراحی باغ مشاهیر با توجه به دوره های مختلف تاریخی ایران انجام شده و بخش های مختلف آن با الهام از ویژگی های معماری دوره هایی همچون آل بویه، سلجوقی و صفویه شکل گرفته است. او افزود: بخش آل بویه حدود ۱۳،۵ درصد از مساحت باغ مشاهیر را شامل می شود و در طراحی آن از شاخصه های معماری این دوره، ازجمله آجرکاری و تزیینات گچی، الهام گرفته شده است. جلو خان، مسجد، نمایشگاه فرهنگی، هایپرمارکت، فضای سرد، پارکینگ ها و بخشی از آب نمای خطی در این محدوده قرار دارد.

کارگر ادامه داد: نمای آجری پست های برق و برخی فضاهای جانبی نیز متناسب با معماری بخش آل بویه طراحی و اجرا شده است تا عناصر خدماتی پروژه نیز با هویت معماری این مجموعه هماهنگ باشد.

او درباره بخش سلجوقی پروژه گفت: تزیینات آجری، کاشی کاری، مساجد چهارایوانی و

غلامرضا ساکتی
مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان

مسابقه دانش آموزی «هر مدرسه، یک قدم تا شهر پاک» در اصفهان برگزار می شود

مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان از برگزاری مسابقه دانش آموزی «هر مدرسه، یک قدم تا شهر پاک» به مناسبت روز جهانی بهداشت محیط خبر داد. غلامرضا ساکتی اظهار کرد: هم زمان با ۲۶ سپتامبر، روز جهانی بهداشت محیط، مسابقه دانش آموزی «هر مدرسه، یک قدم تا شهر پاک» با محوریت نقش مدیریت پسماند در ایجاد محیط سالم و ارتقای کیفیت زندگی برگزار می شود. او افزود: هدف از برگزاری این مسابقه، فراهم کردن زمینه برای بروز خلاقیت و ایده پردازی دانش آموزان در حوزه مدیریت پسماند و تقویت نگاه مسئولانه نسل آینده در خصوص محیط زیست و سلامت است. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان ادامه داد: دانش آموزان می توانند آثار خود را در قالب پوستر یا کلیپ کوتاه

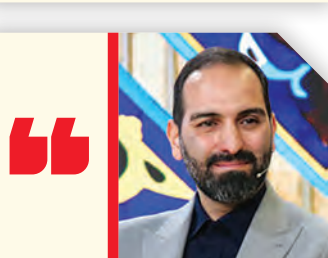

سعید ساکت
معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار اصفهان

پایش هوشمند ترافیک اصفهان در چهار پهنه و ۶۰ گلوگاه

معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار اصفهان با اشاره به پایش هوشمند ترافیک اصفهان در چهار پهنه و ۶۰ گلوگاه، از کاهش ترافیک باگشایی مدارس (از ۲۰ به ۲۷ کیلومتر) با شناورسازی ساعات و مدیریت هوشمند خبر داد. سعید ساکت اظهار کرد: با برنامه ریزی های چندماهه ستاد مهر شهرداری اصفهان که از مرداد آغاز شد، جریان تردد و اوج سفرهای آغاز سال تحصیلی از همان روز نخست مهر با هماهنگی کامل دستگاه های اجرایی، کنترل و مدیریت شد و روند روان سازی شبکه معابر در روزهای بعد نیز تداوم یافت. او افزود: با آغاز سال تحصیلی، مدیریت تردد بیش از ۴۰۰ هزار دانش آموز و دانشجو و ۳۰ هزار نفر از کادر آموزشی و تحصیلی در دستورکار قرار گرفت که با اجرای مصوبه شناورسازی ساعات فعالیت ادارات و مدارس، حدود ۲۰۰ هزار سفر در بازه زمانی اوج صبحگاهی توزیع شد و از قفل شدگی معابر جلوگیری به عمل آمد. معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار اصفهان به تشریح جزئیات تغییرات ترافیکی در رینگ های شهری پرداخت و تصریح کرد: ارزیابی طول صف ترافیک سنگین و فوق سنگین در چهار پهنه اصلی شهر نشان می دهد که با تمهیدهای به کارگرفته شده، بار ترافیکی در تمام پهنه ها کنترل شده است؛ به گونه ای که طول صف ترافیک از ۴۰۰ متر هزار در روز و چهارشنبه اول مهر به ۲۶ هزار و ۸۵۵ متر در روز شنبه چهارم مهر رسید. ساکت با تفکیک وضعیت پهنه های چهارگانه ادامه داد: در پهنه بین رینگ دووسه، طول صف ترافیک از سه هزار و ۵۰۰ متر در اول مهر به دوهزار و ۸۰۰ متر در روز چهارم مهر رسید که افت ۷۰۰ متری (۴ درصدی) را ثبت کرد؛ همچنین در محدوده داخل رینگ یک، طول صف از دوهزار و ۸۰۰ متر با کاهش ۵۰۰ متری (۷ درصدی) به دوهزار و ۳۰۰ متر در پهنه رینگ سه تا مازم محدوده نیز با کاهش ۹۰۰ متری از هشت هزار و ۵۰۰ متر به هشت هزار متر رسید. او با اشاره به شرایط خاص محدوده میانی شهر خاطرنشان کرد: پهنه بین رینگ یک و دو با وجود کاهش ۸۰۰ متری طول صف نسبت به روز اول مهر (از ۱۷ هزار و ۵۰۰ متر به ۱۳ هزار و ۷۰۰ متر)، همچنان به عنوان کانون اصلی تمرکز بار ترافیک شهری شناخته می شود و بیشترین تمرکز اقدام های میدانی و هوشمند بر این بخش متمرکز است. معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار اصفهان دستاورد های ستاد مهر در حصول یک منظومه عملیاتی یکپارچه برشمرد و گفت: فعال سازی حداکثری ظرفیت ناوگان حمل و نقل عمومی و ناوگان سرویس مدارس، کنترل هوشمند ۲۲۰ تقاطع شهری، پایش تصویری و میدانی مستمر توسط ۳۰۰ نیروی عملیاتی و حضور پلیس راهور را رصد لحظه ای شریان ها، امکان مداخله سریع را فراهم کرد؛ به طوری که با پایش دقیق معابر در روز اول مهر، گلوگاه های جدید ترافیکی شناسایی شدند و با تصمیم گیری های میدانی و اصلاح زمان بندی تقاطع ها، بار ترافیکی این نقاط برای روز چهارم

مهر به صورت پهنه مدیریت و روان سازی شد. ساکت با قدردانی از مشارکت همه ارکان خدمت رسان خاطرنشان کرد: انسجام و هماهنگی در ستاد مهر با حضور فعال جامعه خدمتی بیش از ۲۵ هزار نفری، همکاری مستمر و دوشادوش پلیس راهور، استقرار یگان های همیار ترافیک، سامانه های هوشمند ثبت تخلف و یگان انضباط ترافیکی اداره کل پیشگیری و رفع تخلف های شهری زمینه ساز شد تا با گشایی مدارس و مدیریت تردد های سنگین پاییزی در سطح ایمنی، انضباط و آرامش ترافیکی برای شهروندان محقق شود.

محسن زمانی
مدیر منطقه ۹ شهرداری اصفهان

شناسایی و آزادسازی گلوگاه های محله الیاداران

مدیر منطقه ۹ شهرداری اصفهان با اشاره به اجرای پنجمین مرحله از طرح «محله من، محله زندگی» در محله مهدیه گفت: با توجه به برنامه و تأکید شهردار اصفهان بر محله محوری، شناسایی و آزادسازی گلوگاه های محلی در دستور کار این منطقه قرار دارد. محسن زمانی اظهار کرد: تمکک و تخریب یک باب منزل مسکونی، گلوگاهی در بزرگراه شهید خراسی محله الیاداران کوچه شهید علیعقین با هزینه ای حدود ۶ میلیارد ریال به مساحت ۱۳۰ متر مربع انجام شد؛ او تصریح کرد: شناسایی املاک در مسیر یکایک تدریجی خیابان آتشگاه از دیگر اقدام ها و برنامه های آتی این منطقه به شمار می رود که هنوز بخشی از آن آزاد نشده و پرداخت غرامت به صورت امتیازی باقی مانده است.

سید علی مهرخانلؤ
رئیس کمیسیون ارتباطات و امور بین الملل مجمع شهرداران کلان شهرهای ایران

تجربه های ارتباطی و رسانه ای ۲۰ کلان شهر به اشتراک گذاشته می شود

رئیس کمیسیون ارتباطات و امور بین الملل مجمع شهرداران کلان شهرهای ایران گفت: مدیران روابط عمومی ۲۰ کلان شهر کشور در این کمیسیون، تجربه ها و اقدام های شهرهای خود را در حوزه های ارتباطات مردمی، تبلیغات محیطی، فضای مجازی و رسانه های دیداری و شنیداری به اشتراک می گذارند. سید علی معرک نژاد در دیدار با حجت الاسلام والمسلمین آقا قنژاد، تولید مسجد مقدس جمکران، اظهار کرد: گستردگی و تنوع فعالیت های مدیریت شهری موجب شده است هم اندیشی، تبادل تجربه و بررسی برنامه ها و رویداد های شهری اهمیت ویژه ای پیدا کند. او افزود: شهرداری ها علاوه بر اجرای طرح های عمرانی، در حوزه های مختلف مسئولیت ها و برنامه های متعددی دارند و همین گستردگی فعالیت، ضرورت بهره گیری از تجربه های سایر شهرها را افزایش داده است. رئیس کمیسیون ارتباطات و امور بین الملل مجمع شهرداران کلان شهرهای ایران ادامه داد: این مجمع با حضور شهرداران ۲۰ کلان شهر کشور فعالیت می کند و کمیسیون های تخصصی مختلفی زیرمجموعه آن شکل گرفته است که کمیسیون ارتباطات و امور بین الملل یکی از این کمیسیون ها محسوب می شود. معرک نژاد گفت: مدیران روابط عمومی کلان شهرها در این کمیسیون درباره موضوع هایی همچون ارتباطات مردمی، تبلیغات محیطی، فعالیت های فضای مجازی و رسانه ای دیداری و شنیداری گفت وگو می کنند و تجربه های اجرایی خود را در اختیار یکدیگر قرار می دهند.

رئیس کمیسیون ارتباطات و امور بین الملل مجمع شهرداران کلان شهرهای ایران با اشاره به برگزاری ماهانه جلسه ایی از کمیسیون افزود: جلسه ها به میزبانی یکی از کلان شهرهای کشور برگزار می شود و تلاش داریم با بررسی اقدام ها و تجربه های جدید شهرها، زمینه انتقال تجربه ها و استفاده از ظرفیت های مشترک میان مدیریت های شهری را فراهم کنیم.

او با اشاره به حضور اعضای این کمیسیون در قم خاطرنشان کرد: اعضای کمیسیون در جریان این سفر در شهر مقدس قم حضور یافتند و در ادامه با تولیت مسجد مقدس جمکران دیدار کردند.

برای نشاط کودکان و نوجوانان تدارک دیده شده است. خاکسار درباره فعالیت مواکب تصریح کرد: با توجه به تقدیم بیش از ۹۰ دانش آموز شهید در استان اصفهان، نگاه ما در مواکب گرامی داشت یاد این عزیزان است. به این منظور هم زمان با برگزاری جشنواره، «حامد مدرس» و «احسان مهدی» در ۱۵ تا ۲۰ موبک شاخص شهر به اجرای برنامه می پردازند و کنار آن، ۶۰ برنامه شاد پیمایی نیز در مدارس مقطع دبستان اجرا خواهد شد. او افزود: یک سکوی نمایش شاد نیز در محوطه بیرونی مرکز همایش های بین المللی شهید امام خاتمه ای (ره) اصفهان برپا شده است که هر شب از ساعت ۱۹:۳۰ تا ۲۲ با حضور هنرمندان حوزه کودک و نوجوان، به صورت زنده از شبکه پویا پخش خواهد شد و

پیش بینی می کنیم میزبان پنج هزار تا هفت هزار شهروند و دانش آموز در هر شب باشیم. مسئول کمیته برنامه های جنبی سی و هشتمین جشنواره فیلم های کودکان و نوجوانان بیان کرد: در روزهای برگزاری جشنواره کودک «قطار شادی» هر روز از ساعت ۱۶:۰۰ تا ۱۸:۳۰ با تن پوش های عروسکی در سطح شهر حرکت می کند و «شاد پیمایی مدارس» نیز با همکاری گروه های هنری اصفهان، طی پنج روز جشنواره ۶۰ برنامه در مدارس مقطع دبستان اجرا خواهد کرد. خاکسار گفت: محور چهارباغ عباسی اصفهان حدفاصل میدان انقلاب تا آمدگاه، محل ارائه خدمات تخصصی نهادهای فعال در حوزه کودک و نوجوان و برنامه های شاد و تفریحی، بازی های گروهی، بهداشت، درمان، سرگرمی و مشاوره است که هر روز از ساعت ۱۵:۳۰ تا ۲۰:۳۰ در خدمت شهروندان خواهد بود. او اظهار کرد: امسال با هدف فراهم کردن فرصت بیشتر برای بهره مندی دانش آموزان از برنامه های تفریحی و فرهنگی شهر رؤیاها، بازه میزبانی این مجموعه از مدارس نسبت به سال گذشته یک هفته افزایش پیدا کرده است. خاکسار افزود: سال گذشته امکان استفاده مدارس از شهرویها تنها هم زمان با برگزاری جشنواره فراهم بود؛ اما امسال این ظرفیت از آغاز جشنواره تا یک هفته پس از پایان آن ادامه خواهد داشت و دانش آموزان فرصت بیشتری برای حضور اصفهان که هر شب از ساعت ۲۰:۳۰ تا پاسی از شب فعال است و دوم، برنامه های جنگ و شادی که

علی صالحی
معاون هیئت رئیسه شورای اسلامی شهر اصفهان

خدمات حمل و نقل دانش آموزان در سال تحصیلی جدید ارتقا یافت

عضو هیئت رئیسه شورای اسلامی شهر اصفهان از ارتقای خدمات حمل و نقل دانش آموزان در سال تحصیلی جدید خبر داد و گفت: با ورود اتوبوس های جدید، فاصله حرکت در خطوط فاز یک یی ارتبی به دو دقیقه کاهش یافته و خدمات سرویس مدارس و مترو نیز ارتقا پیدا کرده است. علی صالحی اظهار کرد: مجموعه مدیریت شهری اصفهان با همراهی همکاران خود، به ویژه ستاد مهر و در تعامل با دستگاه های مختلف ازجمله آموزش و پرورش و پلیس راهور فراجا، تلاش کرده است خدمات مناسبی به دانش آموزانی ارائه دهد که پس از «جنگ رمضان» روزهای آغاز مدرسه را تجربه می کنند. او افزود: ستاد مهر به یاد عزیزیان فعالیت خود را در انجام می دهد که در سال تحصیلی جدید کنار ما نیستند؛ ازجمله معلمان و دانش آموزان شهید، به ویژه رهبر عالی قدری که همواره جوانان و نوجوانان را به کسب دانش و معرفت و حرکت در مسیر پیشرفت دعوت می کردند. عضو هیئت رئیسه شورای اسلامی شهر اصفهان با اشاره به ستاد ستاد مهر با عنوان «از میناب تا صفهان؛ یک ایران مدرسه مهر» گفت: این شعار هم یادآور عزیزیان است که امروز در میان ما نیستند و هم نشان می دهد مهرورزی و تلاش برای کسب دانش و پیشرفت، به وسعت ایران جاری است. صالحی ادامه داد: سال تحصیلی پیش رو با سال های گذشته متفاوت است؛ با این حال، باید پراورزی و بانشاط، در کنار زنده نگه داشتن یادشدهای عزیز، با تلاش و مهرورزی برای قله های پیشرفت ایران حرکت کنیم. او افزود: با عملکرد قدردانی مان را از تلاش و از خودگذشتگی شهد انان ذهن و و راه آنان را ادامه دهیم. او اضافه کرد: رهبر شهید همواره بر پیشرفت ایران و عبارت «العلم سلطان» تأکید داشتند. باید این نگاه را در عمل اجرایی کنیم. یادشدهای میناب و لامر، دانش آموزان شهید اصفهان و اعضای کادر آموزشی مدارس و دانشگاه ها که در جنگ رمضان و جنگ دوازده روزه به شهادت رسیدند، انگیزه ای برای خدمت رسانی ما خواهد بود. عضو هیئت رئیسه شورای اسلامی شهر اصفهان افزود: شهر اصفهان با یاد و نام دانش آموزان شهید، آماده پذیرایی از نقش آفرینان و ترسیم کنندگان آینده روشن ایران است. امیدواریم دانش آموزان و دانشجویان سال تحصیلی خوبی، همراه با آرامش، امنیت، سلامت و فتح قله های دانش داشته باشند و همه بتوانیم در مسیر سربلندی ایران نقش خود را به خوبی ایفا کنیم. او خاطرنشان کرد: مدیریت شهری در کنار خدمت رسانی به مردم، پشتیبان رزمندگان در عرصه های گوناگون جنگ ترکیبی، از علم و فناوری تا خیابان و میدان، خواهد بود.

علیرضا خاکسار
مسئول کمیته برنامه های جنبی سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

جشنواره کودک با ۶۰ برنامه در مدارس و ۴۰ موبک به شهر می آید

مسئول کمیته برنامه های جنبی سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان گفت: هم زمان با برگزاری جشنواره، «حامد مدرس» و «احسان مهدی» در ۱۵ تا ۲۰ موبک شاخص شهر به اجرای برنامه می پردازند و کنار آن، ۶۰ برنامه کارناوالی نیز در مدارس مقطع دبستان اجرا خواهد شد. علیرضا خاکسار در نشست هم اندیشی اصحاب رسانه اصفهان با عوامل سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان اظهار کرد: مرکز همایش های بین المللی شهید امام خاتمه ای (ره) اصفهان برای نخستین بار به عنوان «خانه جشنواره» انتخاب شده است و تجهیز سه سینمای خانه جشنواره طبق زمان بندی در حال انجام است؛ به زودی این سالن ها را برای انجام تست های نهایی و بهره برداری تحویل بنیاد سینمایی فارابی خواهیم داد. او افزود: تست های فنی سالن ها به صورت مرحله ای در حال انجام است و پیش بینی می کنیم هر سه سینما آماده خدمت رسانی به اهالی سینما و داروان کودک و نوجوان سی و هشتمین جشنواره بین المللی مسئول کمیته برنامه های جنبی سی و هشتمین جشنواره فیلم های کودکان و نوجوانان است؛ برای رویداد های جنبی، دو فضای اصلی را مدنظر قرار دادیم: نخست، فضای مواکب در سطح شهر اصفهان که هر شب از ساعت ۲۰:۳۰ تا پاسی از شب فعال است و دوم، برنامه های جنگ و شادی که

یک سوم تقاضای سفر با قطار پاسخ داده می‌شود

دبیر انجمن صنفی شرکت های حمل و نقل ریلی مسافری و خدمات وابسته گفت: در حال حاضر یک سوم تقاضای سفر با قطار پاسخ داده می‌شود و میانگین عمر ناوگان نیز به ۳۰ سال رسیده است؛ لذا برای افزایش ظرفیت جابجایی مسافران در بخش ریلی به واردات حداقل هزار واگن نیاز داریم درحالیکه سال‌های اخیر بنابر دلایل مختلف با پیشنهاد واردات ناوگان دست دوم اروپایی مخالفت شد.

ابوالقاسم سعیدی با حضور در خبرگزاری ایسنا، درباره علت دشواری تهیه بلیت قطار با وجود تأکید بر افزایش سهم حمل‌ونقل عمومی اظهار کرد: مهم‌ترین مشکل در این زمینه، نابرابری میان عرضه و تقاضاست. شهرهایی مانند تهران، مشهد و اهواز به دلیل جمعیت بالا و حجم زیاد تقاضای سفر، از ناوگان ریلی متناسب با نیاز خود برخوردار نیستند. او افزود: هر قطار به‌طور متوسط ظرفیت جابه‌جایی ۴۰۰ تا ۵۰۰ مسافر را دارد که این میزان بسته به نوع قطار متفاوت است. در دوره‌های اوج سفر مانند تابستان، تعطیلات نوروز، مراسم سوگواری و جشن‌ها، فاصله میان عرضه و تقاضا بیشتر نمایان می‌شود و مسافران با دشواری بیشتری برای تهیه بلیت مواجه هستند.

دبیر انجمن شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی ادامه داد: مسئولان راه‌آهن و وزارت راه و شهرسازی نیز فاصله قابل توجه میان عرضه و تقاضا را پذیرفته‌اند اما مشکل اصلی به نبود سرمایه‌گذاری کافی در گذشته و شرایط فعلی بازمی‌گردد.

سعیدی با بیان اینکه دوره بازگشت سرمایه در صنعت ریلی طولانی است، گفت: سودآوری فعالیت‌های ریلی در مقایسه با برخی فعالیت‌های اقتصادی و واسطه‌گری کمتر است؛ بنابراین سرمایه‌گذاران تمایل کمتری برای ورود به این حوزه دارند و دولت باید حمایت و سرمایه‌گذاری بیشتری در بخش ریلی انجام دهد.

او با اشاره به جابه‌جایی سالانه حدود ۳۰ میلیون مسافر از طریق شبکه ریلی کشور، اظهار کرد: میزان تقاضای واقعی برای سفر با قطار ممکن است تا سه برابر این رقم باشد، زیرا بخشی از متقاضیان، به دلیل نبود بلیت، اساساً برای تهیه آن مراجعه نمی‌کنند یا از ابتدا سفر ریلی را انتخاب نمی‌کنند. دبیر انجمن شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی، ایمنی را یکی از مهم‌ترین مزیت‌های حمل‌ونقل ریلی دانست و افزود: تلفات جاده‌ای بسیار بیشتر از تلفات ریلی است و در حالی که سالانه حدود ۴ هزار نفر در حوادث جاده‌ای جان خود را از دست می‌دهند، تلفات در بخش ریلی بسیار محدودتر است.

سعیدی ادامه داد: ظرفیت شبکه ریلی کشور از نظر زیرساختی می‌تواند دو تا سه برابر میزان فعلی مسافر جابه‌جا کند اما مشکل اصلی کمبود ناوگان است. در حال حاضر حدود ۱۰۰۰ تا ۱۱۰۰ دستگاه واگن در ناوگان وجود دارد اما تعداد واگن‌هایی که واقعاً در سیر قرار دارند حدود ۹۰۰ تا ۹۵۰ دستگاه است و باقی واگن‌ها به دلیل تعمیرات از چرخه فعالیت خارج هستند.

او با اشاره به طولانی بودن مسیرهایی مانند تهران- مشهد، تهران- بندرعباس و تهران- تبریز، گفت: پیعودن مسیرهای طولانی و عمر بالای واگن‌ها موجب می‌شود این تجهیزات به تعمیرات مکرر نیاز داشته باشند. از سوی دیگر امکانات تعمیراتی متناسب با نیاز ناوگان نیست و کارگاه‌های تعمیراتی عمدتاً در تهران، مشهد، اهواز و چند شهر دیگر متمرکز شده‌اند.

سعیدی تأکید کرد: برای افزایش ظرفیت جابه‌جایی مسافر و دست‌کم دو برابر شدن ظرفیت فعلی، به حداقل هزار واگن دیگر نیاز داریم.

دبیر انجمن شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی با اشاره به وضعیت سنی ناوگان اظهار کرد: میانگین عمر ناوگان ریلی کشور حدود ۳۰ سال است و بخش زیادی از واگن‌ها به سن فرسودگی و استهلاک نزدیک شده‌اند.

سعیدی ادامه داد: جدیدترین واگن‌هایی که در حال حاضر در سیر قرار دارند عمدتاً واگن‌هایی هستند که در سال‌های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ از چین خریداری شده‌اند. در کنار آن برخی شرکت‌ها نیز از کارخانه‌های داخلی، واگن خریداری کرده‌اند.

او افزود: در مواردی شرکت‌ها چند سال قبل با نرخ‌های همان زمان سفارش خرید واگن داده‌اند، اما پس از افزایش هزینه‌های تولید، سازنده اعلام کرده است که ادامه تولید باقیمت قبلی برایش صرفه اقتصادی ندارد. به همین دلیل، میان تولیدکنندگان و خریداران واگن نیز اختلافاتی درباره قیمت‌گذاری سفارش‌ها ایجاد شده است.

دانش بنیان‌ها؛ گرفتار در پیچ بازار

بررسی مطالبه‌های شرکت‌های دانش بنیان اصفهان

منتظران تد اتفاقات روزهای آینده را رصد کنند و همین موضوع باعث شده تصمیم‌گیری برای خرید برخی محصولات دانش بنیان همچنان در اولویت نباشد.

زمانی با اشاره به اینکه مشکلات حوزه محیط زیست با پایان یک بحران موقت از بین نمی‌رود، افزود: البته کمبود آب، تغییرات اقلیمی و آلودگی هوا از جمله مشکلاتی هست که پس از جنگ هم وجود دارد و نمی‌توان برای حل این مسائل منتظر پایان بحران ماند.

او با تأکید بر اینکه مسئله شرکت‌های دانش بنیان تنها تأمین مالی نیست، تصریح کرد: شرکت برای توسعه محصول و تولید در مقیاس بالاتر به سرمایه نیاز دارد، اما پیش از آن باید محصول وارد بازار شود. وقتی دستگاه‌ها و مشتریان حاضر به خرید یا حتی آزمودن محصول نیستند، شرکت کوچک نیز توان مالی لازم برای توسعه سریع و پاسخ‌گویی به نیاز بازار را پیدا نمی‌کند.

زمانی با اشاره به قابلیت صادراتی برخی محصولات دانش بنیان، خاطرنشان کرد: به دلیل اقلیم خشک کشورهای همسایه، محصولات ما مورد توجه این کشورها نیز قرار گرفته و پیش از بروز شرایط اخیر، به ویژه با کشور عراق، ارتباط و همکاری صادراتی داشتیم؛ اما با شکل‌گیری شرایط جدید حاکم بر کشور، این روند نیز متوقف شده است.

او همچنین با اشاره به شرایط شرکت‌های مستقر در شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان، اظهار کرد: بسیاری از شرکت‌ها در شرایط فعلی ابتدا تلاش می‌کنند مجموعه خود را حفظ کنند و در مرحله بعد بتوانند محصولاتشان را به بازار داخلی یا خارجی برسانند.

زمانی با اشاره به تجربه شرکت در دریافت تسهیلات دانش بنیان اظهار کرد: در نخستین تجربه، پس از حدود دو سال پیگیری موفق شدیم این تسهیلات را دریافت کنیم و اکنون نیز دوباره تسهیلاتی برای شرکت‌های دانش بنیان در نظر گرفته شده است، اما شرایط و ضوابطی که برای دریافت آن تعیین شده به اندازه‌ای پیچیده است که مشخص نیست چند شرکت واقعاً می‌توانند از این تسهیلات استفاده کنند.

او با انتقاد از برخی اظهارنظرها مبنی بر استقبال نکردن شرکت‌های دانش بنیان از تسهیلات، گفت: وقتی برای دریافت یک تسهیلات باید یک نیروی شرکت را درگیر کرد تا ماه‌ها و حتی یک سال پیگیری و دوندگی کند، با توجه به شرایط تورمی، دریافت این تسهیلات دیگر صرفه اقتصادی چندانی برای شرکت ندارد؛ چراکه هزینه زمانی و نیروی انسانی که برای دریافت آن صرف می‌شود، باید در محاسبات دیده شود. زمانی با اشاره به مسیرهای تأمین مالی شرکت‌های دانش بنیان توضیح داد: بخشی از تسهیلات با سوی صندوق نوآوری و شکوفایی به شرکت‌ها پرداخت می‌شود و بخشی نیز از مسیر معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری دنبال می‌شود، اما این فرآیندها معمولاً با بروکراسی و ارزیابی‌های پیچیده همراه است و در نهایت نیز پرورده برای دریافت تسهیلات به بانک می‌رسد.

او با اشاره به دشواری دریافت تسهیلات از شبکه بانکی، ادامه داد: بانک‌ها به دلیل اینکه هنوز تسهیلات معمولاً تکلیفی و با سود پایین هستند، به راحتی زیر بار پرداخت آنها نمی‌روند. ممکن است تفاهم‌نامه‌هایی میان دستگاه‌ها و بانک‌ها منعقد شود، اما انعقاد تفاهم‌نامه الزاماً به معنای آن نیست که شرکت دانش بنیان بتواند به راحتی تسهیلات دریافت کند و در عمل این مسیر نتیجه بخشی و سرعت مورد انتظار را ندارد. او با اشاره به شرایط چنگی اخیر، اظهار کرد: شرکت‌هایی که مشتریان آنها شهرداری‌ها و دستگاه‌های دولتی هستند، در این دوره با کاهش خرید مواجه شدند و بخشی از منابع و تمرکز در این دستگاه‌ها به سمت مسائل ضروری‌تر رفته و در نتیجه برخی موضوعات، از جمله بخشی از نیازهای حوزه فضای سبز، از اولویت خارج شده است. او با اشاره به شرایط همچنان بر بازار باقی مانده اینک، آثار این شرایط همچنان بر بازار باقی مانده است، گفت: در حال حاضر بسیاری از مجموعه‌ها

دانش بنیان برای حل بخشی از مسائل کشور، گفت: در شرکت‌های دانش بنیان توانمندی و ظرفیت زیادی وجود دارد که می‌توان از آن برای حل چالش‌های کشور استفاده کرد، اما مسئله این است که این ظرفیت‌ها دیده نمی‌شوند.

او با اشاره به تأکید مسئولان عالی دولت بر استفاده از ظرفیت نخبگان، اظهار کرد: رئیس‌جمهور در بسیاری از جلسات بر ضرورت استفاده از نظر نخبگان و کمک گرفتن از آنها تأکید می‌کند، اما پرسش اینجاست که اگر یک شرکت دانش بنیان طرح یا ایده‌ای برای حل یک مسئله داشته باشد، آن را باید به چه کسی و از چه مسیری ارائه کند؟

زمانی با تأکید بر ظرفیت شرکت‌های دانش بنیان برای حل مسائل تخصصی کشور، خاطرنشان کرد: ماداعاً نمی‌کنیم که می‌توانیم تمام مشکلات کشور را حل کنیم، اما در حوزه تخصصی خودمان توان و ظرفیت داریم که بخشی از مسائل را برطرف کنیم؛ با این حال، زمانی که مسیر مشخصی برای رساندن این ایده‌ها و توانمندی‌ها به تصمیم‌گیران وجود نداشته باشد، صدای شرکت‌ها به جایی نمی‌رسد.

نوسان قیمت و تأخیر در پرداخت مطالبه‌ها

نسرین دهقان، مدیرعامل یکی دیگر از شرکت‌های دانش بنیان فعال در حوزه معماری و رییس کمیته صنایع خلاق اتاق بازرگانی اصفهان، با تأکید بر اینکه ساختار هزینه‌ای شرکت‌های فناوری با کسب‌وکارهای سنتی تفاوت دارد، اظهار کرد: فعالیت شرکت‌های دانش بنیان به‌طور ذاتی با تحقیق و توسعه همراه است و تولید محصولات فناوریانه نیازمند آزمون و خطا، انجام آزمایش‌های متعدد، تحقیقات و بهینه‌سازی مستمر است؛ بنابراین بخشی از هزینه‌های این شرکت‌ها به فرآیند تحقیق و توسعه اختصاص دارد.

او با اشاره به تفاوت شرکت‌های دانش بنیان با صنایع و کسب‌وکارهای معمولی، گفت: در فعالیتهای سنتی، شرکت‌ها تولید معمولاً مشخص و تکرارشونده است، اما یک شرکت دانش بنیان باید به‌طور مداوم روی محصول خود کار کند، کیفیت آن را ارتقا دهد و متناسب با نیاز مشتری، فناوری و فرآیند تولید را به‌روزرسانی کند.

دهقان با تأکید بر اینکه بی‌ثباتی بازار یکی از مشکلات جدی شرکت‌های دانش بنیان است، اظهار کرد: تغییرات مداوم قیمت‌ها و نوسان پهای مواد اولیه و قطعات، امکان برنامه‌ریزی برای تولید را دشوار کرده است. وقتی قیمت یک ماده اولیه یا قطعه در فاصله کوتاهی تغییر می‌کند، شرکت نمی‌تواند بر مبنای یک قیمت مشخص برای تولید و فروش خود برنامه‌ریزی کند. او با اشاره به افزایش هزینه‌های تأمین، ادامه داد: در شرایطی که قیمت مواد اولیه و هزینه‌های تولید افزایش پیدا می‌کند، شرکت برای حفظ بازار ناچار است حاشیه سود خود را کاهش دهد، اما در عین حال امکان پایین آوردن کیفیت محصول وجود ندارد. یک شرکت دانش بنیان نمی‌تواند برای جبران افزایش هزینه‌ها، کیفیت محصول خود را کاهش دهد، چراکه این مسئله مستقیماً بر رضایت مشتری و اعتبار شرکت اثر می‌گذارد.

مدیرعامل این شرکت دانش بنیان با اشاره به مشکلات قرارداد‌های دولتی، اظهار کرد: یکی از مسائل مهم شرکت‌های دانش بنیان، تأخیر در پرداخت مطالبات است. قراردادهایی که با دستگاه‌های دولتی منعقد می‌شود، گاهی با فاصله زمانی طولانی تسویه می‌شوند و در شرایط تورمی، مبلغی که شرکت بعد از چند ماه یا حتی چند سال دریافت می‌کند، ارزش واقعی زمان انعقاد قرارداد را ندارد.

رییس کمیته صنایع خلاق اتاق بازرگانی اصفهان با تأکید بر اینکه تأخیر در پرداخت مطالبات فقط یک مشکل مالی نیست، توضیح داد: وقتی منابع مالی شرکت در مطالبات معوق باقی می‌ماند، شرکت برای تأمین هزینه‌های جاری، پرداخت حقوق، خرید مواد اولیه و ادامه فعالیت با مشکل مواجه می‌شود و بخشی از توان مدیریتی نیز به جای تمرکز بر توسعه محصول و تحقیق و پژوهش، صرف پیگیری وصول مطالبات می‌شود.

دهقان با اشاره به وضعیت شرکت‌های کوچک و نوپا، گفت: شرکت‌های دانش بنیان تازه‌تأسیس و واحدهای فناوری، بنیه مالی محدودی دارند و نمی‌توانند مانند صنایع بزرگ، دوره‌های طولانی افزایش هزینه‌ها کاهش نقدینگی را تحمل کنند. به همین دلیل، ادامه این شرایط می‌تواند آنها را با تعدیل نیرو یا کاهش فعالیت مواجه کند.

ضرورت مدیریت هوشمند بازار

دهقان ریشه عموم این مشکلات را در ضعف مدیریت و نبود سیاست‌گذاری دقیق دانست و تصریح کرد: بخشی از مشکلات که امروز شرکت‌های دانش بنیان با آن مواجه هستند، به نبود مدیریت و کنترل هوشمند بازار برمی‌گردد. اگر بازار به شکلی مدیریت شود که قیمت‌ها، هزینه‌ها و فرآیند تأمین قابل پیش‌بینی باشد، شرکت‌ها نیز می‌توانند برای تولید و توسعه خود برنامه‌ریزی کنند. او با اشاره به تجربه کشورهای دیگر در حمایت از تولید و فناوری گفت: در کشورهای توسعه‌یافته و همچنین کشورهایی مانند چین، دولت‌ها در بازار نقش نظارتی و مدیریتی مشخصی دارند و فرآیندها شفاف‌تر دنبال می‌شود. مدیریت هزینه‌ها و نظارت بر زنجیره تأمین باعث می‌شود واسطه‌ها نتوانند به راحتی از نوسانات بازار به نفع خود استفاده کنند و به زیرساخت تولید و فناوری آسیب برزنند.

دهقان در پایان تأکید کرد: شرکت دانش بنیان برای اینکه بتواند محصول خود را توسعه دهد و در بازار باقی بماند، فقط به حمایت مالی نیاز ندارد بلکه ثبات بازار، امکان برنامه‌ریزی، پرداخت به موقع مطالبات و ایجاد شرایطی که شرکت بتواند روی تحقیق و توسعه تمرکز کند نیز ضروری است. اگر این مجموعه عوامل فراهم نباشد، بخشی از توان شرکت به جای نوآوری و توسعه فناوری، صرف عبور از مشکلات روزمره خواهد شد.

اقتصادروز

داخلی سازی صنعت نوشت افزار به بیش از ۸۵ درصد رسید

مدیرکل دفتر نوشت افزار وزارت صمت گفت: عمق داخلی سازی صنعت نوشت افزار به بیش از ۸۵ درصد رسیده و انواع محصولات در داخل کشور تولید می‌شود. به گزارش مهر، محمد وصالی گفت: در ۶ ماه گذشته حدود ۳۵۰ میلیون عدد محصول نوشت افزار در این صنعت تولید شده است؛ این در حالی است که نیاز کشور حدود یک و نیم میلیارد قلم برآورد می‌شود و اکنون حدود یک میلیارد و ۷۰۰ میلیون قلم محصول نیز در انبارها موجود است. او در مصاحبه با سیما با اشاره به رشد تولید و داخلی سازی در صنعت نوشت افزار افزود: عمق داخلی سازی صنعت نوشت افزار به بیش از ۸۵ درصد رسیده و انواع محصولات در داخل کشور تولید می‌شود. مدیرکل دفتر نوشت افزار وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به صادرات نوشت افزار تولید داخل گفت: محصولات این صنعت به اقصی نقاط دنیا صادر می‌شود و برآورد ما این است که بتوانیم صادرات را از حدود یک و نیم میلیون دلار فعلی به ۵ میلیون دلار در سال‌های آینده افزایش دهیم. او ادامه داد: با توجه به کیفیت محصولاتی که در داخل تولید می‌کنیم، بازار مشتریان خارجی برای این محصولات وجود دارد و صنعت نوشت افزار به سطحی رسیده است که علاوه بر کیفیت، قابلیت رقابت با محصولات مشابه داخلی و خارجی را دارد. وصالی گفت: در حال حاضر بخش قابل توجهی از محصولات، از جمله مداد و خودکار، در داخل تولید می‌شود و بر اساس آمار موجود، تولید داخلی توانسته قاچاق‌پذیری این محصولات از مبادی غیررسمی را کاهش دهد. مدیرکل دفتر نوشت افزار وزارت صنعت، معدن و تجارت آینده صنعت نوشت افزار را امیدوارکننده دانست و افزود: وزیر صنعت، معدن و تجارت دستور داده است برنامه راهبردی حوزه صنعت نوشت افزار با همکاری فعالان این بخش تدوین شود. وصالی با اشاره به وابستگی صنعت نوشت افزار به صنایع مختلف گفت: این صنعت به حوزه‌های پتروشیمی، فلزی و به ویژه کاغذ، ورق، کارتن و سایر مواد اولیه وابستگی دارد و در همین زمینه یک کارگروه ویژه تشکیل شده است. او افزود: هدف این کارگروه، تسریع در واردات مواد اولیه‌ای است که امکان تولید آنها در داخل وجود ندارد و همچنین تسهیل تأمین مواد اولیه داخلی از مسیرهایی مانند بورس کالا و شرکت‌های تحت پوشش وزارتخانه است تا این مواد حداقل زمان و هزینه به واحدهای تولیدی تحویل شود. وصالی همچنین به مدیریت ارزبری صنعت نوشت افزار اشاره کرد و گفت: میزان ارزبری این صنعت همچنان در حال مدیریت است و حلقه‌هایی که امکان تأمین آنها از داخل وجود دارد، باید داخلی سازی شود.

دانش بنیان شدن

حوزه کشاورزی به ۱۰۰۰ همت اعتبار نیاز دارد

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی با تأکید بر ضرورت نفوذ دانش در بخش کشاورزی، گفت: برای تحقق کشاورزی دانش بنیان به ۱۰۰۰ همت اعتبار نیاز است که باید در بودجه مورد توجه قرار گیرد.

به گزارش مهر، آیین بازرگانی سراسری هنرستان‌های کشاورزی در سال جدید به صورت هم‌زمان و برخط در ۳۵ هنرستان کشاورزی دخترانه و پسرانه با حضور وزیر جهاد کشاورزی در محل موسسه آموزش و ترویج کشاورزی زیر مجموعه سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (تات) برگزار شد. پیمان فلسفی، عضو کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی در این آیین با بیان اینکه سال تحصیلی جدید با شرایط سختی آغاز شده است، گفت: شرایط جنگی پشت‌گذاشته‌ای که هنوز به پایان نرسیده اما بر همگان روشن است که ما پیروز میدان هستیم. او افزود: باید تمام تلاش ما این باشد که مردم به شرایط مناسب‌تری برای زندگی، تحصیل و ادامه فعالیت‌ها بپردازند. او ادامه داد: ایستگاهی مردم، دولت و نیروهای مسلح قابل تقدیر است. متولیان حوزه امنیت غذایی عملکرد خوبی در شرایط جنگی داشتند. این ماجانه مجلس با اشاره به هدف‌گذاری بخش کشاورزی در برنامه هفتم پیشرفت، یادآور شد: در سال نخست، عدد مناسبی در رشد کشاورزی داشتیم اما در سال دوم احساس می‌شود جبران شود. برآوردها و آمار مرکز آمار ایران نشان می‌دهد با وجود اینکه رشد اقتصادی خوبی نداشته‌یم و عدد نزولی است اما بخش کشاورزی رشد بیش از ۳ درصدی داشته است.

فلسفی این عدد باید ۵.۵ باشد. فلسفی با اشاره به عقب‌ماندگی آموزش و ترویج در بخش کشاورزی، ادامه داد: در این خصوص وزیر جهاد کشاورزی باید تدابیر لازم را داشته تا با توجه به مناسب انتظارات در حوزه پیشرفت کشاورزی محقق شود. او افزود: تخصیص اعتبار برای ارتقا به‌دوری همیشه محل بحث بوده اما برای دانش بنیان شدن بخش کشاورزی به ۱۰۰۰ هزار میلیارد تومان (همت) بودجه نیاز است.

لیلیا مقیمی

دبیرگروه جامعه

می‌گوید از بچگی تا به الان، برای ارتباط برقرار کردن با دیگران و انجام امور روزمره با مشکلات زیادی روبه رو بوده است؛ مثلاً اینکه در دوران دبیرستان چون مترجم زبان اشاره درمدرسه حضور نداشت منظورمعلم را به‌سختی متوجه می‌شد. او که از بدو تولد ناشنوا به دنیا آمد، لایه لای حرف‌هایش از رنجی سخن می‌گوید که در همه این سال‌ها به‌او تحمیل شده‌است: «از پنج‌سالگی وارد مدرسهٔ ناشنوایان باغچه‌بان شدم و دورهٔ دبستان و سپس دورهٔ سه‌سالهٔ راهنمایی را در همان مدرسه گذراندم. هنگامی که به سن دبیرستان رسیدم، شرایط تغییر کرد. تا آن زمان در مدرسهٔ باغچه‌بان همراه پسرها درس می‌خواندیم، اما برای دورهٔ دبیرستان، ما را به دبیرستان شنوایان فرستادند. در آنجا با مشکلات بسیاری

مواجه بودم؛ به‌ویژه در فراگیری دروس و درک صحبت‌های معلم؛ چرا که برای فهم مطالب، باید لب‌خوانی می‌کردم.» **الهام** که حالا دوران کودکی‌اش را طی کرده و برای خودش کسی شده، می‌گوید برای هم‌کلاسی‌هایش حرف زدن با زبان اشاره متنا و مفهومی نداشت: «گاهی برخی دانش‌آموزان ما را مسخره می‌کردند و این موضوع برایم بسیار دشوار و ناراحت‌کننده بود.» طرد و تمسخر و سختی تحصیل، اما او را ناامید نکرد؛ انگار زور الهام بیشتر از همه این‌ها بود و حاضر به تسلیم نشد: «با امید و آرزوی بسیار به تحصیل ادامه دادم، اما پس از سال دوم دبیرستان، ما را به هنرستان کارودانش معرفی کردند.» از همان‌جا داستان پروینج خم‌زندگی الهام تازه‌شروع شد: «مشکل جدیدی آغاز شد؛ زیرا در شهر ما تنها آموزش رشتهٔ خیاطی ارائه می‌شد و من امکان انتخاب رشتهٔ موردعلاقه‌ام را نداشتم. اگر می‌خواستم در رشتهٔ دیگری تحصیل کنم، باید به اصفهان می‌رفتم؛ در حالی که من در شهرضا زندگی و تحصیل می‌کردم. بدین‌سان، تا زمان دریافت دیپلم، همان‌جا به تحصیل ادامه دادم. پس از دریافت دیپلم، تصمیم گرفتم تحصیلاتم را ادامه دهم. در کنکور، در رشتهٔ طراحی و دوخت‌شهرکرد پذیرفته‌شدم در میان حدود ۴۰۰ دانشجو، من تنها دانشجوی ناشنوا بودم و این امر مشکلات و دشواری‌های خاص خود را به همراه داشت؛ اما ما تلاش شخصی و حمایت خانواده توانستم دورهٔ فوق‌دیپلم را با موفقیت به پایان برسانم. پس از آن، امکان ادامهٔ تحصیل در مقطع کارشناسی برایم فراهم شد؛ اما از آنجا که برای تحصیل در این رشته باید به تهران رفتم و رفت‌وآمد و شرایط تحصیل برایم بسیار دشوار بود، نتوانستم مقطع کارشناسی را ادامه دهم.»

■ **۱۵ هزار ناشنوا در اصفهان**

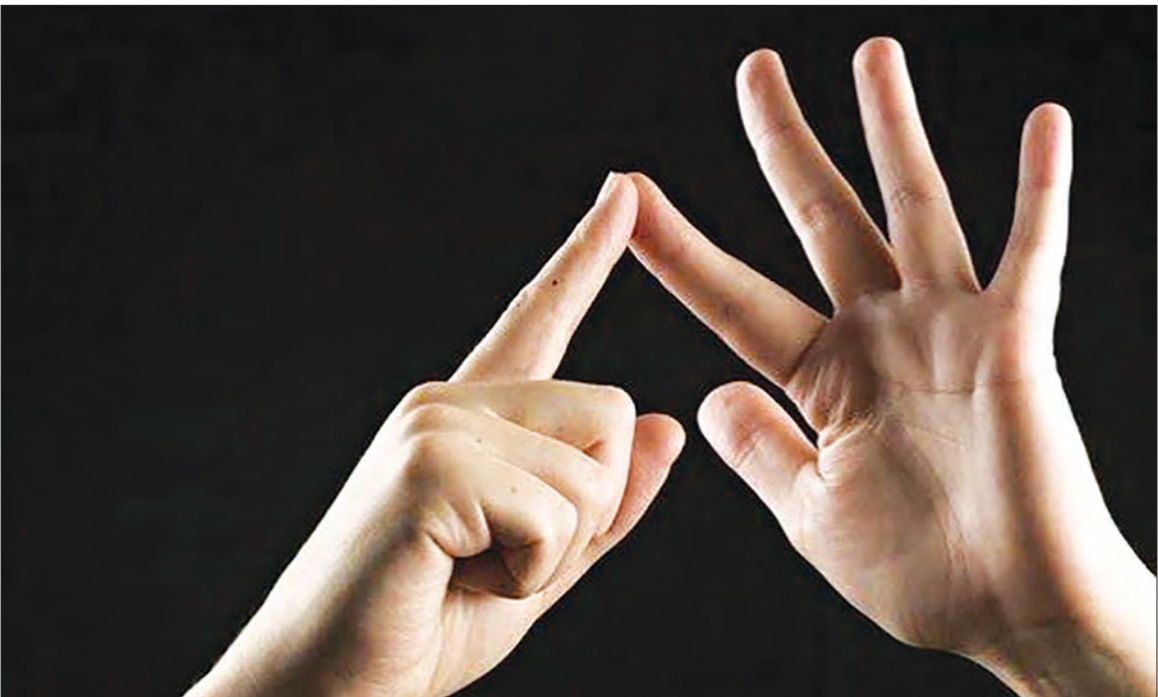
الهام، تنها یکی از ناشنوایانی است که با چنین مشکلاتی روبه روست. حدود ۱۵ هزار ناشنوا و «۱ هزار نفری که با مشکلات گفتاری در این استان زندگی می‌کنند و به دلیل نبود مترجم زبان اشاره، در مراحل مختلف زندگی، به چار چالش‌های مختلفی می‌شوند؛ مثلاً اینکه حتی مثل باقی انسان‌ها نمی‌توانند به سینما بروند یا به تماشای تلویزیون بایستند.» در خصوص مشاهده فیلم و سریال نیز همواره مشکل دسترسی به صدابرداری وجود داشت. هنگامی که لب‌خوانی برایم کافی نبود و نمی‌توانستم دیالوگ‌ها و داستان فیلم را به‌طور کامل متوجه شوم، از خواهرانم کمک می‌گرفتم. آن‌ها بخش‌هایی از فیلم را برایم توضیح می‌دادند و ترجمه می‌کردند. فیلم‌ها و سریال‌هایی نظیر «قصه‌های مجید»، «با باغک‌دراز» و آثار دیگر را به همین شیوه دنبال می‌کردم.» او می‌گوید: «یکی از مسائلی که همواره برایم دشوار بوده، به ارتباط خارج از محیط خانواده مربوط می‌شود. اعضای خانواده‌ام زبان اشاره را می‌دانند و به زبان مادری‌ام، یعنی زبان اشاره، با من ارتباط برقرار می‌کنند. اگر به مکان‌هایی مانند اداره یا مراکز پزشکی می‌رفتم، خانواده همراه بودند و برایم ترجمه می‌کردند یا در صورت نیاز، با نوشتن متن، کمک می‌کردند. اما در جمع‌های خارج از خانواده، زمانی که همه با یکدیگر صحبت می‌کنند و من به زبان اشاره یا راه ارتباطی مناسبی دسترسی ندارم، بسیاری از اوقات متوجه نمی‌شوم که دربارهٔ چه موضوعی گفتگو می‌کنند؛ به‌ویژه زمانی که چند نفر هم‌زمان صحبت می‌کنند یا از راه دور حرف می‌زنند، لب‌خوانی نیز کمکی نمی‌کند. گاهی مشاهده می‌کنم که همه می‌خندند و سرگرم هستند، اما من دلیل آن را نمی‌دانم. در آن لحظه احساس می‌کنم از جمع عقب مانده‌ام و مشتاقم بدانم موضوع چیست تا من نیز بتوانم در گفتگو و شادی آن‌ها شریک باشم.»

■ **وقتی مترجم نیست…**

کمبود مترجم زبان اشاره و بی‌توجهی به این موضوع، سال‌هاست که برای ناشنوایان به معضلی بزرگ تبدیل شده است؛ چرا که آن‌ها نمی‌توانند با

اشاره‌هایی که به حرف می‌آیند

ناشنوایان از نبود مترجم زبان اشاره و سختی‌هایی که به خاطر آن متحمل می‌شوند، می‌گویند

خردسالی تا کهنسالی برای جامعه ناشنوایان ایجاد می‌کند. در دوران کودکی که عصر رشد محسوب می‌شود، عدم دسترسی به زبان اشاره در سنین طلایی مداخله (زیر سه سال) و دوران رشد، موجب محرومیت زبانی، تأخیر شدید در رشد شناختی، عدم جامعه‌پذیری اولیه و افت تحصیلی می‌شود. در دوره نوجوانی و جوانی نیز، این معضل مانع دستیابی به آموزش عالی کیفیت‌محور، کشف استعدادها و مشارکت‌های اجتماعی و ورزشی می‌شود. در نهایت، در بزرگسالی، این خلأ به عدم دسترسی به فرصت‌های شغلی برابر، آسیب در مراجع قضایی و انتظامی به دلیل ناتوانی در دفاع از خود، مواجهه با خطرات جانی در مراکز درمانی و اورژانس و در نهایت انزوای شدید روانی و اقتصادی می‌انجامد. زبان، شریان اصلی حیات اجتماعی است و هنگامی که دسترسی برتباطی قطع شود، فرد ناشنوا عملاً به یک شهروند نادیده گرفته‌شده تبدیل می‌شود. عدم حضور مترجم در سینماها، تئاترها، نشست‌های شهری، همایش‌های فرهنگی و رسانه‌ها، جامعه ناشنوایان را از گردونه حیات جمعی حذف می‌کند. این طرد ساختاری باعث می‌شود فرد ناشنوا تنها به جامعه کوچک هم‌تایان خود محدود شود که این امر احساس بی‌تعلق، سرگردگی و انزوا را در سطح جامعه عمومی تقویت می‌کند.» به گفته او در همین راستا، استان اصفهان با وجود جمعیت قابل توجه افراد ناشنوا و کم‌شنوا، با چرچان کمبود مترجم زبان اشاره ایرانی، به‌ویژه در شهرستان‌ها، مواجه است. تعداد مترجمان فعال و دارای صلاحیت حرفه‌ای در این استان انگشت‌شمار بوده و پاسخگوی نیازهای روزمره، قضایی، درمانی و اداری نیست. توزیع نیروی متخصص حتی در مراکز شهرستان‌های استان اصفهان نیز بسیار نابرابر و در حد صفر است که نیازمند توجه عاجل مسئولان استانی و تخصیص اعتبار برای آموزش و جذب نیروی بومی است.

رحیمی معتقد است: «دلیل اصلی عدم استفاده کافی از مترجم در سیستم آموزشی و رسانه‌ها عبارت‌اند از: فقدان الزامات قانونی دارای ضمانت اجرا و عدم اجرای کامل مفاد قانون حمایت از حقوق معلولان در دستگاه‌های اجرایی؛ غلبه نگاه توانبخشی صرف به جای نگاه هویت‌محور و زبانی به ناشنوایی در بدنه آموزش و پرورش استثنایی؛ تعریف‌نشدن ردیف شغلی رسمی تحت عنوان «مترجم زبان اشاره ایرانی» در سازمان اداری و استخدامی، صداوسیما و وزارت آموزش و پرورش؛ و اتکا به روش‌های غیرتخصصی نظیر زیرنویس‌های ماشینی یا تصاویر زنده بسیار کوچک در شبکه تلویزیونی که از استانداردهای لازم برخوردار نیستند.» اینگونه که او می‌گوید: «در باب موضوع به‌رسمیت‌شناسی زبان اشاره، این مفهوم به معنای پذیرش قانون مند «زبان اشاره ایرانی» به عنوان یک زبان طبیعی، مستقل و رسمی برای اقلیت زبانی ناشنوائی کشور است؛ به‌طوری‌که حق آموزش به این زبان، دریافت خدمات عمومی با مترجم رسمی و پاس‌داشت فرهنگ ناشنوایان توسط قانون تضمین شود؛ چالش‌های پیش‌روی تحقق این مهم شامل وجود نگرش‌های نادرست مبنی بر اینکه زبان اشاره مانع یادگیری زبان فارسی است (که از نظر علمی رد شده است)، مقاومت‌های ساختاری و عدم همراهی کامل برخی دستگاه‌های تصمیم‌گیر، تحمیل مدرسان و افراد شنوای فاقد صلاحیت به جای متخصصان و مدرسان اصیل ناشنوا، و نبود بودجه مستقل برای استقرار شبکه ملی مترجمان در سطح کشور است.» به گفته رحیمی، حضور مترجم زبان اشاره ایرانی در دستگاه‌های مختلف، نه یک امتیاز حمایتی، بلکه یک حق مسلم شهروندی است. در دادگاه‌ها و نیروی انتظامی برای اجرای عدالت و دادرسی عادلانه؛ در بیمارستان‌ها و اورژانس برای تشخیص درست بیماری و حفظ جان بیمار؛ در بانک‌ها و ادارات دولتی جهت استقلال مالی و انجام امور اداری بدون نیاز به واسطیگی به اطرافیان؛ و در مراکز آموزشی و دانشگاه‌ها جهت رفع تبعیض تحصیلی و ایجاد فرصت‌های برابر رشد علمی، حضور این متخصصان ضروری است. علاقه‌مندان به فعالیت در این حوزه باید آموزش استاندارد زبان اشاره ایرانی را صرفاً از طریق مراکز معتبر، تشکل‌های مردم‌نهاد تخصصی ناشنوایان و تحت نظارت شبکه ملی تشکل‌های مردم‌نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی و با محوریت مدرسان اصیل ایرانی، زنجیره‌ای از محرومیت‌های مداوم را از

■ **لزوم توجه به زبان اشاره**

زبان اشاره از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است و ناشنوایان برای برقراری ارتباطات روزانه و همچنین انجام فعالیت خود، نیاز به مترجم این زبان دارند. خلیل رحیمی، رئیس هیئت مدیره شبکه ملی تشکل‌های مردم نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی و عضو هیئت مدیره انجمن خانواده ناشنوایان استان اصفهان در این باره به «اصفهان‌زیبا» می‌گوید: «نبود مترجم زبان اشاره ایرانی، زنجیره‌ای از محرومیت‌های مداوم را از

اشاره‌هایی که به حرف می‌آیند

ناشنوایان از نبود مترجم زبان اشاره و سختی‌هایی که به خاطر آن متحمل می‌شوند، می‌گویند

زبان، شریان اصلی حیات اجتماعی است و هنگامی که دسترسی ارتباطی قطع شود، فرد ناشنوا عملاً به یک شهروند نادیده‌گرفته‌شده تبدیل می‌شود

■ **زبان اشاره؛ پل ارتباط بین ناشنوایان و افراد جامعه**

زبان اشاره از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. آیکین عباسی، مترجم زبان اشاره ایرانی و مدیرعامل انجمن خانواده ناشنوایان استان اصفهان نیز در این باره به «اصفهان‌زیبا» می‌گوید: «مترجم زبان اشاره ایرانی یک «پل ارتباطی» میان دو فرهنگ و دو زبان، یعنی زبان اشاره ایرانی و زبان فارسی است. نقش مترجم صرفاً برگرداندن کلمات نیست، بلکه انتقال دقیق پیام، لحن، احساس و ویژه‌کاری‌های مفهومی، بدون کوچک‌ترین دخل، تصرف یا قضاوت شخصی است. مترجم زبان اشاره ایرانی در بسیاری از موقعیت‌های حساس، از جمله دادگاه‌ها، خدمات درمانی و اداری، نقش مهمی در تحقق دادرسی عادلانه، دسترسی برابر به خدمات و رعایت حقوق شهروندی ناشنوایان دارد. از منظر جایگاه اجتماعی، مترجمان زبان اشاره ایرانی به عنوان متخصصان کلیدی در حوزه توانمندسازی و عدالت ارتباطی شناخته می‌شوند و فعالیت در این حرفه، ارزشی والاّی انسانی و اجتماعی دارد. اما از منظر ساختاری و شغلی، متأسفانه هنوز ردیف شغلی رسمی، تعریف مشخص مالی و پوشش بیمه‌ای مستقل در سازمان اداری و استخدامی کشور برای آنان در نظر گرفته نشده است. نبود جایگاه حقوقی و شغلی باعث شده است که با وجود نیاز شدید کشور به خدمات این متخصصان، مترجمان متخصص با چالش‌های معیشتی و عدم امنیت شغلی مواجه باشند. شناخت مردم شنوا نسبت به گذشته رشد مبنی داشته است، به‌ویژه به دلیل حضور مترجمان در اخبار، برنامه‌های مناسبتی و فضای عمومی، اما هنوز تا نقطه مطلوب فاصله داریم. در گذشته نگاه مردم بیشتر بر پایه «تراحم و نگاه حمایتی» بود، اما امروز با آگاهی بخشی‌های صورت‌گرفته، جامعه شنوا گام‌به‌گام در حال درک این موضوع است که حضور مترجم یک «حق مسلم شهروندی و یک خدمت تخصصی» است. در موقعیت‌های شهری و اداری نیز برخورد بسیاری از مردم شنوا همراه با احترام، شگفتی و علاقه به یادگیری است؛ با این حال هنوز در برخی ادارات و مراجع، عدم آگاهی از نقش حرفه‌ای مترجم باعث می‌شود که او را همراه یا دلسوز بیمار ناشنوا فرض کنند، نه یک «متخصص و میانجی رسمی ارتباطی»، متأسفانه یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها، دشواری شدید در پذیرش و به‌کارگیری مترجم زبان اشاره ایرانی از سوی ارگان‌های دولتی، عمومی و خصوصی است و در حال حاضر این ارگان‌ها حمایت بسیار اندکی از استقرار و به‌کارگیری مترجمان به عمل می‌آورند. باید یک «تغییر نگرش بنیادی» در مسئولان و ساختار اداری کشور شکل بگیرد؛ مسئولان باید بدانند که زبان اشاره ایرانی، زبان اول و طبیعی جامعه ناشنوایان و کم‌شنوایان است. به گفته او، بنابراین، حضور مترجم برای دسترسی‌پذیری و ایجاد پل ارتباطی، یک امر تزئینی یا حمایتی نیست، بلکه یک نیاز حیاتی، قانونی و انکارناپذیر برای احقاق حقوق شهروندی ناشنوایان می‌رود. یک اشتباه بسیار رایج و نادرست در جامعه و ادارات این است که افراد شنوا یا مسئولان هنگام گفت‌وگو، روی سخن خود را به سمت مترجم می‌کنند و با او صحبت می‌کنند؛ در حالی که بر اساس اصول حرفه‌ای و استانداردهای رایج بین‌المللی، مخاطب اصلی خود فرد ناشنواست و مسئولان و مردم شوا در تمام طول ارتباط باید مستقیماً با خود فرد ناشنوا گفت‌وگو و به او نگاه کنند و تمام تصمیمات را بر عهده خود او بگذارند. همچنین مترجم هیچ‌گونه حق تصمیم‌گیری یا اختیاری ندارد و صرفاً یک «پل ارتباطی بی‌طرف» میان شنوا و ناشنواست که وظیفه او برگرداندن امانت‌دارانه پیام است و نباید به جای فرد ناشنوا تصمیم بگیرد یا به عنوان طرف اصلی گفت‌وگو قرار گیرد. عباسی ادامه می‌دهد: «برای حل‌رشدی این بحران، دو گام ساختاری و قانونی فوق‌العاده حیاتی باید فوراً توسط دولت و مجلس برداشته شود: نخست، به‌رسمیت‌شناسی سمت شغلی در سازمان اداری و استخدامی کشور است؛ عنوان «مترجم زبان اشاره ایرانی» باید به عنوان یک عنوان شغلی رسمی، تخصصی و پایدار در این سازمان تعریف و به رسمیت شناخته شود تا زمینه لازم برای امنیت شغلی، بیمه و حقوق استاندارد مترجمان فراهم گردد. دوم، تخصیص ردیف بودجه مستقل در سازمان برنامه و بودجه کشور است که بر اساس آن، این سازمان باید ردیف بودجه اختصاصی و مستقلی جهت جذب، به‌کارگیری و تأمین هزینه‌های خدمات ترجمه برای جامعه ناشنوایان در نظر بگیرد. تحقق این دو مطالبه اساسی، گام مهمی برای تبدیل حرفه مترجمی زبان اشاره ایرانی به یک «شغل پایدار» و فراهم شدن دسترسی برابر جامعه بزرگ ناشنوایان و کم‌شنوایان کشور به خدمات ارتباطی در سراسر ایران است.»

افسانه صادقی، مدیرعامل شبکه ملی ناشنوایان نیز در این باره به «اصفهان‌زیبا» می‌گوید: «زبان اشاره، زبان نخست جامعه ناشنوایان و پس از آن زبان فارسی است که هویت آنان را شکل می‌دهد. هنگامی که شرایط لازم را برای این افراد فراهم نمی‌کنیم، نقص جامعه را نشان می‌دهیم، نه مشکل خود ناشنوایان. مشکلاتی که برای ناشنوایان به وجود می‌آید، ناشی از تفاوت زبانی است. این‌گونه نیست که چون معلولیت آنان پنهان است، دیده نمی‌شود.» به گفته او نمونه‌های بسیاری وجود داشته که فرد ناشنوا به پزشک مراجعه کرده، اما پزشک نتوانسته است خواسته او را درک کند و دغدغه‌ی بیمار نیز منتقل نشده است؛ به‌گونه‌ای که شاهد مواردی از مرگ یا سقط جنین به همین دلیل بوده‌ایم. موضوع آموزش مترجم از سال ۱۳۹۰ در حال پیگیری است، اما اقدامات انجام‌شده متناسب با تعداد ناشنوایان در سراسر کشور نیست. این مسئله باعث شده است که آنان از بسیاری از حقوق و خواسته‌های خود صرف‌نظر کنند و در واقع، حقوق شهروندی‌شان سلب شود. این وضعیت مانند آن است که زبان را از ما بگیرند و بگویند با هم ارتباط برقرار کنید. با وجود لزوم حضور مترجم در دستگاه‌های مختلف، اما این مهم هنوز اتفاق نیفتاده است و ناشنوایان همچنان برای انجام امور مختلف خود با دغدغه‌ها و چالش‌های زیادی روبه رو هستند؛ مشکلاتی که امیدوارم با به رسمیت شناختن زبان اشاره کاهش یابد.

از همان روزی که به دنیا آمدم، جهان برای من ساکت بود.

نه صدای لالایی مادر را شنیدم و نه صدای خنده‌های کودکی‌ام را، مر در دختری ناشنوا بودم؛ بدون سمک، اما با دنیایی پر از فکر، رؤیا و استعداد. از کودکی یاد گرفتم که سکوت به معنای ناتوانی نیست. من با چشم‌هایم می‌دیدم، با دستانم حرف می‌زدم و با قلبم می‌فهمیدم. سال‌ها درس خواندم و سرانجام رشته طراحی لباس را انتخاب کردم. دوران دانشگاه برای من آسان نبود. برای فهمیدن درس‌ها، بیشتر به لب‌خوانی وابسته بودم و با دقت به حرکت لب‌های استادان نگاه می‌کردم. گاهی یک کلمه را از دست می‌دادم و مجبور می‌شدم از روی نوشته‌ها و جزوه‌ها، مفهوم درس را پیدا کنم. با وجود همه این سختی‌ها ادامه دادم؛ چون همیشه دوست داشتم چیزی بسازم که نشانی از خلایق و توانایی من باشد. در کنار درس و هنر، آرزوی دیگری هم در قلبم شکل گرفته بود: روزی بتوانم به دیگران آموزش دهم. روزی فرصتی برای کار و تدریس از راه دور پیش آمد. قرار بود تدریس کنم، اما خیلی زود فهمیدم که فقط داشتن دانش و علاقه کافی نیست. اینترنت همیشه در دسترس نبود. امکانات ارتباطی مناسب وجود نداشت و بسیاری از نیازهای یک فرد ناشنوا در نظر گرفته نشده بود. دسترسی‌پذیری هنوز برای خیلی‌ها موضوعی ناشناخته بود. در نهایت، پذیرفته نشدم. آن روز ناراحت شدم. احساس کردم دوباره دری به روی من بسته شده است. اما چند روز بعد با خودم تفکرم: «اگر یک در بسته شد، چرا خودم راهی تازه نسازم؟» تصمیم گرفتم به جای اینکه فقط منتظر یک فرصت شغلی باشم، کاری را شروع کنم که همیشه دوست داشتم. به مدرسه ناشنوایان رفتم. در کنار دانش‌آموزان ناشنوا نشستم و با زبان اشاره با آن‌ها ارتباط برقرار کردم. کم‌کم فهمیدم که کدام از آن‌ها دنیایی از استعداد و توانایی در وجودشان دارند؛ فقط باید کسی آن‌ها را ببیند و باور داشت. آن روز ناراحت شدم. دوست داشتم. یکی در ورزش استعداد داشت. یکی با دستاش کارهای هنری می‌ساخت و دیگری عاشق کتاب و یادگیری بود. من فهمیدم معلم بودن فقط درس دادن نیست؛ گاهی یعنی پذیرا کردن نوری که خوددانش‌آموز هنوز آن را در وجودش ندیده است. در همین مسیر با مؤسسات و گروه‌های ناشنوایان آشنا شدم و چیزهای تازه‌ای یاد گرفتم. فهمیدم زبان اشاره فقط مجموعه‌ای از حرکت دست‌ها نیست؛ زبانی واقعی برای ارتباط، آموزش و بیان احساسات است. همچنین فهمیدم یک فرد ناشنوا در موقعیت‌های اجتماعی مانند دانشگاه یا گرفته تا بیمارستان، دادگاه و اداره، گاهی وجود مترجم زبان اشاره ضروری است. گاهی زیرنویس در تلویزیون و برنامه‌های آموزشی می‌تواند دنیایی تازه را به روی یک فرد ناشنوا باز کند. نتایج‌هایش با هم ویژگی‌های ناشنوایان نیز می‌توانند فرصتی باشند تا دانش‌آموزان و جوانان ناشنوا با کتاب‌ها بیشتر آشنا شوند و برای درک بهتر مطالب، راه‌های مناسب و دسترس‌پذیری داشته باشند.

حتی بازدید از موزه‌ها و خانه‌های تاریخی، اگر با امکانات دسترسی مناسب همراه باشد، می‌تواند برای یک فرد ناشنوا تجربه‌ای آموزنده و لذت‌بخش باشد. هرچه بیشتر در این مسیر قدم برداشتم، بیشتر فهمیدم که دسترسی‌پذیری فقط یک امکان حقوقی نیست؛ پلی است میان انسان‌ها و فرصت‌هایی که حق دارند از آن‌ها استفاده کنند. آن روز دیگر به ناشنوایی خودم فقط به عنوان یک محدودیت نگاه نمی‌کردم. فهمیده بودم که مشکل جهانی ناتوانی یک فرد نیست؛ گاهی محیط برای اودسترس‌پذیر ساخته نشده‌است. من هنوز همان دختر ناشنوائی بدون سمک بودم. اما حالا دستانم حرف می‌زدند. دستانم به دانش‌آموزان می‌گفتند: «تو می‌توانی.» دستانم به جامعه می‌گفتند: «ما را ببینید.» دستانم به خودم می‌گفتند: «راه تو شاید با دیگران متفاوت باشد، اما این به معنای پاهای ران نیست.» از آن روز تصمیم گرفتم هر جا که هستم، برای آگاهی بیشتر درباره ناشنوایان، زبان اشاره و دسترسی‌پذیری تلاش کنم. شاید یک روز، دانش‌آموزی که امروز در گوشه کلاس ساکت نشسته است، فردا معلم، مترنمد، طراح، ورزشکار یا نویسنده شود.

شاید تنها چیزی که لازم دارد، یک نفر باشد که استعدادش را ببیند و به اوایمان داشته باشد.من صدایی برای شنیدن نداشتم؛ اما یاد گرفتم با دستانم زبان زدگی‌ام را بنویسم. هفته‌جهانی ناشنوایان، از ۱۲ تا ۱۸ مهرکمی یاد. این هفته فرصتی است برای افزایش آگاهی، گرامیداشت فرهنگ ناشنوایان و حمایت از حقوق انسانی و برابری؛ به‌ویژه حق ارتباط، دسترسی به اطلاعات و استفاده از زبان اشاره ایرانی.

خبر مهم مهدی تاج درخصوص سرمربی تیم امید!

تیم امید در مسابقات آسیایی ناگوانتا نتایج ضعیفی گرفته و در نهایت با قبول یک شکست سنگین با چهار گل برابر تیم ملی کره شمالی در آخرین مسابقه مرحله گروهی، وداع زود هنگامی با این تورنمنت داشت. این اتفاق در حالی رخ داد که در یکی دو ماه گذشته، فوتبال ایران تحت تاثیر اعزام تیم ملی امید تیم امید به مسابقات آسیایی بود و حتی برنامه لیگ نیز تغییر پیدا کرده و مسابقات به شکل موقت تعطیل شد. اما تیم تحت هدایت حسین عابدی نتیجه مناسبی در این تورنمنت نگرفته و این سرمربی با تجربه نیز بلافاصله بعد از ورود به ایران و در همان فرودگاه، از سمت خود استعفا داد.

تصمیمی که خیلی زود مورد قبول فدراسیون فوتبال قرار گرفت و حالا مهدی تاج ریاست فدراسیون اعلام کرد که نام سرمربی جدید تیم تیم امید به زودی اعلام خواهد شد. فدراسیون فوتبال بلافاصله بعد از شکست سنگین تیم امید، یک بیانیه تند علیه کادر فنی صادر کرد و به نوعی همه تقصیرات را به گردن آنها انداخت. اخباری در مورد احتمال حضور یک سرمربی ایرانی نام آشنای روی نیمکت تیم امید شنیده شده و ممکن است یک نام مشهور به زودی هدایت این تیم ناکام را بر عهده گیرد. مهدی تاج در خلال این مصاحبه گفت: ما سرمربی تیم ملی امید را طی یکی دو روز آینده انتخاب خواهیم کرد و من فکر می‌کنم سرمربی جدید تیم ملی امید می‌تواند به تمام تیم‌های پایه کمک کرده و روی همه تیم‌ها نظارت داشته باشد. انشالله به زودی این اتفاق رخ خواهد داد و نام سرمربی جدید تیم ملی امید را معرفی خواهیم کرد. مهدی تاج در خصوص پاسخ به سوال اینکه آیا سرمربی جدید تیم ملی امید داخلی است یا خارجی، پاسخ مشخصی نداد و تنها اعلام کرد که دو روز آینده نام این سرمربی مشخص خواهد شد. /ورزش سه

■ ■ ■

سفر فرسایشی استقلال به قطر در صورت منتفی شدن پرواز چارتر

تیم فوتبال استقلال ۱۶ مهر در هفته هشتم لیگ برتر در تبریز به مصاف تراکتور می‌رود و تنها چهار روز بعد باید در هفته دوم رقابت‌های آسیایی در قطر به میدان برود. با توجه به محدودیت های پروازی، باشگاه استقلال از کنفدراسیون فوتبال آسیا درخواست کرده است که شرایط پرواز مستقیم و چارتر این تیم به قطر فراهم شود تاآنی پوشان بدون انجام سفر چندمرحله‌ای خود را به محل برگزاری مسابقه برسانند.

با این حال، در صورتی که AFC نتواند مجوز و شرایط پرواز مستقیم را فراهم کند، طبق برنامه جایگزین، کاروان استقلال پس از پایان بازی با تراکتور از تبریز راهی وان ترکیه خواهد شد و پس از آن با پرواز به استانبول می‌رود تا از این شهر مسیر هوایی خود به قطر را ادامه دهد. /ایسنا

■ ■ ■

قلعه نویی روس ها را هوایی کرد

سایت اسپورت اکسپرس روسیه به بخت سنگین ایران مقابل ازبکستان پرداخت و «بحران در اردوی ایران» را فرصت طلایی روسیه برای پیروزی در بازی فردا عنوان کرد. ایران و روسیه تاکنون ۴ بازی باهم انجام دادند که دو تیم دو مساوی و دو برد کسب کردند تا در آمار برابر باشند. شاگردان قلعه نویی در اولین بازی دوستانه خود مقابل ازبکستان با نتیجه بد ۳ بر یک شکست خوردند. حالا رسانه روسی می‌نویسد که اشتباهات فردی و عدم نظم تیم ملی ایران در بازی با ازبکستان نشان داد که تیم شکست ناپذیر جام جهانی ۲۰۲۶ دچار بحران شده است. براساس گزارش رسانه روس، تیم ملی روسیه بهترین فرصت را دارد تا در یک آزمون عالی خودش را نشان دهد و این بار می‌تواند آمار بردهایش مقابل ایران را به عدد ۲ برساند تا در مجموع از حریف سبقت بگیرد. /فارس

باشگاه ذوب آهن با انتصاب محسن بیاتی نیا به عنوان سرمربی تیم «ب»، به صورت رسمی استراتژی جدید خود را ایجاد یک مسیر مطمئن برای تزریق بازیکن به تیم بزرگسالان آغاز کرد.

در حالی که فوتبال مدرن جهان سال هاست بر پایه مدل تیم های دوم یا تیم (ب) برای تربیت بازیکنان مستعد و آماده سازی آنها جهت ورود به لیگ های حرفه ای حرکت می‌کند، باشگاه ذوب آهن اصفهان نیز با هدف اجرای این هدف، محسن بیاتی نیا را به عنوان سرمربی تیم (ب) خود انتخاب کرده تا این بخش از ساختار خود را

تکمیل کند. برخلاف تصورات احتمالی، در فوتبال دنیا از تیم های دوم انتظار صعود وجود ندارد و استراتژی ذوب آهن برای تیم (ب) نیز صرفا فنی و اقتصادی است. به بیان ساده، این تیم قرار نیست با فشار صعود به لیگ های بالاتر اداره شود، بلکه هدف از تشکیل آن، آماده سازی بازیکنان برای ورود به تیم بزرگسالان و پر کردن لیست تیم اصلی بدون نیاز به خریدهای پرهزینه است. در واقع، ذوب آهن با پیاده سازی این الگو، به دنبال حل معضل همیشگی بودجه های محسن بیاتی نیا را به عنوان سرمربی تیم (ب) مقطع نقل و انتقالاتی، در صورت نیاز روی

بیاتی نیا و یک مأموریت بزرگ در اصفهان

داشته های داخلی خود حساب کند. در همین راستا و به درخواست محسن بیاتی نیا، باشگاه ذوب آهن فراخوان گسترده ای را برای جذب استعداد های برتر استان اصفهان صادر کرده تا تمامی استعداد های جوان شهر شناسایی شده و در مسیر تبدیل شدن به بازیکنان لیگ برتری قرار بگیرند. گفتنی است از ابتدای تشکیل تیم ذو آهن ب، بحث و تبادل نظر زیادی در خصوص انتخاب سرمربی وجود داشت و کارشناسان و اهالی رسانه تاکید داشتند باید این فرصت در اختیار یک مربی جوان بومی قرار بگیرد که البته این اتفاق رخ نداد. /ورزش سه

را بالا نگه داشتند، تشکر کنم. امیدوارم تمام رشته های ورزشی این باشگاه نتایج بسیار خوبی کسب کنند و ما هم در تیم والیبال تمام تلاشمان را برای کسب نتیجه خوب به کار خواهیم گرفت. از هواداران والیبال در اصفهان نیز درخواست می‌کنم با حضور در سپاهان و تشویق تیم، کمک کنند تا نتیجه ای در خور نام باشگاه سپاهان کسب کنیم.

■ چه دلایلی باعث باخت تیم ملی والیبال مقابل ژاپن شد؟ ژاپن فراتر از والیبال آسیا بازی می‌کند و چه از لحاظ سخت افزاری و چه نرم افزاری هر طوری خواهیم کرد، از ما جلوتر هستند. ژاپنی های طوری بازی می‌کنند که حریف را خسته کنند، ما خودشان با تمریناتی که داشته اند، خسته نمی شوند، ژاپنی ها هر چند بازیکنان قد کوتاهی دارند تلاش می‌کنند در بخش توپ گیری تلاش بیشتری داشته باشند. تیم ما در بحث دریافت ها خوب عمل نکرد و شاید اگر دریافت های بهتری داشتیم، نتیجه دیگری رقم می‌خورد و اگر برنده نمی شدیم، حداقل اختلاف باخت هم نزدیک بود. در بحث پوئن های حساس، ژاپنی ها بهتر از ما عمل کردند و تیم ما توانسته بود بهترین بازیکن آن ها را از کار بیندازد. اما توانستیم از لحاظ فنی بهتر عمل کنیم.

■ سهمیه المپیک برای تیم والیبال ایران در دسترس است، با وجود، پایتاز چطور؟

این تیم ظرفیت رسیدن به المپیک را دارد، حتی با اینکه کار صعود سخت شده است، من باز هم امیدوار هستم و تصور می‌کنم صعود دور از دسترس این تیم نیست و باید صبر کنیم، بالاخره جوان گرایی توان دارد و باید صبر بیشتری برای نتیجه دادن داشته باشیم. در خصوص ادامه همکاری با پایتاز نیز با اینکه نتایج مورد انتظار را نتوانسته کسب کند، اما او یک مربی سرشناس بین المللی است و باید فرصت بیشتری در اختیار او گذاشته شود، تیم ملی والیبال نیاز به اردوهای تدارکاتی بلندمدت دارد تا مربی بتواند خواسته هایش را پیاده کند.

■ محمد ترکاشوند در رده ملی بازیکن شاخصی بود، در مربیگری هم فکر میکنید به آن جایگاه برسید؟ واقعیت امر این است که بازی کردن و مربیگری دو مقوله بسیار متفاوت هستند و در حوزه مربیگری شانس نیز دخیل است. من همواره تلاش کرده ام مربی به روزی باشم و والیبال روز دنیا را به طور کامل پیگیری می‌کنم تا به اموخته هایم اضافه شود.

■ ترکیب بازیکنان مورد نظران را برای فصل جدید جذب کرده اید؟

شالوده اصلی تیم تقریباً پسته شده و در تلاش هستیم از بازیکنان بدون تیم، نفرات اصفهانی را جذب کنیم؛ البته بازیکنانی که بتوانند در کنار بازیکنان فعلی هماهنگ شوند و بازی های خوبی را به نمایش بگذارند. برای جذب بازیکنان تیم، شاخص هایی مدنظر بوده و خدا را شکر در تحقق آن ها موفق بوده ایم و تیم هماهنگی را تشکیل داده ایم.

■ باشگاه چه انتظاری از تیم برای فصل جدید دارد؟ به عنوان سرمربی فکر می‌کنید این انتظارها محقق می‌شود؟

واقعیت امر این است که قول داده ایم جزو هشت تیم برتر جدول رده بندی باشیم و تصور می‌کنم این انتظار محقق شود؛ هر چند من به عنوان سرمربی تیم، در زمانی هم که بازی می‌کردم، دوست داشتم جنگنده ظاهر شوم و در مربیگری نیز دوست دارم تیمم جنگنده بازی کند؛ برای همین به قرار گرفتن در جمع هشت تیم رضایت نمی‌دهیم و هدف گذاری کرده ایم که به بازی خدا مرحله به مرحله پیش برویم و بتوانیم یک نتیجه خوب و در شأن سپاهان کسب کنیم.

به امید ادامه هدفمان این است که در فصل جدید نتیجه خوبی با تیم سپاهان کسب کنیم و کارنامه درخشانی برای خودمان به جا بگذاریم. جا دارد از مجموعه بزرگ باشگاه سپاهان که به معنای واقعی یک باشگاه هستند، یک باشگاه بی نظیر در ایران که ۷۱ تیم در قالب ۱۶ رشته ورزشی آقایان و ۱۰ رشته ورزشی بانوان دارد، از مدیران باشگاه و هیئت مدیره که تلاش کردند این باشگاه همچنان فعال بماند و پرچم سپاهان

دبیر گروه ورزش

پس از نیمه تمام ماندن فصل گذشته لیگ برتر و الیبال، فصل جدید این رقابت ها کمتر از یک ماه دیگر آغاز خواهد شد و تیم والیبال سپاهان به عنوان تنها نماینده والیبال استان پای در این مسابقات می‌گذارد. باشگاه سپاهان که فصل گذشته را با محمد محمد کاظم روی نیمکت به پایان برده بود، برای فصل جدید با محمد ترکاشوند به توافق رسید. در آستانه فصل جدید لیگ باشگاهی به سراغ این ملی پوش سابق والیبال کشور رفتیم و درباره شرایط تیم سپاهان و البته تیم ملی والیبال به گفت و گو نشستیم ■

■ چطور شد مسئولیت تیم والیبال سپاهان را پذیرفتید؟ از روند تمرینات تیم چه خبر؟

وقتی به من پیشنهاد کردند، افتخاری بود که در باشگاه سپاهان فعالیت کنم و مسئولیت تیم را بر عهده گرفتم. تیم شرایط مساعدی پیش از شروع فصل دارد و تمرینات خوبی را پشت سر گذاشتم. سپاهان باشگاه بزرگی است و سالن سرپوشیده بسیار پر امکاناتی در اختیار دارد. در پنج هفته ای که تمرینات شروع شده، روند بسیار منظم و هماهنگی داشتیم و مبنای کار ما بر اساس تکنیک و تاکتیک و بیشتر بدنسازی بود؛ زیرا بدنسازی برای تیم ما اهمیت بسیاری دارد.

صفهان زیبا

شماره ۵۴۷۲

۰۷ / ۰۷ / ۱۴۰۵

سه شنبه

وبسایت و دبیر صفحه / مهری مصور

فوتبال جهان

ایرلند «صدای غزه» را بلند کرد

دیدار تیم های ایرلند و رژیم صهیونیستی در لیگ ملت های اروپا پرتنش برگزار شد و تیم ملی ایرلند با نتیجه ۳ بر صفر به پیروزی رسید؛ مسابقه ای که در شهر دبرسن مجارستان و با حضور تعداد محدودی از تماشاگران برگزار شد و حواشی خارج از زمین نیز بیش از جریان مسابقه مورد توجه قرار گرفت. حواشی این مسابقه پیش از صوت آغاز شروع شد؛ زمانی که گاوین بارونو، دروازه بان ایرلند، تصمیم گرفت مقابل اسرائیل بازی نکند؛ اقدامی که در ارتباط با موضع او درباره جنگ غزه عنوان شده است. پیش از شروع مسابقه، بازیکنان ایرلند با بازوبند های مشکی وارد زمین شدند که نشانه ای از همبستگی در ارتباط با جنگ غزه بود. این اقدامات نمادین به مراسم پیش از مسابقه نیز کشیده شد. بازیکنان ایرلند در جریان مراسم سنتی خوش آمدگویی و صف افتخار، با بازیکنان اسرائیلی دست ندادند. همچنین دارا اوشی، کاپیتان ایرلند، پس از مراسم آغاز مسابقه با مانور سولومون، کاپیتان اسرائیل، دست نداد و دست خود را پشت بدش نگه داشت. بازیکنان ایرلند همچنین هنگام پخش سرود ملی رژیم صهیونیستی، سرهای خود را خم کردند. در داخل زمین نیز ایرلند خیلی زود برتری خود را تثبیت کرد و هر سه گل این مسابقه را در نیمه نخست به ثمر رساند. موئیلان پس از به ثمر راندن سومین گل ایرلند در دقیقه ۲۵، با بوسیدن بازو یودی که بر مع دستش بسته بود، شادی کرد؛ اقدامی که به عنوان نشانه ای از همبستگی با فلسطین توصیف شد. تنش در سکوها نیز افزایش یافت؛ چراکه شماری از هواداران اسرائیل شعارهایی نژادپرستانه علیه آدام ایداه، بازیکن ایرلند سر دادند. /ایسنا

■ ■ ■

حمله به داور ۱۹ساله و پدرش در اسپانیا!

یک داور ۱۹ ساله و پدرش در جریان دیدار لیگ دسته اول جوانان اسپانیا بین تیم های پینا و یو لونیوین که روز شنبه در شهر پینا د ابرو در ساراگوسا برگزار شد، مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. یاگو گارسیا آپاریسیو، داور این مسابقه، در پی این حمله ها به دریافت خدمات پزشکی نیاز پیدا کرد.

این اتفاق از سوی انجمن اسپانیایی داوران فوتبال، اتحادیه ای که داوران لیگ های دسته اول، دسته دوم و لیگ فوتبال زنان اسپانیا را نمایندگی می‌کند، گزارش و محکوم شد. این انجمن با انتشار بیانیه ای، این اتفاق را «به شدت» محکوم کرد. حادثه پس از گلی رخ داد که در دقیقه پایانی، نتیجه را به ۴-۳ به سود تیم میهمان تغییر داد؛ پس از گل، تعدادی وارد زمین شدند و داور و پدرش مورد حمله قرار گرفتند. انجمن داوران همچنین یادآوری کرد که موارد مربوط به حمله و ضرب و شتم باید به نیروها و نهادهای امنیتی دولتی گزارش شوند. /فارس

صاحب امتیاز شرکت فرهنگی هنری مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا مدیرمسئول دکترعلی قاسم‌زاده مدیرعامل سید علیرضا حسینی سردبیر محمد حسین اعتزازیان

معاون بازگانی سید محمدوحید حکیم فعال معاون اداری و مالی جواد علیقتیان

هیئت تحریرپ فرشاد توسلی، فاطمه رجب‌زاده و مریم تقیان (فرهنگ و اندیشه) احمد مهرکشی، زهره‌سادات کاظمی زهره قندهاری و سارا حقیقی (هم محله) یگانه ظاهری، مینا ایزدی و منیره‌سادات یگانه‌سانی (اقتصاد و سیاست) محمدحسین اعتزازیان و لیلامقیمی (روایت شهر و جامعه)، سیده‌ترکس نظام‌الدین (هنر و ادبیات)، زینب تاج‌الدین (پایداری)، جواد جلوانی (تاریخ شفاهی) مه‌ری مصوراورزش)

گرافیک علیرضا مظاهری
علی نصر آزادانسی و سولماز رجبی
سر ویراستار علیرضا دانیانی

عکس حمیدرضا نیکومرام

چندرسانه‌ای سیدمیلاد میردامادی حسین کشکولیان و امید هاشم‌زاده

مجاری و شبکه های اجتماعی مهدی سروری
زهراتوکولی، مانده رتوکی
لیلا کهلانی، فاطمه توکلی

فناوری اطلاعات محمدکاظم کمالی

آسمان بسته نیست؛ اضطراب بسته شدن آن بیشتر خودنمایی می‌کند

در جنگ ترکیبی، محاصره تنها یک سوی ماجراست؛ سوی دیگر، اضطرابی است که از تصویر بسته شدن همه راه‌ها در ذهن جامعه شکل می‌گیرد

فاطمه رجب‌زاده

دبیر صفحه فرهنگ عمومی

از ابتدای مهرماه، منازعه میان ایران و آمریکا به مرحله جدیدی رسیده است: تحریم هوایی آمریکا از ۴۷ کشور خواسته به هواپیماهای ایران سوخت ندهند و پروازهایشان را لغو کنند. این یعنی مسافرانی که رفت و آمد هایشان دشوار و پرهزینه‌تر خواهد شد، بعضاً داروها و مواد اولیه‌ای که به کشور وارد نمی‌شود و از همه مهم‌تر، احساسی که برای شهروندان ایجاد می‌شود: «درهای دنیایی‌کی به‌رویمان بسته می‌شود.»

در چند روز گذشته، رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از ایران بخش قابل توجهی از اخبارشان را به تحریم هوایی ایران اختصاص داده‌اند. ایران اینترنشنال در برنامه‌ای از «دورخیز آمریکا برای محاصره هوایی ایران» سخن گفته و در اینستاگرام از مخاطبانش درباره «اعمال محاصره هوایی» پرسیده است.

گزارش دیگری از همین رسانه، واکنش‌های متفاوت مخاطبان را بازتاب می‌دهد: گروهی محدودیت را فشاری بر حکومت می‌دانند و گروهی از دشوارتر شدن سفرها، انتقال دارو و دیدار خانواده نگران‌اند. ایندیندنت فارسی هم در تیتروخداز «انزواي هوایی ایران» و لغو پیاپی مسیرها نوشته است؛ اخباری که بنظر می‌رسد ایجاد موضوع را برچسته‌تر آنچه هست، نشان می‌دهند.

وزارت خزانه‌داری آمریکا در ۸ سپتامبر اعلام کرد ۲۷ شرکت هواپیمایی ایرانی و شماری از شرکت‌های پشتیبان و واسطه را هدف تحریم قرار داده است. این وزارتخانه همچنین درباره پیامد همکاری شرکت‌های خارجی با خطوط هوایی تحریم‌شده هشدار داد و چند مجوز مرتبط با هوانوردی را تعلیق کرد. بنابراین، فشار بر خدمات فرودگاهی، فروش و پشتیبانی پروازها واقعی است؛ اما چنین تصمیمی به خودی خود، خبر از توقف همه پروازها به همه کشورها نمی‌دهد. درواقع، ذهن ممکن است با شنیدن کلمه «محاصره»، آسمانی را تصور کند که هیچ هواپیمایی از آن خارج نمی‌شود، اما برای سنجیدن این تصویر باید به خود اقدام نگاه کرد.

در مطالعات ارتباطات، رابرت انتنم توضیح می‌دهد که رسانه وقتی یک اتفاق را روایت می‌کند، همه ابعاد آن واقعیت را با یک میزان اهمیت نشان نمی‌دهد؛ بلکه بعضی بخش‌ها را بیشتر در معرض دید قرار می‌دهد و برجسته می‌کند و بعضی بخش‌ها را کم‌رنگ یا حذف می‌کند. همین انتخاب می‌تواند روی این‌که مخاطب مسئله را چطور تعریف و تفسیر کند، اثر بگذارد. از سوی دیگر، کاسپرسون و همکارانش از «تقویت اجتماعی خطر» صحبت می‌کنند؛ به این معنی که پیام‌ها و واکنش‌های اجتماعی می‌توانند اثر یک خطر را فراتر از محدوده فنی آن گسترش دهند. البته استناد به این نظریه‌ها به این معنا نیست که در موضوع مورد بحث ما، یعنی تحریم هوایی ایران، هیچ نگرانی وجود ندارد و همه چیز ساختگی است؛ بلکه مطالعه آن‌ها کمک می‌کند دشمنان کمی از محاصره اخبار خارج شود و به واری بازنمایی‌های رسانه‌ای نیز بیندیشیم.

■ سهم حمل‌ونقل هوایی

■ صادرات و واردات؟

یکی از نخستین مسائلی که به نظر می‌رسد با اعمال محدودیت‌های هوایی برای کشور ایجاد می‌شود، در حوزه تجاری است. این در حالی است که

سال‌هاست در کشور ما، به دلیل برخورداری از سواحل عریض و ژرف، بخش قابل توجهی از حمل‌ونقل کالا از طریق بنادر تجاری صورت می‌گیرد. بنا به گفته معاون سازمان توسعه تجارت، در سال ۱۴۰۴ حدود ۱۰۰ میلیون تن از ۱۵۵ میلیون تن صادرات و حدود ۲۰ میلیون تن از ۴۲ میلیون تن واردات از مسیر دریای عمان و خلیج فارس بوده است. همچنین به گفته مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین، سهم تجارت هوایی در ایران تنها در حدود ۲ درصد است. بنابراین، از منظر اقتصادی، تحریم‌های هوایی اثر قابل توجهی بر حمل‌ونقل و تجارت کشور ندارد.

احمد صالحی، اقتصاددان بین‌الملل، نیز در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفته است: «تنها ۵ درصد مردم، مخاطب ایرلاین‌های ایرانی بوده‌اند و با وجود عدم ورود چین و روسیه به تحریم هوایی علیه ایران، تأثیر قابل توجهی در تجارت ایران رخ نخواهد داد. این به معنای از کار افتادن بخش عمده تجارت خارجی ایران نخواهد بود.»

به خصوص که چین طی سال‌های اخیر دست به تولید هواپیما زده و سفارش‌های قابل توجهی در داخل چین و خارج از آن برای هواپیمای C۹۱۹ شرکت COMAC دریافت کرده است؛ روندی که نشان می‌دهد انتصار صنعت هواپیمایی که پیش از این در اختیار چند شرکت بزرگ غربی بود، در حال شکسته شدن است.

با این حساب، اگرچه همین اعداد و ارقام کوچک که سهم تجارت هوایی را نشان می‌دهند، فقدان نشان می‌تواند مسئله‌ساز باشد، اما تجربه نشان داده که تاجار خیلی زود به راهکارهای جایگزین دست پیدا می‌کنند و چنین تحریم‌هایی بیشتر مسافران را درگیر می‌کند تا بازارهای تجاری.

■ عمر محدودیت‌ها چقدر است؟

بر فرض اینکه فقدان تجارت هوایی آزاد می‌تواند مشکلات زیادی برای کشور ایجاد کند، پرسشی بعدی این است که دقیقاً گستردگی محدودیت‌های ابلاغ‌شده، در عمل چقدر است؟ مدیرعامل شهر فرودگاهی امام خمینی در ۳ مهر گفت پروازهای ایران به گرجستان، عراق، عمان و امارات متوقف شده، در حالی که برخی مسیرها، از جمله ترکیه و چین، برقرار مانده‌اند. دو روز بعد، تسنیم با پرسس برنامه فرودگاه امام از دست‌کم ۲۴ پرواز ورودی و خروجی شرکت‌های ایرانی به ۱۱ مقصد

کتاب صوتی معمایی

«چیزی پشت در» منتشر شد

این نویسنده در کنار جوایز مختلف ادبی، جایزه «امی» را نیز در کارنامه خود دارد. «چیزی پشت در» که نسخه مکتوب آن توسط انتشارات قصه باران منتشر شده، داستانی معاصر را روایت می‌کند که در بستر روان‌شناختی و معمایی شکل گرفته است. روایت کتاب حول محور زندگی شخصیت اصلی، گیل گاترسون، می‌چرخد و با نگاهی به گذشته و حال او، لایه‌های مختلفی از ترس، تنهایی و جست‌وجوی هویت را به تصویر می‌کشد.

با پایان یافتن شهریور و نزدیک شدن به آبان، حوزه نشر در انتظار تصمیم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای برگزاری نمایشگاه کتاب تهران در سال جاری است؛ رویدادی که پیش‌تر احتمال می‌رفت در شهریور یا آبان، هم‌زمان با هفته کتاب و کتاب‌خوانی برگزار شود. به گفته ابراهیم کریمی، رئیس اتحادیه ناشران و کتاب‌فروشان تهران، اعضای شورای سیاست‌گذاری نمایشگاه در نخستین جلسه خود برگزاری آن در آبان بایین حال، برگزاری نمایشگاه کتاب در سال جاری تنها در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با نهاد‌های برگزارکننده و همکار نیست. باتوجه به شرایط خاصی که کشور طی چند ماه گذشته با آن روبه‌رو بوده است، برگزاری نمایشگاه باید به تأیید نهاد‌های بالادستی نیز برسد. درحالی‌که پیش‌تر برخی اخبار از انتظار ارشاد برای جلب نظر شورای تأمین استان با برگزاری نمایشگاه حکایت داشت، محسن جوادی، معاون فرهنگی وزارت ارشاد در گفت‌وگویی عنوان کرد که وزارت ارشاد هنوز نامه‌ای

برای برگزاری نمایشگاه کتاب به شورای تأمین استان ارسال نکرده است. وی ادامه داد: در تلاش هستیم یکی دو هفته آینده وضعیت برگزاری نمایشگاه کتاب تهران را مشخص کنیم.

پیش‌تر ابراهیم حیدری، مدیرعامل خانه کتاب در مرداد از برگزاری نخستین جلسه شورای سیاست‌گذاری خبر داده بود؛ جلسه‌ای که در آن اعضا درباره زمان احتمالی برگزاری، مکان، کشورهای مهمان و موارد دیگر گفت‌وگو کردند.

ژاپنی‌ها هم تسلیم فضای مجازی شدند؛ قتل «کتاب» به دست «موبایل»!

تغییر سبک زندگی در کشورهای مختلف و سوق پیدا کردن مردم به «فضای مجازی»، زندگی ژاپنی‌ها را هم تحت تأثیر قرار داده و آن‌ها با فاصله گرفتن از فرهنگ کتاب‌خوانی، تسلیم این فضای بی‌انته‌ا شده‌اند.

در کنار دیدن رویدادهای ورزشی بیستمین دوره بازی‌های آسیایی، می‌توان زاویه نگاه را هم چرخاند و یک تغییر بزرگ را در سبک زندگی مردم ژاپن دید: اتفاقی که در بسیاری از کشورها، از جمله ایران، رخ داده و حالا «تلفن همراه» همراه‌ترین وسیله مقابل چشم همه است. در این میان، گرایش جوانان به این سبک از زندگی بیشتر است و نسل‌های قبل همچنان مقاومت خاص خودشان را دارند.

ژاپن سال‌ها با فرهنگ مطالعه و کتاب‌خوانی شناخته می‌شد؛ از کتاب‌فروشی‌های بزرگ و کتابخانه‌های پررونق گرفته تا قمارهایی که مسافران در آن‌ها مشغول خواندن کتاب بودند. اما امروز، تصویر آشنای دیگری هم در زندگی روزمره ژاپنی‌ها دیده می‌شود: «موبایل» جای «کتاب» را در دست ژاپنی‌ها گرفته است.

این تغییر، البته به معنای ناپدید شدن کتاب از زندگی ژاپنی‌ها نیست، بلکه بیشتر نشان‌دهنده تغییر شکل مصرف محتواست؛ آن‌هم در بین نسل جدید که به‌طور کامل با کتاب فاصله گرفته‌اند. اما هنوز قدیمی‌ها کتاب را فراموش نکرده‌اند. همان‌طور که در بسیاری از کشورهای جهان اتفاق افتاده، گوشی در ژاپن هم به وسیله‌ای تبدیل شده که ارتباط، سرگرمی، خبر، خرید و حتی مطالعه را در یک صفحه جمع کرده است.

یکی از مهم‌ترین دلایل این تغییر، تغییر سبک زندگی است. زندگی‌هایی که حالا به خاطر کمبود زمان و محدودیت‌هایی که وجود دارد، دنبال استفاده از وقت‌های خالی برای رسیدن به اخبار است.

در فاصله رفت‌وآمد به محل کار و اقامت، آن‌ها می‌توانند ویدئو ببینند، خبر بخوانند یا در شبکه‌های اجتماعی بچرخند. در حالی که خواندن یک کتاب معمولاً به زمان و تمرکز بیشتری نیاز دارد.

عامل دیگر این تغییر زندگی در ژاپن و البته کشورهای دیگر، راحتی و دسترسی بی‌وقفه به محتوای آنلاین است. یک تلفن همراه می‌تواند هم‌زمان کتاب، روزنامه، مجله، پادکست، ویدئو و شبکه اجتماعی باشد. بنابراین رقابت فقط میان «کتاب و موبایل» نیست؛ بلکه کتاب چایی با حجم عظیمی از محتوای فوری و کوتاه رقابت می‌کند.

از طرف دیگر، نسل‌های جوان ژاپنی از کودکی با اینترنت و تلفن هوشمند بزرگ شده‌اند. برای آن فضای مجازی صرفاً یک ابزار ارتباطی نیست، بلکه بخشی از محیط طبیعی زندگی روزمره است. ارتباط با دوستان، دنبال کردن اخبار، سرگرمی و پیدا کردن اطلاعات، همگی می‌توانند در همان محیط دیجیتال اتفاق بیفتد.

البته خود صنعت نشر ژاپن نیز با این تغییر کنار آمده است. کتاب الکترونیکی و دیجیتال رشد کرده‌اند و بسیاری از محتواهایی که زمانی فقط روی کاغذ عرضه می‌شدند، امروز از طریق تلفن همراه قابل دسترسی هستند. بنابراین بخشی از چیزی که از بیرون «کاهش کتاب‌خوانی» به نظر می‌رسد، در واقع می‌تواند تغییر بستر مطالعه از کاغذ به صفحه نمایش باشد.

فضای مجازی همچنین یک ویژگی مهم دارد: دانمأ محتوای تازه تولید می‌کند. شبکه‌های اجتماعی با اعلان‌ها، ویدئوهای کوتاه و مطالب متنوع، توجه کاربر را مرتب به خود جلب می‌کنند. در چنین محیطی، مطالعه یک کتاب طولانی باید برای جلب توجه مخاطب با گزینه‌های بسیار بیشتری رقابت کند.

شاید به همین دلیل، تجربه ژاپن را بتوان بخشی از یک تغییر بزرگ‌تر دانست. حتی کشوری با سابقه قدرتمند کتاب‌خوانی و فرهنگ مکتوب، از تحول دیجیتال جدا نمانده است. شاید این‌که مردم دیگر کتاب نمی‌خوانند مسئله نباشد، بلکه مسئله این باشد که آن‌ها چه نوع محتوایی را مطالعه می‌کنند و چقدر این محتوا ایشان در دسترس است.

ژاپنی‌ها که در کتاب‌خوانی دارای فرهنگ مثال‌زدنی بودند، حالا با تغییر چشمگیری مواجه شده‌اند. نسل جدید آن‌ها از کتاب فاصله گرفته، اما مسئولانشان تلاش کرده‌اند همان محتوای گذشته را در موبایل‌ها عرضه کنند تا آن‌ها از اصل فرهنگ کتاب‌خوانی و مطالعه دور نشوند. هرچند فضای مجازی آن‌ها را هم تسلیم یک اتفاق ناخواسته و نامبارک کرده است.

به رنگ ارغوان

چند شهر در یک محله ۲

تنور آرزوی «بی بی» نان امید می پزد ۶

تور فرهنگی در ارغوانیه ۸

ارغوانیه؛ چشم به راه فرهنگ سرا ۱۰

قول های بر زمین مانده ارغوانیه ۱۲

به همراه گفت و گوهایی با نخبگان، فعالان و ایثارگران محله:

مریم رحمانی همسر شهید روح الله تقیان، از شهدای جنگ ۱۲ روزه

حجت الاسلام رمضانی، امام جماعت مسجد النور

محمد حسام رشادی، قاری و مدرس قرآن

بشیرعلی حسینی، هنرمند مجسمه ساز

هادی زمانی، استاد دانشگاه و نویسنده

گفت و گو با هوشنگ نظری پور

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان

درباره مسائل و مطالبات شهری

شهروندان محله ارغوانیه ۱۴

چند شهر در یک محله

روایت ساکنان ارغوانیه از کوچه‌هایی قدیمی که به شهرک‌های جدید وصل شدند

از هیاهوی مرکز شهر اصفهان که دور شوید و در مسیر طلوع آفتاب، به سمت شرق بروید، در دامنه دشت خوراسگان و منطقه ۱۵ به محله‌ای می‌رسید که فضای متضادش پوست اندازی یک بافت قدیمی و سنتی به یک بافت مدرن و امروزی را نشان می‌دهد. محله ارغوانیه که نامش با گل‌های زیبای ارغوان گره خورده، روزگاری نه چندان دور سرسبزی و آبادی‌اش را از زمین‌های کشاورزی و کرت‌های کاشت صیفی می‌گرفته و میزبان درختان زیتون و سجدی بوده که در کنار نهرهای آب رشد می‌کردند و حالاً اثری از آن‌ها نمانده. در اطراف ارغوانیه قناتی وجود داشته که آبش از سمت کوه‌های گورت به طرف بیمارستان فارابی می‌آمده و مزارع محله را آبیاری می‌کرده.

ترازوی ۱۹۲ ساله!

اکبر محمدی کاسب محله ارغوانیه است که حدود ۵۰ سالی می‌شود که در ارغوانیه به کسب و کار مشغول است. اصالتاً اهل سمسور است و کشاورز زاده؛ اما با خشکی زمین و کمبود آب، زمین‌های کشاورزی‌شان در ارغوانیه دیگر جوابگوی معیشت‌شان نمی‌شود؛ پس به اجبار در این محله مغازه کوچکی در جوار مسجد اجاره می‌کند تا روزی خانواده را تأمین کند. مغازه‌اش حال و هوای آن زمان‌ها را دارد. ترازوی ۱۹۲ ساله مغازه که بارها رنگ شده، اثری است که از پدر بزرگ خرمافروشی به او رسیده؛ پدر بزرگی که از نائین به اصفهان می‌آید و تنها دارایی‌اش را به نوه‌اش می‌بخشد. سنگ ترازوهای ۴۰ ساله‌ای که به ترتیب کنار ترازو چیده شده‌اند و سادگی‌ای که در وجود مغازه دار موج می‌زند.

او از گذشته‌ها چنین یاد می‌کند: از قدیم به اینجا ارغوانیه می‌گفتند که آن زمان به این شکل نبود. حدود ۵۰ سال پیش فقط چند تا خانه مخروبه و گلی وجود داشت که وحشت می‌کردی پا به اینجا بگذاری. کل جمعیت ساکن در این محدوده شاید به ۶ یا ۷ خانوار می‌رسید که در این خانه‌ها زندگی می‌کردند.

مشاغل قدیم مردم ارغوانیه

به گفته محمدی، شغل مردم بیشتر مقنی و کندن چاه بوده و کارگری برای ارباب: «قدیم‌ترها در ده پایین و اینجا ارباب‌رعیتی بود؛ به‌ویژه در قلعه پایین سمسور. مردم رعیت و کارگر ارباب‌ها بودند و روی زمین‌های آن‌ها کار می‌کردند.» آن روزهای پرآبی مردم با آب چاه‌ها و قنات، صیفی‌کاری و کشاورزی پررونقی داشتند؛ هندوانه، خربزه، جو، گندم، بادمجان، خیار، کدو، فلفل (مرچ) و چغندر می‌کاشتند و در کنارش مردم چند رأس گوسفند هم در خانه‌ها یا صحرا نگه می‌داشتند و روزگار را می‌گذراندند.

این کاسب محله ارغوانیه آغاز رشد شهرنشینی در این محله را از ۲۵ سال پیش ذکر می‌کند و می‌افزاید: ساخت‌وسازهای فعلی ارغوانیه تقریباً از ۲۵ سال پیش شروع شد و به‌مرور مردم آمدند و خانه ساختند و محله بزرگ شد. زمین‌های بایر محله حالا تبدیل به خانه و آپارتمان شده‌اند.

محمدی برکت زندگی‌های گذشته را دیده و این برکت زندگی امروز را در مقایسه با گذشته کمتر می‌داند: با شرایط این روزها که معیشت مردم سخت شده، زندگی بعضی از مردم ارغوانیه هم مشکل شده. عده‌ای زندگی سختی دارند و برخی هم دستشان به دهانشان می‌رسد. مشتری‌های من اکثری بی‌ضاعت‌ها هستند. از وقتی بی‌آبی در زمین‌های کشاورزی جولان داده و محصولات را به خاک و خون کشیده، کشاورزان هم دچار مشکلات زیادی

توسعه امکانات محله با همت مردم

آقای مسعود هم سال‌هاست از خور و بیابانک به اصفهان آمده و حدود ۴۰ سال است که در ارغوانیه زندگی می‌کند. پدرش در خور و بیابانک کشاورز بوده و چون چرخ زندگی نمی‌چرخیده به اصفهان مهاجرت می‌کنند. او معلم بازنشسته است و تدریس برای کودکان دبستانی برایش لذت‌بخش بوده. درباره روزگاری که در ارغوانیه تنها چند خانوار سکونت داشته‌اند می‌گوید: اینجا نه آب بود و نه برق. پیش از آمدن آب لوله‌کشی مردم از آب چاه‌ها استفاده می‌کردند. اگر کسی برق می‌خواست باید خودش پول تیر برق و سیم را می‌داد تا برایش برق کشی کنند؛ همچنین لوله‌کشی آب و تلفن با همت خود مردم به محله آمد؛ حتی برای آسفالت خیابان هم خودمان هزینه دادیم و بعداً شهرداری روی آن روکش کشید.

رفت و آمد در ارغوانیه پیش از اینکه در آن خیابان‌کشی شود و به خوراسگان اتصال پیدا کند با خودروهای شخصی انجام می‌شده و اگر کسی خودرو شخصی نداشت باید سر جاده می‌ماند تا خودروهای گذری سوارش کنند. بعداً که خیابان‌کشی می‌شود، یک تاکسی تلفنی در محله افتتاح و پس از آن هم خطوط اتوبوس برقرار می‌شود.

مسعود به دلیل شغلش که با آموزش در ارتباط بوده، شرایط تحصیل در گذشته و حال را مقایسه و بیان می‌کند: قدیم اینجا مدرسه نبود. بچه‌ها برای تحصیل به خوراسگان می‌رفتند. دانش‌آموزان آن زمان بیشتر از قشر ضعیف بودند. بعدها که جمعیت زیادتر شد، چند مدرسه در محله ساختند. حدود سه سال است که ارغوانیه توسعه پیدا کرده و برج‌سازی شده، شرایط بهتر شده است. به اعتقاد او بافت فرهنگی محله، به دلیل تفاوت فرهنگی ساکنان آن ناهمگون است؛ قسمت‌هایی که بومی‌تر هستند از نظر فرهنگی با مهاجرانی که تازه ساکن شده‌اند تفاوت دارند؛ اما در کل مشکلی از این بابت پیش نیامده و مردم در کنار هم به خوبی زندگی می‌کنند.

شده‌اند که نبود بازنشستگی و بیمه از مهم‌ترین آن‌هاست. او به روزگار تلخ کشاورزان اشاره می‌کند و امید دارد که مسئولان به فریاد این قشر مظلوم برسند.

داستان جالب مسجد المهدی (عج)

دکان محمدی در جوار مسجد المهدی (عج) قرار دارد. او زمان ساخت مسجد و گسترش آن را چهل سال پیش عنوان می‌کند و می‌گوید: این مسجد در گذشته مرغداری بود. سازنده آن که حاج رضا میزبانی بوده چون مرغداری‌اش نمی‌چرخد، آن را تبدیل به مسجد می‌کند. مسجد در ابتدا آجری بود؛ اما استادان آن زمان، وقتی از اینجا عبور می‌کرده با دیدن مسجد به حاج رضا می‌گویند دیوارها را سنگ و سرامیک کن و ستون بزن تا برق اینجا را تأمین کنیم. او هم این کار را انجام می‌دهد و استادان هم برق آن را تأمین می‌کند و خیابان المهدی را هم آسفالت می‌کنند.

به این ترتیب برق برخی از نقاط محله هم تأمین می‌شود. نکته جالب مسجد المهدی (عج)، اتفاقی است که محل دفن حاج رضا میزبانی، سازنده آن است. زنان محله هر یکشنبه در این اتاقک جمع می‌شوند و به قرائت قرآن می‌پردازند.

از دیگر مساجد محله ارغوانیه، مسجد حضرت علی اکبر (ع) است که حدود ۴۰ سال قدمت دارد؛ اما ظاهر و ساختارش امروزی‌تر است. بانی اصلی ساخت آن مرحوم حاج آقا مظفریان، از روحانیون سرشناس حوزه علمیه بوده. او برای خرید زمین اولیه، از روحانیون حوزه علمیه قرض می‌گرفته کم‌کم مسجد را می‌سازد. بعدها در دوران‌های مختلف (از جمله طرح‌های توسعه در دوره‌های گذشته) با کمک‌های خیران و حمایت‌های دولتی تکمیل و نوسازی می‌شود.

از روی خوشی کسی به ارغوانیه نمی آید!

پیرمردی پایه پای دوچرخه اش از خیابان قریشی در حال گذر است. وقتی از او می پرسم چندسال است ساکن این محله شده، با صدایی آرام می گوید: ما از اطراف بیمارستان چمران به ارغوانیه آمده ایم و حدود هفت سال است اینجا زندگی می کنیم. برای اینکه بتواند سرپناهی برای پسرهایش که در آستانه ازدواج بودند فراهم کند، خانه کوچکشان را می فروشند و به ارغوانیه می آیند: از محله راضی هستیم، امکاناتش بد نیست؛ فقط فاضلاب ندارد که گفته اند به زودی فاضلاب کشی می شود. می گویم از مشکلات محله بگوئید، می گوید: هرکسی به این محله آمده از اول شرایط اینجا را دیده و ساکن شده. به نظر از روی خوشی کسی اینجا نمی آید. قطعا دلیل مهمی داشته اند که این محله را انتخاب کرده اند. مدرسه مناسبی ندارد و رفت و آمد هم سخت است؛ چون به مرکز شهر دور است.

کمبودهای محله

باغ ارغوان با معماری خاصش در دل ارغوانیه خودنمایی می کند و جلوه ای زیبا به محله بخشیده؛ اما به گفته اهالی دری از سمت ارغوانیه برایش تعبیه نشده و کلا آن را جزو این محله محسوب نمی کنند. حیدری که در یکی از مجتمع های میلادنور گیم نت دارد به نیازهای محله اشاره می کند: برای خرید مایحتاج روزانه نیاز به فروشگاه هایی مثل بازارهای روز یا کوثر داریم که توجهی به آن نشده. خدمات رفاهی ارغوانیه کم است و جایی نیست که بچه ها اوقات فراغتشان را آنجا بگذرانند. پارک و فضای سبزی هم در نزدیکی ما نیست. بنا بود پارکی برای بانوان و کودکان احداث شود که متأسفانه هنوز خبری نشده. نبود باشگاه و فضای ورزشی هم از دیگر مواردی بود که این ساکن محله ارغوانیه به آن اشاره می کند. آقای عبداللّهی که دبیر بازنشسته آموزش و پرورش است و در ارغوانیه مدت ها به کارهای فرهنگی اشتغال داشته، ۴۰ سال پیش به این محله آمده و تغییرات زیادی را از ابتدا تا

قالی بافی؛ کمک خرجی برای خانواده ها

خانم منظوری جلو سوپرمارکت کوچکی نشسته و با یکی از اهالی محله گفت وگو می کند. زنی که سردوگرم روزگار را چشیده و حالا پس از سال ها زندگی در ارغوانیه، توانسته اند این مغازه کوچک را برای خرج و مخارج زندگی در کنار منزلشان باز کنند: ۳۴ سال است که ساکن اینجا هستیم. زمانی که آمدیم هیچ امکاناتی نداشتیم. برای تهیه آب، دو کوچه بالاتر، یکی از همسایه ها با شیلنگ به ما آب می داد. می گوید ساکنان قدیمی که اکثرا مشاغل سازمانی داشتند خانه هایشان را با مجوز ساخته بودند؛ اما خانه های آن ها بدون مجوز ساخته شده. حالا باید طبق نقشه های جدید خانه عقب نشینی کند تا ناترازی خیابان اصلاح شود. شغل مردم قدیم ارغوانیه یا کشاورزی بوده یا کارگری. زنان محله هم همپای مردان قالی می بافتند تا کمک خرج خانواده باشند؛ من خیلی قالی می بافتم؛ چون چاره ای نداشتیم و باید در مخارج زندگی کمک می کردیم. ۵۰ تخته قالی کوچک و بزرگ بافتم که هیچ کدامشان را ندارم.

رفت و آمد همسایه ها در محله نسبت به گذشته کمتر شده و به گفته خانم منظوری، چون مردم با هم غریبه هستند و مهاجرند، اگر همدیگر را در کوچه و خیابان ببینند، سلام و علیک دارند؛ وگرنه خانه هم نمی روند.

نبود فاضلاب؛ مشکل زیربنایی محله ارغوانیه

بوی فاضلاب در محله پیچیده و آزاردهنده است. نبود فاضلاب مشکلی است که تمام اهل محل از آن صحبت می کنند و امیدوارند به زودی با وعده هایی که داده شده ارغوانیه صاحب فاضلاب شود. دلیل آسفالت نشدن کوچه ها را همین موضوع می دانند که این مسئله هم زیبایی و نظافت محله را تحت تاثیر قرار داده است.

جای جای ارغوانیه زمین بایر است؛ اما در کنار برخی از شهرک ها مثل الهیه، چند بوستان وجود دارد که کمی به فضای بی روح محله جان داده. البته وجود درختان کاج و نوار جنگلی این محله نیز چشم نواز است. ارغوانیه را می توان با تضادهایش دوست داشت: بافت قدیمی و سنتی اش را که بیشتر ساکنانش از شرق اصفهان به این محله آمده اند و بافت تازه و مدرن ترش که قشر جوان و عموما شاغل، در مجتمع های عظیم زندگی می کنند.

محله کارمندانشین

آقای اولیا در یکی از این مجتمع ها سوپرمارکت دارد. طی چهارسالی که با نیازهای مردم محله آشنا شده، کم و بیش از شرایط زندگی آن ها باخبر است: «مجتمع های شهرک الهیه ده دوازده سالی است که ساخته شده و بیشتر ساختمان ها تازه ساز است.» بیشتر مشتری های او از طبقه کارمندان هستند و برخی هم بازنشستگان ساکن محله؛ واحدهای این بخش از محله را متعلق به کارمندان سازمان های مختلف است و خشت اول را سازمان ها بنا نهاده اند؛ حالا عده ای یا فروخته اند و یا خودشان ساکن هستند.

کنون دیده است: «زمانی که ما ساکن ارغوانیه شدیم تقریبا ساخت و سازی به آن صورت وجود نداشت. جمعیت بسیار کم بود و بیشتر ساکنان بومی بودند؛ اما حالا از آن شکل بومی خارج شده و مهاجران مختلفی به این محله آمده اند؛ چه هم وطنانمان از شهرهای مختلف و چه افغانستانی ها. این فعال فرهنگی که در زمینه آموزش قرآن و مداحی و موسیقی فعالیت داشته، درباره کمبود فضای آموزشی محله می گوید: ارغوانیه همیشه با کمبود فضای آموزشی روبه رو بوده است. آن زمان یک مدرسه ابتدایی و راهنمایی دخترانه بود؛ اما دبیرستان پسرانه را حتی الان هم نداریم! فقط تا دوره راهنمایی پسرانه موجود است و برای دبیرستان باید به جای دیگری بروند. مهم ترین مشکل هم همین پراکندگی و کمبود امکانات آموزشی نسبت به این جمعیت زیاد است.

عبداللّهی مدتی است به دلیل اختلافات بین متولیان مسجد، گوشه نشینی را انتخاب کرده: اوایل که آمد، فعالیت های قرآنی و مذهبی خیلی کم رنگ بود. من به همراه دوستان دیگر، سعی کردیم هیئت عزاداری و جلسات قرآن راه بیندازیم. مداحی می کردم و آموزش می دادم؛ اما مشکل از جایی شروع شد که هیئت امنای مسجد به جای همکاری، سد راه یکدیگر شدند. هر کسی می خواست کار فرهنگی کند، اجازه نمی دادند. مسائل مالی نیز از دیگر مواردی است که این فعال فرهنگی به آن اشاره می کند و با باین اینکه جوانان و نوجوانان ارغوانیه نیاز به کلاس های آموزش دارند تا مسیر درست را پیدا کنند، تصریح می کند: به نظر من، متولیان باید مقداری هزینه کنند و بچه ها را جمع کنند؛ بدون اینکه بخواهند به آن ها خط و خطوط مشخصی را بدهند. بچه ها می فهمند که می خواهند آن ها را به کدام سمت ببرند. زمانی من با هزینه خودم بچه ها را اردو می بردم؛ اما الان دیگر در توانم نیست و متأسفانه توجهی هم به این موضوع ندارند.

نبود فضاهای فرهنگی، کتابخانه و فرهنگسرا از کمبودهایی است که او عنوان می کند و می گوید با وجود زمین های زیادی که در محله هست، می توان امکانات بیشتری را برای اهالی فراهم کرد. عبداللّهی که دوران بازنشستگی را طی می کند وجود فضای سبز برای ارغوانیه را ضروری می داند: به غیر از کمبود فرهنگ سرا و کانون، برای بازنشسته ها هم جایی لازم است که بنشینند و دور هم جمع شوند. چرا اینجا فضای سبز و پارک نمی سازند؟ یک پارک بسازند و داخلش فرهنگ سرا ایجاد کنند و وسایل بازی بگذارند تا بچه ها جذب شوند.

محله روبه رشد

با تمام کمبودها و مشکلات، ارغوانیه دیگر محله ای دور افتاده و مهجور نیست. عبور حلقه چهارم حفاظتی از کنار این محله و وجود مجموعه گردشگری و بازار بین المللی گل و گیاه ارغوان، نزدیکی به دانشگاه آزاد خوراسگان و وجود امکانات بهداشتی و درمانی در بیمارستان فارابی، روند رشد و توسعه آن را سرعت بخشیده است؛ چنانکه طی مدتی کوتاه این محله از بافتی سنتی و قدیمی به بافتی امروزی و روبه رشد تبدیل شده که جمعیت زیادی را به سمت خود جذب کرده است.

مریم نقیان

سنگری کوچک با آرزوهای بزرگ

گزارشی از پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) محله ارغوانیه

رمضان به دلیل اینکه کمک‌های مردمی بیشتر است کمک بیشتری به نیازمندان محله صورت می‌گیرد.

کمبود فضا؛ مشکل همیشگی پایگاه

او در پایان به مشکلات موجود که مانع فعالیت بهتر در محله شده اشاره می‌کند: «ما در محله ارغوانیه با کمبود امکانات مواجه هستیم، البته باید بگویم که وضعیت کنونی امکانات از قبل بهتر است. مشکل اصلی ما نبودن فضای مناسب برای پایگاه است و زمانی که می‌خواهیم یک جلسه جامع را که همه افراد در آن حضور داشته باشند برگزار کنیم، نمی‌توانیم در پایگاه حضور داشته باشیم و مجبور می‌شویم در محوطه مسجدالنور جلسه خود را برگزار کنیم. این موضوع باعث شده که در برخی مواقع نتوانیم برنامه‌هایمان را به خوبی اجرا کنیم. چند وقت است قول داده‌اند که به پایگاه ما اینترنت بدهند؛ اما هنوز اینترنت رایگان نداریم. فرمانده پایگاه خودش هزینه اینترنت را تأمین می‌کند تا ما بتوانیم فعالیت‌های موردنظرمان را انجام دهیم و از برنامه‌ها عقب نمانیم. این موضوع باعث شده که بخشی از هزینه‌ها به دوش فرمانده بیفتد.»

وعده‌های عمل نشده؛ از شهرداری تا استاندار و شورای شهر

جانشین فرمانده پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) در ادامه می‌گوید: «همکاری شهرداری خوب بوده است؛ اما برخی از مواقع قول‌هایی می‌دهند که به آن عمل نمی‌کنند؛ به‌عنوان مثال در زمینه برگزاری جشن‌ها قول می‌دهند که به ما بودجه دهند؛ اما بودجه کمی در اختیار ما می‌گذارند و امکاناتی را که نیاز داریم به‌صورت کامل ارائه نمی‌دهند. استاندار و شورای شهر نیز به ما قول دادند که در این محدوده یک باغ بانوان تأسیس کنند و پارسال نیز بیان کردند که تا سال آینده حتماً تأسیس می‌شود؛ اما اتفاقی رخ نداد. ما در زمینه پارک و پیاده‌روی بانوان مشکل داریم؛ چرا که هیچ جای امنی وجود ندارد که بانوان بتوانند هر روز در آن پیاده‌روی کنند. این موضوع یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های بانوان محله است.»

اعتدالی، در پایان می‌گوید: «از مسئولان انتظار داریم که به وعده‌های خود عمل کنند. ما در محله ارغوانیه با کمبود امکانات مواجه هستیم و بانوان این محله حق دارند که از امکانات مناسب برخوردار باشند. تأسیس باغ بانوان، اختصاص فضای مناسب برای پایگاه، تأمین اینترنت رایگان و حمایت مالی از برنامه‌های فرهنگی و ورزشی، حداقل انتظارات ماست. بالین حال، ما به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهیم و از هیچ تلاشی برای خدمت به مردم محله دریغ نمی‌کنیم.»

جنگ رمضان؛ از کمک‌های اولیه تا کار با اسلحه

جانشین فرمانده پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) در ادامه به اقداماتی که در جنگ داشتند می‌پردازد: «با آغاز جنگ رمضان، مادر مسجد حضرت علی اکبر (ع) کلاس کمک‌های اولیه را برای مردم برگزار کردیم. این دوره چند بار برگزار شد؛ حتی در موبک تجمعات شبانه نیز این دوره آموزشی را داشتیم. آموزش کار با اسلحه را چند دوره در مسجد المهدی (عج)، مسجد النور و موبک برگزار کردیم. چند جلسه هم برای آموزش نکات مهمی که مردم برای حفظ جان و امنیت خود در زمان جنگ باید رعایت کنند برگزار شد. پس از شهادت رهبر جمهوری اسلامی ایران، ما موبک تجمعات مردمی را تأسیس کردیم که به کمک اعضای بسیج و هیئت‌امانی مساجد امام حسین (ع)، النور، حضرت علی اکبر (ع) و مسجد المهدی (عج) تأسیس شد.»

دست یاری به نیازمندان

اعتدالی بیان می‌کند: «صندوقی برای کمک به افرادی که در جنگ دچار آسیب شدند داشتیم و کمک‌ها در قالب کالا و پول، به افراد نیازمند تعلق گرفت. این کمک‌ها بیشتر در مسجد حضرت علی اکبر (ع) و مسجدالنور انجام شد. خیریه‌ای در محله داریم که در زمان جنگ به افراد بی‌بضاعت کمک مالی انجام داد. این خیریه توسط فرمانده پایگاه بسیج خواهران تأسیس شد. ماهانه حداقل به ۲۰ خانواده در محله اجناسی که به‌وسیله کمک‌های مردمی تهیه شد تقسیم می‌شود. در ماه مبارک

گروه سرود بنات المهدی (عج)؛ افتخار پایگاه

جانشین فرمانده پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) درباره گروه سرود بنات المهدی (عج) می‌گوید: «گروه سرود بنات المهدی (عج) واقعاً فعال است و برای همه مناسبت‌ها برنامه دارند. این گروه یکی از افتخارات پایگاه ماست و توانسته در محله و حتی فراتر از محله شناخته شود.»

اردوهای تفریحی و زیارتی؛ روشی برای جذب اقشار مختلف

اعتدالی درباره اردوهای تفریحی و زیارتی توضیح می‌دهد: «اردوهای تفریحی ما شامل چادگان، باغ جوان، نجف‌آباد و... بوده است. اردوهای زیارتی هم شامل قم و جمران، مشهد و... می‌شود. یکی از روش‌های جذب ما همین اردوها بود که اقشار مختلف در آن شرکت می‌کردند. خیلی از افرادی که الان عضو فعال پایگاه هستند، از طریق همین اردوها جذب شده‌اند.»

مشاوره تحصیلی و کلاس‌های تقویتی برای کمک به دانش‌آموزان محله

او درباره کلاس‌های مشاوره می‌گوید: «برای دانش‌آموزانی که مشکلات تحصیلی داشتند، مشاوره تحصیلی داشتیم و کلاس‌های تقویتی هم به کمک معلمان مدارس محله و برخی از معلمان بازنشسته برگزار کردیم. خوشبختانه این طرح بسیار موفق بود و توانستیم به دانش‌آموزانی که در دروس مختلف ضعف داشتند، کمک کنیم.»

پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) در محله ارغوانیه، از مردادماه سال ۱۳۷۹ تا کنون با یک فرمانده ثابت و جمعی از بانوان فعال، در سه مسجد المهدی (عج)، مسجد حضرت علی اکبر (ع) و مسجد النور برنامه‌های فرهنگی، دینی، ورزشی و هنری گسترده‌ای را برگزار می‌کند؛ از کلاس‌های حفظ قرآن و تجوید تا کارگاه‌های کمک‌های اولیه در جنگ رمضان، از گروه سرود بنات المهدی (عج) تا خیریه کمک به نیازمندان و از کمبود فضا تا وعده‌های عمل‌نشده مسئولان. در این گزارش، صدیقه اعتدالی، جانشین فرمانده و از سرگروه‌های برنامه‌ریزی این پایگاه، از فعالیت‌ها، دستاوردها و دغدغه‌های خود می‌گوید.

محله‌ای که پایگاهش ثبات مدیریتی دارد

پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) از مردادماه سال ۱۳۷۹ تأسیس شد. از همان ابتدا تاکنون، فرمانده پایگاه بسیج بانوان یک نفر بوده و این ثبات مدیریتی باعث شده که برنامه‌ها و فعالیت‌های این پایگاه از انسجام خوبی برخوردار باشد.

جانشین فرمانده پایگاه، می‌گوید: «مکان پایگاه هم در مسجد حضرت علی اکبر (ع) است و بحمدالله سه مسجد محله با هم فعالیت‌های پایگاه را برنامه‌ریزی و اجرا می‌کنند.»

از قرآن و نهج‌البلاغه تا روایتگری شهدا

اعتدالی در رابطه با کلاس‌های مذهبی بیان می‌کند: «در حوزه دینی، کلاس‌های حفظ قرآن، تجوید، نهج‌البلاغه و سایر دروس دینی به‌صورت مستمر برگزار می‌شود. در حوزه ادبیات، کلاس روایتگری از شهدا داریم که با استقبال خوبی مواجه شده است. کلاس‌های مشاوره نیز به‌صورت مرتب برگزار می‌شود و هر چند وقت یک‌بار نیز از خانواده‌های شهدا دیدار می‌کنیم.»

کارگاه‌های خانواده؛ از حفظ حریم تا فرزندآوری

او در این باره می‌گوید: «ما سعی کرده‌ایم در حوزه خانواده، برنامه‌های متنوعی داشته باشیم. کلاس‌های حفظ حریم خانواده، ازدواج، فرزندآوری و... در مسجد برگزار می‌شود. تابستان‌ها هم این کلاس‌ها در سه مسجد محله برگزار می‌شود. هدف ما این است که بتوانیم به بانوان محله در زمینه مسائل خانوادگی کمک کنیم. کارگاه‌های تخصصی ازدواج و فرزندآوری هم داریم که خوشبختانه مورد استقبال قرار گرفته است. در حوزه ورزشی، کلاس‌ها در باشگاه شهید ربانی و داخل مسجد برگزار می‌شود. در باشگاه شهید ربانی ورزش صبحگاهی و والیبال داریم و در مسجد کلاس‌های مختلف ورزشی برای بانوان برگزار می‌شود. کلاس‌های هنری نیز شامل نقاشی، خطاطی و... است. هر هفته پنجشنبه‌ها پانوق دختران را داریم که هر بار یک برنامه متفاوتی دارند و این برنامه‌ها برای دختران جوان بسیار جذاب بوده است.»

جایی برای روح الله!

گفت وگو با مریم رحمانی همسر شهید روح الله تقیان، از شهدای جنگ ۱۲ روزه

از آن جوان هایی نبود که در روستا با هیاهو و رفت و آمدهای پرسر و صدا شناخته شوند؛ آن قدر بی سروصدا زندگی می کرد که حتی پدر و مادرش می گفتند: «ما اصلاً نفهمیدیم روح الله کی بزرگ شد.» سال ها بعد، همین جوان آرام و گمنام روستا، به مردی تبدیل شد که خانواده و اطرافیانش او را محرم راز و تکیه گاه خود می دانستند؛ مردی که سرانجام در جنگ ۱۲ روزه به شهادت رسید.

مریم رحمانی، همسر شهید روح الله تقیان، از مردی می گوید که حتی جای خالی خودش را میان مزار شهدای روستا دیده بود.

خواستگاری با بهانه نقشه قالی

او که چندسالی است یکی از اهالی محله ارغوانیه شده؛ روایت زندگی مشترکشان را از همان روزهای ساده و سنتی روستای قورتان آغاز می کند. روح الله متولد سال ۱۳۵۹ بود. ما غریبه بودیم و هر دو اهل روستای قورتان از توابع شهر ورزنه. ازدواج ما کاملاً سنتی بود. من برای رفت و آمد به دانشگاه برای رسیدن به سرویس، تا لب خط می رفتم. در همین رفت و آمدها من را دیده بودند و مادرش برای خواستگاری آمد. سال ۸۶ بود. ما در روستا قالی می بافیم. یک بعدازظهر، مادرش به بهانه نقشه قالی به خانه ما آمد. بعد موضوع را با مادرم مطرح کرد و شب هم پدرش برای صحبت آمد. صحبت های ما فقط یک جلسه بود؛ آن هم در حضور بقیه. تنها چیزی که من گفتم این بود که می خواهم سرکار بروم و روح الله هم قول داد که همیشه پشتیبان و همراه من باشد. مادرم گفت این خانواده ریشه دار و خوب هستند، من هم جواب مثبت دادم.

جوان آرامی که کسی بزرگ شدنش را نفهمید

تا آن زمان اصلاً روح الله را ندیده بودم. دخترهای روستا معمولاً همه جا نمی رفتند. روح الله هم آدمی نبود که خیلی در روستا بگردد و ویراژ بدهد. بچه ای خیلی آرام و سربه زیر بود. موقع تحقیق همه می گفتند مگر پسر فلانی وقت ازدواجش است؟ خیلی آرام و بی حاشیه بود. روح الله آن زمان در کارخانه کار می کرد و دیپلم برق داشت. اسمش را هم برای رفتن در سپاه نوشته بود. یازده روز مانده بود به محرم. قرار بود عقد کنیم، اما ما آمادگی نداشتیم و عقدمان افتاد بعد از محرم. دهم فروردین عقد کردیم. برای عقد اصلاً خرید نکردیم. مادرم یک چادر سفید برایم دوخت و من لباس روشنی پوشیدم و رفتیم محضر. خیلی ساده و سنتی عقد کردیم. تنها هدیه ای هم که برایم آوردند همان انگشتر نامزدی بود. یک سال و نیم عقد بودیم. اسمش برای سپاه درآمد و عضو سپاه شد.

نذر کرده بود اسمش را علی اصغر بگذارد

من باردار نمی شدم. مادرم از کربلا برایم یک روسری آورد و گفت مطمئن باش خدا به تو پسر می دهد و اسمش را علی اصغر بگذارد. روح الله، قبول نکرد برای درمان اقدامی کنیم و گفت: اگر خدا بخواهد خودش به ما بچه می دهد. روز عاشورا نذر کرده بود که اگر خدا پسری به ما بدهد، اسمش را علی اصغر بگذاریم.

همین هم شد.

سال ۱۳۹۱ علی اصغر به دنیا آمد. در روستای قورتان رسم بود که کودکان خردسال در مراسم تعزیه به نیت علی اصغر (ع) لباس سبز می پوشیدند. علی اصغر ما هم همان سال لباس سبز پوشید و در تعزیه شد علی اصغر امام حسین (ع).

سه روز بیشتر از تولدش نگذشته بود که زردی گرفت. یادم هست روح الله خیلی نگرانش بود.

مردی که گمنامی را دوست داشت

وقتی آدم چیزی را از دست می دهد تازه می فهمد چه چیزی را از دست داده است. روح الله همیشه دوست داشت گمنام باشد. کمتر عکسی از او وجود دارد. از خصوصیات خوبش این بود که هیچ وقت عصبانی نمی شد. همیشه با صبر و آرامش برخورد می کرد. شنونده و غمخوار خانواده و مادرم بود. مادرم همیشه می گفت آقا روح الله محرم راز است؛ حرفی که به او بزنی، مطمئنی به کسی نمی گوید. من اصلاً اهل هدیه گرفتن نبودم. اگر می خواست برایم گل بخرد، می گفتم گل نگیر، از بین می رود. او هم همیشه هدیه کاربردی می گرفت. وقتی بچه ها آمدند، قرار گذاشتیم فقط برای بچه ها هدیه بگیریم.

برای بچه ها هم مادر بود و هم پدر

با بچه ها رابطه خیلی خوبی داشت. انگار هم مادرشان بود و هم پدرشان. امیرعلی فقط از دست روح الله غذا می خورد. روح الله می خندید و می گفت من مهره مار دارم. بیشتر اوقات مأموریت بود، اما وقتی به خانه می آمد، انگار خانه روح و جان تازه ای می گرفت.

همیشه در کارها پشتیبانم بود

یکی از کارهایی که باعث شد با وجود سختی های مدیریت مدرسه بتوانم در این کار موفق شوم، کمک های روح الله بود. تمام پنجشنبه و جمعه ها

می آمد و کمکم می کرد. از تعمیر پریزهای برق گرفته تا پرینتر و سیم پیچی کولر، همه را خودش انجام می داد. کارهایی را هم که هزینه داشت با همکاریانش هماهنگ می کرد که برای مدرسه انجام بدهند؛ با کمترین هزینه. در کارهای برقی خیلی تجربه داشت. می خندید و می گفت: مریم، مدرسه ای خراب تر از اینجا نمی شد بگیر! بعد هم خودش همه کارها را برایم انجام می داد.

هدیه ای که از شهید گرفته بود

یک هفته ای برای خاکسپاری شهدای گمنام رفته بود و شهر به شهر همراه کاروان شهدا بود. وقتی برگشت، با خودش یک پارچه آورده بود. گفت من هدیه ام را از شهدا گرفتم؛ وقتی شهید شدم این را روی گفتم بیندازید.

آن زمان این حرف هایش را جدی نمی گرفتم.

داشتیم انباری خانه را تمیز می کردیم. پارچه بین لباس های نظامی اش بود. آن را از بین لباس ها بیرون آورد و گفت این را ببر و بگذار در اتاق بالا. من کلاً فراموش کرده بودم قضیه پارچه را. ۹۰ سال از زمانی که پارچه را آورده بود گذشته بود، اما هنوز همان عطر و بوی روز اول را می داد. دو هفته بعد، روح الله شهید شد. صبح با دایمی اش تماس گرفتم و گفتم آقا روح الله یک امانتی پیش من دارد. پارچه و تربتی که از کربلا آورده بود، همراه او در قبر قرار گرفت.

یک جای خالی بین شهدا

چند روز قبل از شهادتش به گلستان شهدای روستای قورتان رفتیم؛ روستای ما آن زمان هفت شهید داشت. روح الله خیلی بین قبر شهدا ماند. من جلوتر رفتم و سر قبرهای دیگر فاتحه خواندم. وقتی برگشتم پایین، دیدم هنوز کنار قبر شهدا ایستاده است.

با خنده گفتم: امروز چه خبره؟ بین اینها گیر کردی؟

گفت: مریم، یک جای خالی بین این شهداست؛ این جای خالی هم جای من است. من هم با خنده گفتم: جای تو؟ شهادت لیاقت می خواهد. مثل همیشه خندید و هیچ جوابی نداد.

آخرین مأموریت

جمعه که جنگ ۱۲ روزه شروع شد، خیلی

ناراحت بود و گفت: مریم، امیرعلی (سردار حاجی زاده) را زدند. چند روز بعد، یکشنبه ۲۶ خرداد، برای مأموریت رفت. در جاده ساری بر اثر برخورد ترکش به سرش به کما رفته بود. ۲۸ خرداد بود که من فهمیدم. یکم تیرماه هم روز آسمانی شدنش بود. پیکرش را در گلستان شهدای اصفهان تشییع کردند و برای خاکسپاری به روستا بردند. همانجا به خاک سپرده شد که خودش گفته بود؛ ورودی گلستان شهدا و جلوی پای همه زائرها. روح الله شد هشتمین شهید روستا.

وصیتی که در حرم امام رضا (ع) نوشته شد

روح الله ارادت ویژه ای به امام رضا (ع) داشت. هر جا کارش گیر می کرد، راه می افتاد سمت مشهد. کارش را می گفت و برمی گشت. آخرین سفرمان اسفند ۱۴۰۳ بود. در حرم امام رضا (ع) از یکی از روحانیون خواست که وصیت نامه اش را بنویسد. نمی دانم به او الهام شده بود که شهید می شود یا نه... او همیشه از شهادت می گفت. وقتی نان می پختیم، روح الله نان ها را به تنور می زد و همان طور که نان ها را به تنور می زد، به مادرم می گفت: عمه، یک روزی می رسد که می گویند این گل پرپر از کجا آمده؛ تو بلند بگو از سفر کربلا آمده.

آخرین گفت وگو: برگشتی در کار من نیست

روستا بودیم که برای مأموریت فراخوان شد. باید می رفت تهران. گفتم پس ما هم می رویم اصفهان. گفت همه از اصفهان دارند می روند، چرا برمی گردی؟ گفتم نه، دلم نمی آید تنها بروی؛ بگذار پیشش باشم. گفت: فکر می کنی اگر اتفاقی بیفتد، تو می توانی جلوی آن را بگیری؟ دلم تا لحظه آخر همراهش بود. آن شب نتوانست برود. صبح رفت سر کار. تماس گرفت و گفت اگر می خواهی بروی سر کار، امیرعلی را هم با خودت ببر. یک موقع اصفهان را می زنند، توی خانه می ترسد. توی جلسه دوباره زنگ زد و گفت: مریم، نمان اصفهان، برگرد روستا. گفتم تو کجا می روی؟ گفت: نمی دانم، ولی برگشتی در کار من نیست؛ نمی توانم برگردم. (روایت که به اینجای می رسد، مریم برای لحظاتی متوقف می شود؛ سکوتی میان جمله هایش می نشیند و بعضی که دیگر توان ماندن ندارد، خودش را نشان می دهد.)

مردم روح الله را واسطه حاجت هایشان می کنند

بعد از شهادت روح الله، چند ماهی با بچه ها در روستا ماندیم؛ اما با شروع مدرسه بچه ها و کار خودم دوباره به اصفهان برگشتیم. همه می گویند شما که پارتی دارید، از روح الله بخواهید برایتان دعا کند؛ روح الله پارتی خوبی است. مردم روستا اعتقاد زیادی به شهید دارند و او را واسطه حاجت هایشان می کنند. اما من هیچ وقت دلم نمی آید برای خودم چیزی از شهید بخواهم. همیشه از او می خواهم برای بچه هایمان دعا کند تا موفق باشند.

منیره قهّامی

سارا حقیقی

تنور آرزوی «بی بی» نان امید می پزد

نانوایی بی بی؛ یک کسب و کار خانوادگی در محله ارغوانیه

هم با پس اندازی که داشتم به او کمک کردم و نانوایی «بی بی» را راه اندازی کردیم.

آیا کار در نانوایی با شأن اجتماعی شما تضاد نداشت؟ نظر مردم درباره کار شما چه بود؟

شأن اجتماعی به این حرف ها نیست. زمانی که نان دلت را بخوری، هیچ وقت از شأن و شخصیت تو کم نمی شود؛ بلکه بیشتر هم می شود. اگر کار را صادقانه و خالصانه و برای خدا انجام بدهی، شأن تو را بالا می برد. دیدگاه مردم را نمی توان تغییر داد. ابتدا کار برای خود من هم کمی عجیب و نامأنوس بود؛ اما بعد از چند وقت، دیدگاهم تغییر کرد. عده ای از مردم هم موضع گیری داشتند و می گفتند اینجا محیط مناسبی برای دختران نیست؛ به خصوص که ارغوانیه محیطی کارگاهی دارد و بیشتر کارها مردانه است. حالا این افراد مشتریان همیشگی ما شده اند و حتی اگر نان نخوانند، برای احوال پرسوی هم که شده به اینجا می آیند.

درباره این شغل چه نظری دارید؟ مادر بزرگم همیشه می گفت برکت نانوایی از هزارویک شغل بیشتر است. من حالا می فهمم که او چه می گوید. من در شرکت های مختلف معماری کار کرده ام؛ اما برکتی که از این کار دریافت می کنم، در هیچ کدام از آن ها تجربه نکرده بودم.

توصیه تان به جوانانی که به دنبال شروع کسب و کار هستند چیست؟

وقتی کاری را راه انداختی باید به دل سختی ها بزنی. به نظر من اگر کار مال خود آدم باشد، هر چه که باشد، خیلی بهتر از کار برای دیگران است. با ترس هایشان رویه رو شوند و کارشان را شروع کنند. سال اول هر کاری سخت است؛ اما سال دوم آن قدر نور و برکت به زندگی می آید که آن سختی ها را فراموش می کنی و تاریکی ها از یادت می رود. پیشنهاد من به دختران جوان این است که در شرایط فعلی، در کنار شغلی که دوست دارند، یک کسب و کار مستقل هم داشته باشند. من هنوز پروژه های معماری ام را انجام می دهم؛ صبح ها به صورت دورکاری کار می کنم و بعد از ظهرها در نانوایی مشغول هستم. شاید سخت باشد؛ اما این نوع زندگی محکم تر و مطمئن تر است.

هستند که تلفنی سفارش می دهند. از تمام محله های اصفهان مشتری داریم. امید دارم با توکل به خدا، کسب و کارمان بهتر شود. من این شغل را خیلی دوست دارم؛ به ویژه سرکله زدن با قشر جوان که برای آن ها وقت می گذارم و هم صحبتشان می شوم.

بین یک زن و یک مرد کارآفرین چه تفاوتی وجود دارد؟

بین خانم و آقا هیچ تفاوتی نیست؛ هر دو یکی هستند. مهم دیدگاه خود آدم است. من به این فکر نمی کنم که دیگران درباره من چه قضاوتی دارند. مهم این است که شما بخواهید. حتی گاهی خانم ها بهتر از آقایان می توانند مدیریت یک مجموعه را انجام دهند. اگر بخواهید و بدانید که چه چیزی از زندگی می خواهید، آن خدایی که بالا سر است، همه چیز را برایتان فراهم می کند. دختر خانم موحدیان، نرگس اسفندیاری که همراه مادرش در نانوایی مشغول درآوردن نان از تنور است، فوق لیسانس معماری است. سال ها در شرکت های مختلف کار کرده؛ اما ترجیح داده به کسب و کار خانوادگی شان پیوند و دلگرمی مادرش باشد.

شما تحصیلات دانشگاهی دارید؛ چه شد که از دنیای معماری به نانوایی آمدید؟

مادرم پیش تر این کار را انجام می داد. آن زمان من دبیرستانی بودم که ایشان نانوایی داشت و خانم های بی سرپرست را دور هم جمع کرده بود. بعد از تصادف مادرم و تعطیلی کار، ایشان همیشه آرزو داشت دوباره آن را راه بیندازد. من

خوشحالم که در این شرایط سنی توانستم این کار را به راه بیندازم که هم خودم و هم بچه هایم مشغول باشیم.

شما با سرمایه کمی کارتان شروع کردید؛ این مسیر چطور را طی کردید؟

من حدود ده دوازده سال سرپرست یک فست فودی بودم. دخترم هم حسابدار آنجا بود. وقتی آنجا تعطیل شد، با خودم فکر کردم بهترین کار این است که حرفه ای را که بلدم آغاز کنم. با اینکه فقط ۵۰ میلیون تومان سرمایه داشتم، پول رهن مغازه را دادم و با چک و اعتباری که داشتم، وسایل را خریدم. سختی داشت؛ اما خدا را شکر که توانستم از پس آن بربیایم و حالا به غیر از مغازه، تمام وسایل برای خودم است. امیدوارم با یاری خدا و مشتریانی که برایم بسیار ارزشمند هستند این مغازه را هم بتوانم بخرم.

سختی های کار نانوایی چیست؟ نانوایی سختی های خاص خودش را دارد. صبح زود بیدار شدن، تهیه آرد، پیدا کردن بهترین گندم و یافتن کشاورز منصف. اگر بخواهی کار عالی ارائه بدهی و مردم از تو راضی باشند، باید بهترین و مرغوب ترین جنس را تهیه کنی. برای من اولویت اول، رضایت مشتریان است؛ نه اینکه فقط بخواهم سود به جیب بزنم. خدا را شکر مشتریان خیلی خوبی هم داریم.

شرایط کسب و کارتان را در محله ارغوانیه چطور می بینید؟ هنوز آن طور که باید شغل ما در محله ارغوانیه جا نیفتاده است. اکثر مشتری ها از بیرون محله

صحبث از کارآفرینی که به میان می آید، معمولاً ذهنمان به سمت مشاغل خاصی می رود که مردان مدیریت آن ها را بر عهده دارند؛ اما زنان کارآفرینی هستند که نشان داده اند اراده و پشتکار، هیچ محدودیت و جنسیتی نمی شناسد. «نانوایی بی بی» یکی از این کسب و کارهاست که عطر نان تازه اش با بوی امید و مهر در هم پیچیده و تنور رؤیای یک زن را پر حرارت نگه داشته است. این نانوایی در محله ارغوانیه با حضور مشتریانی از سراسر شهر پررونق شده؛ مشتریانی که برای بی بی فقط مشتری نیستند؛ واسطه روزی دهندگی پروردگارند و برکت زندگی اش. زهره موحدیان نانوایی اش را با هزینه ای اندک آغاز کرده و با پشت سر گذاشتن سختی های راه، حالا شاکر همواری مسیری است که خداوند برایش ساخته. این نانوایی یک کسب و کار خانوادگی است که گردانندگان آن بی بی و سه دختر و پسرش هستند. گفت و گوی «هم محله» را با خانم موحدیان بخوانید و از امیدش، امید بگیرید.

از راه اندازی این نانوایی بگویید.

من از بیست سال پیش در شهرک بهارستان نانوایی داشتم. آن زمان هم سرم فوت کرده بود و خودم سرپرست خانواده بودم. سی سال پیش، پس از گذراندن دوره های مختلف فنی و حرفه ای، موفق شدم مجوز کار بگیرم و من تنها خانمی بودم که می خواستم نانوایی بزنم. پس از افتتاح نانوایی ام، پنج شش نیروی خانم را استخدام کردم که آن ها هم سرپرست خانوار بودند. بعد از مدتی با مشکلاتی مواجه شدم و کار را تعطیل کردم؛ اما دوباره به یاری خدا از دو سال پیش کارم را در محله ارغوانیه شروع کردم.

چه شد که تصمیم گرفتید دوباره کار را شروع کنید؟

همیشه دوست داشتم کار خودم را داشته باشم. دخترانم تحصیل کرده اند و در رشته های حسابداری و معماری درس خوانده اند. با هم فکری و کمک آن ها دوباره کار را شروع کردم. البته همه کارها از صفر تا صد با خودم است؛ از تهیه گندم گرفته تا آسیابش و پخت نان؛ چون نان ما با آرد کامل پخته می شود. شاطری که صبح ها اینجا کار می کند خانم است. در واقع همه کارکنان خانم هستند؛ چون آن ها به بهداشت اهمیت بیشتری می دهند و کمکی است به زنانی که می خواهند شغلی داشته باشند. خیلی

مریم نقیان

مسجد فقط برای پیرمردها نیست

گفت‌وگو با حجت الاسلام رضائی، روحانی‌ای که نوجوانان محله ارغوانیه را پای کار آورد

نمایش طنز و گفت‌وگوی آزاد داشتیم. استقبال از این برنامه فوق‌العاده بود. حتی خانواده‌هایی که اهل مسجد نبودند هم شرکت کردند. یکی از پدرها گفت: «این اولین بار است پسرم باذوق و شوق به مسجد می‌آید.»

مهم‌ترین دلیل اثرگذاری کار فرهنگی شما در سطح محله چه بود؟
ارتباط چهره‌به‌چهره و مستمر علت اثرگذاری کار فرهنگی من بود. حضور مستمر در محله، شنیدن حرف مردم و همراه بودن با شادی و غم آن‌ها مواردی هستند که باید به آن توجه کرد تا کاری که می‌کنیم اثرگذار باشد.

چه توصیه‌ای به روحانیون و فعالان فرهنگی جوان دارید؟

از قدم‌های کوچک شروع کنید، نه آرزوهای بزرگ؛ مردمی باشید، نه اداری؛ یاد بگیرید از همه حتی از یک نوجوان ۱۵ ساله خسته نشوید. کار فرهنگی پاداشش دنیایی نیست. شبکه‌سازی کنید؛ چراکه به تنهایی نمی‌شود.

برنامه‌های آینده شما برای محله ارغوانیه چیست؟

راه‌اندازی خانه نوجوان با فضای بازی و مطالعه، برگزاری جشنواره استعدادیابی محله، ایجاد صندوق قرض‌الحسنه محله برای کمک به نیازمندان و برگزاری دوره‌های مهارت‌آموزی برای جوانان جویای کار

چه پیامی به اهالی محله، به‌ویژه نوجوانان و جوانان دارید؟

به نوجوانان و جوانان می‌گویم که مسجد فقط جای نمازخواندن نیست؛ جای خود شماست. بیایید خودتان مسجد را بسازید. منتظر نیستم شما به مسجد بیایید؛ ما می‌آییم سراغ شما..

اقدامات شما برای تقویت همدلی و مشارکت اجتماعی در محله ارغوانیه چه بوده است؟

تشکیل گروه‌های همیار محله برای کمک به سالمندان و بیماران، برگزاری جشن‌های محله‌ای در مناسبت‌های مختلف، پویش‌های کمک‌رسانی در بحران‌ها (مثل سیل یا زلزله) و ایجاد کتابخانه محله‌ای با مشارکت اهالی محله.

می‌کنند؛ همچنین شبکه‌سازی با فعالان محله خیلی به برقراری ارتباط صمیمی با آن‌ها کمک کرد.

با چه مشکلاتی مواجه بودید؟
مشکلات کم نبود. برخی از آن‌ها عبارت‌اند از: کمبود بودجه برای برگزاری برنامه‌های فرهنگی، بی‌اعتمادی اولیه بعضی خانواده‌ها به مسجد، رقابت با فضای مجازی و بازی‌های کامپیوتری برای جذب کودکان و نوجوانان و کمبود نیروی همکار.

چقدر از مشارکت مردم استفاده کردید؟

بیشترین سرمایه ما خود مردم بودند؛ مثلاً شورای فرهنگی محله را با حضور معتمدان، کسبه و جوانان تشکیل دادیم یا بانک ایده راه انداختیم که هر کس هر پیشنهادی دارد بیان کند.

تعامل شما با خانواده‌ها چگونه است؟

ما جلسات منظم با والدین داریم و سعی می‌کنیم نگرانی‌های آن‌ها را بشنویم. این کار باعث شده والدین به ما اعتماد کنند. اکنون بعضی از مادرها خودشان مسئول برگزاری برنامه‌های فرهنگی مسجد شدند.

نمونه‌ای از یک برنامه موفق را که بازخورد خوبی داشت بیان کنید.

طرح «شب‌های آسمانی» که در ماه رمضان برگزار شد، یکی از برنامه‌های موفق ماست. هر شب بعد از افطار، برنامه‌ای ترکیبی شامل سخنرانی کوتاه، مسابقه،

بوده؟

بیشترین تمرکز من روی نوجوانان و جوانان بوده. البته برنامه‌های ویژه خانواده‌ها و سالمندان هم داریم؛ ولی باور دارم اگر نسل جوان را جذب کنیم، بقیه نسل‌ها خودشان به مسجد مراجعه و در برنامه‌ها شرکت می‌کنند.

چطور نوجوانان و جوانان را جذب مسجد کردید؟

اول از همه قضاوت نکردم. آمدن سراغ گوشی و فضای مجازی را تقبیح نکردم؛ بلکه یاد گرفتم از همان فضا برای ارتباط استفاده کنم. به حرف‌های آن‌ها گوش دادم؛ حتی اگر مخالف عقاید بود. صادق بودم؛ چرا که نسل جدید دروغگو را زود می‌شناسد. برنامه‌های مشارکتی طراحی کردم؛ نه یک‌طرفه. در مرحله بعد برنامه‌های ورزشی مثل مسابقات فوتبال دستی، پینگ‌پنگ و والیبال را برگزار کردیم. حرف‌زدن به زبان خودشان، نه نصیحت خشک و خسته‌کننده را هم در صحبت‌کردن و تعامل با آن‌ها رعایت کردم. یکی دیگر از اقداماتی که باعث شد ارتباط من با نوجوانان و جوانان بهتر شود، سپردن مسئولیت به خود آن‌ها بود؛ مثلاً خود بچه‌ها برنامه‌هایی را که در طول ماه در مسجد دارند برنامه‌ریزی و اجرا می‌کنند.

یک روحانی موفق در محله چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟

باید مردمی باشد، نه پشت‌میزنشین، گوش‌دادن بلد باشد، نه فقط حرف‌زدن، به‌روز باشد و با زبان نسل جدید آشنا و صبور باشد. وقتی مردم ببینند روحانی محله در شادی و غمشان کنارشان است، خودشان قدردانی

«آقا، مسجد فقط برای پیرمردهاست»؛ این جمله را چند نوجوان محله ارغوانیه به امام جماعت مسجد النور گفتند؛ جمله‌ای که خیلی‌ها را ناامید می‌کند؛ اما برای حجت‌الاسلام علی‌اکبر رضائی نقطه شروع شد. امروز بعد از سال‌ها فعالیت مستمر، مسجد النور ارغوانیه به پایگاهی اجتماعی تبدیل شده که نوجوانان خودشان برنامه‌هایش را اجرا می‌کنند، مادرها مسئول برگزاری مراسم می‌شوند و کسبه محله در پویش‌های کمک‌رسانی مشارکت می‌کنند. رضائی که به عنوان روحانی برتر شناخته شده، این عنوان را «امانت» می‌داند، نه «مدال». او که امام جماعت مسجد النور است، می‌گوید راز موفقیتش یک جمله است: «با مردم باش، برای مردم باش، مثل مردم باش.»

فعالیت فرهنگی و اجتماعی در محله را بر چه اساسی شروع کردید؟

اوایل که آدم محله، دیدم خیلی از بچه‌ها و نوجوانان با مسجد ارتباطی ندارند. یک روز چند تا از پسرهای نوجوان محله آمدند و گفتند: «آقا، مسجد فقط برای پیرمردهاست»؛ این حرف خیلی من را به فکر فروبرد. تصمیم گرفتم از پایگاه تاستانی شروع کنم و کم‌کم برنامه‌ها را گسترش بدم.

مهم‌ترین نیاز فرهنگی محله ارغوانیه چیست؟

به نظر من مهم‌ترین نیاز، فضای امن و جذاب برای نوجوانان و جوانان است. محله ما امکانات تفریحی و فرهنگی چندانی ندارد. بچه‌ها بعد از مدرسه یا سر کار، سرگرمی خاصی ندارند. مسجد می‌تواند این فضا را فراهم کند. همچنین نیاز به نیروی انسانی متخصص در حوزه کودک و نوجوان داریم.

چه برنامه‌های شاخصی اجرا کردید؟

- طرح «مسجد، خانه من»: برنامه‌ای هفتگی برای نوجوانان با ترکیب آموزش، بازی و گفت‌وگو
- اردوهای فرهنگی تفریحی
- کلاس‌های تقویتی و مشاوره تحصیلی
- پویش «همسایه خوب»: کمک به خانواده‌های نیازمند محله به صورت محرمانه

تمرکزتان بیشتر روی چه گروه‌هایی

مریم نقیان

تور فرهنگی در ارغوانیه

روایت تحول فرهنگی در محله ای که شب ها امن نبود

مختلف در حال رسیدن به اهدافی مهم هستند.

کسب مهارت به وسیله بازی

در حوزه نوجوان و جوان، اردوهای تفریحی و زیارتی برگزار شده است؛ همچنین بازی های هدفمندی برای این رده سنی طراحی شده که بچه ها در چندین جلسه در مسجد در آن شرکت می کنند و مهارت های مختلفی از جمله نرم افزار، مکانیک، تأسیسات و... را آموزش می بینند. با این روش نوجوانان و جوانان در کانون تفریح هدفمند داشتند. این برنامه ها نه تنها اوقات فراغت نوجوانان را پر می کند؛ بلکه آن ها را با مهارت های کاربردی آشنا می سازد که می تواند مسیر شغلی آینده شان را هموار کند.

چالش هایی که مانع فعالیت بهتر شد

با وجود همه موفقیت ها، کانون نورالانوار با چالش هایی نیز دست و پنجه نرم می کند. مسئول کانون فرهنگی نورالانوار می گوید: «چالشی که با آن مواجه هستیم بودجه است. اگر ردیف بودجه هایی را که داشتیم افزایش می دادند می توانستیم بهتر کار کنیم. از طرفی، برخی از اقشار در محله با ما همکاری خوبی نداشتند؛ اگر آن ها با ما ارتباط می گرفتند می توانستیم فعالیت های خود را در حد منطقه و استان هم پیش ببریم.»

تحولی که امنیت آفرید

شاید مهم ترین دستاورد کانون نورالانوار، تحولی باشد که در بافت اجتماعی محله ارغوانیه ایجاد کرده است. وزیری زاده با اشاره به این تغییر بیان می کند: «یک زمان در محله ارغوانیه نمی شد نصف شب از خانه بیرون رفت؛ چون از لحاظ امنیتی وضعیت مطلوبی نداشت؛ اما اکنون مردم آخر شب ها برای پیاده روی به بلوار ارغوانیه می آیند و ارتباط خوبی با یکدیگر دارند. به نظر من این تحول در محله ارغوانیه یک تحول خوب است؛ چرا که آسیب های اجتماعی کاهش پیدا کرده و کانون نیز سهم اندکی در این اتفاق داشته است.»

تا امروز حدود ۴۵ نفر سرگروه در مشاغل مختلف تربیت کردیم. این ۴۵ نفر با یک گروه چند نفری که زیرمجموعه آن هستند مشغول به کار هستند»

وزیری زاده با اشاره به اثر زنجیره ای این اشتغال زایی می افزاید: «به عنوان مثال در قالی بافی یک نفر مشغول شد و حدود پنج نفر به واسطه آن یک نفر مشغول به کار شدند. اگر بخواهیم آمار افرادی که توانستیم آن ها را شاغل کنیم بدهیم، می توانیم بگوییم که ۴۰۰ نفر را در این چند سال مشغول به کار کردیم.»

این تعداد نفرات همه متعلق به محله ارغوانیه است؛ محله ای که کل جمعیت آن حدود هشت هزار و ۲۲۷ نفر است.»

از مسجد تا باشگاه سپاهان

او در ادامه به فعالیت های ورزشی اشاره می کند: «برنامه های ورزشی کانون به این صورت است که با حدود شش ورزشگاه سطح منطقه صحبت شده و با مربی هایی که مدنظر داشته ایم، اعضای فعال کانون فرهنگی نورالانوار با هزینه بسیار محدود در کلاس های ورزشی ثبت نام می شوند. این کلاس ها شامل شنا، بدنسازی، والیبال، فوتبال و... است.»

نتیجه این تلاش، پرورش چهار ورزشکاری است که اکنون در باشگاه سپاهان پله های ترقی را طی می کنند. البته باید به این نکته هم اشاره کنم که ورزشکاران رشته های

آغاز تهیه و توزیع بسته های معیشتی ما بود. پس از آن تعداد و محتواهای این بسته بهتر و بیشتر شد. اکنون به جایی رسیده ایم که نیاز نیست برای بعضی از خانواده هایی که نیازمند بودند بسته معیشتی تهیه کنیم؛ چرا که به جای اینکه به آن ها ماهی دهیم، ماهیگیری یاد دادیم و فضای دریاچه را هم در اختیار آن ها قرار دادیم تا بتوانند فعالیت های خود را انجام دهند.»

این رویکرد توانمندسازانه، هسته اصلی فعالیت های کانون نورالانوار را تشکیل می دهد. در کنار آن، کانون در مراسم هایی که در محله برگزار می شود، مانند جشن بزرگ غدیر، دهه های محرم و... همکاری می کند. این مراسم ها مورد استقبال خیلی خوبی قرار می گیرد. در برخی از برنامه های کانون فرهنگی نورالانوار حدود پنج هزار نفر شرکت می کنند که نشان از اعتماد و همراهی اهالی دارد.

اشتغال ۴۰۰ نفر در محله ای ۸ هزار و ۲۲۷ نفری

آمارها از موفقیت کانون نورالانوار در زمینه اشتغال زایی حکایت دارد. مسئول کانون فرهنگی نورالانوار در این باره می گوید: «برای بانوان در حوزه قالی بافی، فروش محصولات خانگی و... اقدام کردیم. برای آقایان نیز در حوزه پرورش قارچ و... اقدام کردیم. از سال ۱۳۹۹ که فعالیت خود را آغاز کردیم

کانون فرهنگی نورالانوار در محله ارغوانیه اصفهان، باتکیه بر ظرفیت های محلی و همت اهالی، مسیری متفاوت را طی کرده است؛ مسیری که از توزیع بسته های معیشتی آغاز شد و به توانمندسازی، اشتغال، ورزش و امنیت اجتماعی رسید. آنچه در ادامه می خوانید، روایت محمدامین وزیری زاده الوانی، مسئول این کانون، از سال ها تلاش بی وقفه برای تغییر چهره محله است.

مسئول کانون فرهنگی نورالانوار، درباره این کانون می گوید: «اصلی ترین هدف کانون فرهنگی نورالانوار فرهنگ سازی و زیرساخت سازی برای فعالیت های افراد است. چند سال اخیر در محله ارغوانیه نمی توانستیم فعالیت فرهنگی انجام دهیم؛ چرا که شرایط و محیط آن آماده نبود. خدا را شکر با کمک هیئت امنای مسجد النور و اهالی محله دست به دست هم دادیم و محله را از لحاظ فرهنگی به آن چیزی که تمایل داشتیم رساندیم.»

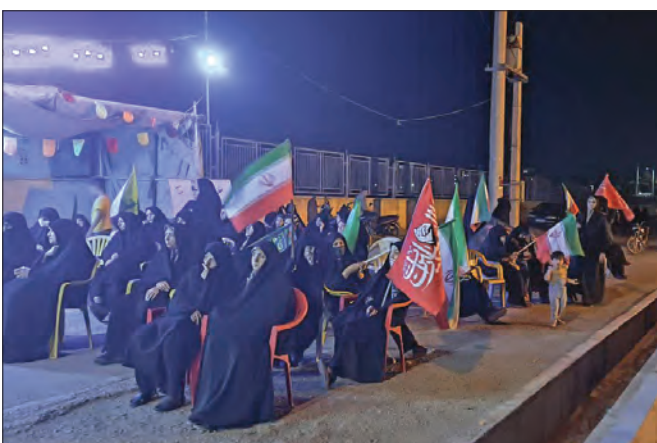
مکان این کانون در مسجد النور است و بخش چشمگیری از برنامه ها و کلاس هایش داخل خود مسجد برگزار می شود. از پارسال نیز به مدت سه سال با مدرسه نواب صفوی که در سطح محله ارغوانیه قرار دارد، توافق شده تا از فضای آنجا برای برگزاری برخی از کلاس ها استفاده شود.

از بسته معیشتی تا ماهیگیری

داستان کانون از اوایل کرونا آغاز می شود؛ زمانی که وزیری زاده و همکارانش تصمیم گرفتند بسته های معیشتی را در محله توزیع کنند.

او در این باره بیان می کند: «اصلی ترین فعالیتی که ما در محله شروع به انجام آن کردیم و به یک طرح استانی و ملی تبدیل شد، بحث توزیع بسته های معیشتی بود که به کمک حوزه بسیج آن زمان این بسته های معیشتی را توزیع کردیم.»

بسته های معیشتی ما اکنون فقط شامل ارزاق نمی شود؛ بلکه در این بسته ها بحث آموزش های اشتغال، تحصیلی و... را به صورت رایگان داریم. اوایل کرونا

منیره فهامی

صدای پدر؛ نخستین نغمه قرآن

گفت‌وگو با محمد حسام رشادی، قاری و مدرس قرآن ساکن محله ارغوانیه

گاهی علاقه‌ای که در کودکی در جان آدمی ریشه می‌دواند، سال‌ها بعد به مسیری برای زندگی تبدیل می‌شود؛ درست مثل صدای قرآنی که از کودکی در خانه‌ای شنیده می‌شود و آرام‌آرام دل کودکی را با کلام خدا مأنوس می‌کند. برای محمدحسام رشادی، قاری و مدرس قرآن محله ارغوانیه، قصه انس با قرآن از همین‌جا آغاز شد؛ از خانه و از صدای پدری که خود قاری قرآن بود. او هنوز کودک بود که تلاوت‌های پدر را می‌شنید و به خواندن قرآن علاقه‌مند شد. شنیدن آن صدا برایش تنها یک تلاوت ساده نبود؛ جرقه‌ای بود که بعدها مسیر زندگی‌اش را تغییر داد. پدر و مادرش نیز در تمام سال‌های این مسیر، مشوق و همراه او بودند؛ از حضور در کلاس‌های قرآن گرفته تا شرکت در مسابقاتی که گاهی خارج از شهر برگزار می‌شد و پدر، همراه همیشگی او بود. با او به گفت‌وگو می‌نشینیم تا از موفقیت‌هایش بیشتر بشنویم.

از دوم ابتدایی فعالیت قرآنی‌ام را شروع کردم

متولد سال ۱۳۸۵ هستم؛ فرزند اول خانواده و دانشجوی رشته حقوق. فعالیت قرآنی‌ام را از کلاس دوم ابتدایی و با حضور در کلاس‌های دارالقرآن کریم آغاز کردم و از همان سال‌های نخست، این مسیر را به صورت مستمر ادامه دادم.

مشوقین اصلی من، پدر و مادرم بودند

من در خانواده‌ای مذهبی و قرآنی رشد کردم. پدرم در گذشته قاری قرآن بود و امروز نیز به مداحی مشغول است. همین فضای قرآنی خانواده باعث شد علاقه‌ام به تلاوت، از سال‌های کودکی شکل بگیرد. مشوق اصلی من در این راه پدر و مادر و خانواده‌ام بودند. آنها همیشه من را در این مسیر پشتیبانی کرده‌اند. برای شرکت در مسابقات خارج از شهر، پدرم همیشه من را همراهی می‌کند و دعای خیر پدر و مادرم همیشه بدرقه راهم بوده است.

افتخار شاگردی در محضر اساتید قرآن

افتخار بهره‌مندی از محضر استادانی همچون تربتیان، بشیری و ربانی را داشته‌ام و از تجربه و راهنمایی آنها در مسیر تلاوت استفاده کرده‌ام. نخستین استادم، استاد تربتیان بود؛ استادی که از همان سال‌های نخست، هر هفته در محفل قرآنی ایشان شرکت می‌کنم و از راهنمایی‌هایشان بهره می‌برم.

سبک قرائت من سبک استاد مصطفی اسماعیل است

استاد ربانی در آموختن سبک مصطفی اسماعیل برایم نقش مهمی داشته است. از سوی دیگر، استاد کرباسی پس از تست صدا، قدرت و جنس صدایم را مناسب برای

تقلید از استاد مصطفی اسماعیل دانست و همین موضوع باعث شد تلاوت سوره‌های بقره و مائده را با سبک این استاد بزرگ آغاز کنم.

شش ماه دوری از تلاوت

در دوران کودکی، علاقه زیادی به فوتبال داشتم و در جریان بازی‌ها زیاد فریاد می‌زدم؛ این موضوع باعث آسیب به حنجره‌ام شد و من را برای مدتی از تلاوت دور کرد. پس از این اتفاق، حدود شش ماه نتوانستم قرآن بخوانم؛ اما این دوری پایان مسیر نبود و بعد از گذشت این مدت دوباره به تلاوت بازگشتم.

از ده سالگی وارد موسسه قرآنی بینه شدم

از حدود ۱۰ سالگی وارد موسسه قرآنی بینه شدم و پس از پشت سر گذاشتن مراحل آموزشی، فعالیت خود را در این مجموعه ادامه دادم. استاد بشیری نیز از جمله استادانی بود که در این مسیر به من کمک کرد و همچنین فرزندشان، علی بشیری، نیز در مسیر قرآنی بسیار همراه و یاری‌رسانم بود.

از مسابقات قرآن تا صدایی که از شبکه اصفهان پخش شد

هر سال در مسابقات سازمان اوقاف شرکت می‌کنم و در سال‌های گذشته توانستم در رشته‌های قرائت و اذان رتبه‌های اول و دوم را به دست آورم. امسال نیز در رشته اذان مسابقات سازمان اوقاف موفق به کسب رتبه چهارم شد. در مسابقات تلویزیونی «اسراء»، شبکه قرآن و معارف سیما نیز شرکت کردم و در مرحله مقدماتی این مسابقات که در شهر قزوین برگزار شد، رتبه چهارم را به دست آوردم.

در مسابقات قرآن و عترت آموزش و پرورش در سطح کشوری نیز موفق به کسب مقام ششم و از مهم‌ترین موفقیت‌هایم کسب رتبه اول مسابقات کشوری اذان در مقطع یازدهم و رتبه سوم مسابقات کشوری قرائت قرآن کریم در مقطع نهم است. یکی

از خاطرات ماندگارم، پخش صدای اذانم از صدا و سیمای مرکز اصفهان و شبکه اصفهان در ماه مبارک رمضان بود؛ اتفاقی که آن را تجربه‌ای ارزشمند و افتخاری بزرگ می‌دانم.

آرزویی برای تلاوت در محضر رهبر انقلاب

با وجود موفقیت‌هایی که در این سال‌ها به دست آوردم، همچنان خودم را در ابتدای مسیر می‌دانم و برای آینده، آرزوهای بزرگی دارم. یکی از مهم‌ترین آرزوهایم این است که روزی بتوانم در محضر رهبر معظم انقلاب اسلامی، آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای، به تلاوت قرآن بپردازم و تلاوتی شایسته ارائه دهم.

آرزوی دیگرم، حضور در حرم مطهر علی‌بن موسی‌الرضا(ع) و قرائت قرآن، مکبری و اذان در آن فضای معنوی است. حضور در برنامه قرآنی «محفل» نیز یکی دیگر از آرزوهایم است. این برنامه توانسته ارتباط خوبی میان قرآن، نسل جوان و خانواده‌ها ایجاد کند. حضور در چنین فضایی فرصتی ارزشمند برای خدمت بیشتر به قرآن است.

خاطره‌ای که هیچگاه فراموش نمی‌شود

یکی از خاطراتی که هنوز برایم رنگ و بوی خاصی دارد، به ۱۳ سالگی‌ام بازمی‌گردد؛ زمانی که در ماه مبارک رمضان همراه خانواده به مشهد رفته بودیم. آن روزها آرزوی بزرگی در دل داشتم؛ اینکه بتوانم در برنامه‌های حرم مطهر امام رضا(ع) شرکت کنم، قرآن بخوانم و روزی خادم حرم شوم. در یکی از برنامه‌هایی که برای نوجوانان برگزار شده بود، فرصت تلاوت پیدا کردم. پس از اجرا، چند جایزه به من هدا شد که یکی از مهم‌ترین آنها مفاتیح حرم علی‌بن موسی‌الرضا(ع) بود. از آن روز به بعد با این مفاتیح انس زیادی پیدا کردم و همیشه از آن استفاده می‌کنم. دیگر جوایز آن برنامه را نیز استفاده نکردم و به عنوان یادگار نگه داشتم‌ام.

قرآن فقط برای کسب مقام نیست

در کنار تلاوت قرآن و اذان، به ورزش فوتبال، شنا و کشتی علاقه‌مند هستم و در این رشته‌های ورزشی فعالیت دارم. همچنین در بخش‌های مختلف فعالیت قرآنی نیز حضور دارم. اکنون به عنوان قاری، مؤذن، استاد و مدرس قرآن و مجری برنامه‌های فرهنگی و قرآنی فعالیت می‌کنم و اجرای برنامه‌های میدین شهر و تجمعات شبانه مردم را نیز بر عهده دارم. به نظر من قرآن تنها به مسابقه و کسب رتبه محدود نمی‌شود. هدف من این بوده است که قرآن را در زندگی خود جاری کنم و آنچه را از استادان و بزرگان این مسیر آموخته، به نسل جدید، به‌ویژه کودکان و نوجوانان منتقل سازم. دوست دارم تا آخرین قدم در مسیر قرآن ثابت‌قدم بمانم و خادم کوچکی برای کلام الهی باشم.

وقتی قاری، خودش معلم نسل بعد می‌شود

حدود دو سال است که در مؤسسه قرآنی بینه، به آموزش صوت و لحن به کودکان و نوجوانان هفت تا ۱۴ سال می‌پردازم. در کنار آن، در محله ارغوانیه نیز در مسجدالمهدی و مسجدالنور به آموزش تجوید، صوت و لحن به نوجوانان حدود ۱۰ و ۱۱ ساله مشغولم. به لطف خدا ارتباط خوبی با کودکان و نوجوانان برقرار کرده‌ام و استقبال خوبی از کلاس‌ها شده است. علاوه بر کلاس‌های گروهی، برای کودکان کوچک‌تر کلاس‌های خصوصی نیز برگزار می‌کنم. شعار همیشگی در کلاس‌هایم این است که؛ قرآن را یاد بگیر، تمرین کن، تکرار کن؛ موفقیت از تمرین شروع می‌شود.

دغدغه‌ای درباره عدالت در مسابقات قرآنی

گاهی در برخی مسابقات، ناداوری و بی‌عدالتی رخ می‌دهد و بعضی افراد به دلیل ارتباطات یا پشتوانه مؤسسات قرآنی خاص، فرصت بیشتری برای دیده شدن پیدا می‌کنند. برخی گروه‌ها و مؤسسات قرآنی در تهران بیشتر از شاگردان خود حمایت می‌کنند و گاهی ورود افراد مستعد از شهرهای دیگر به این مجموعه‌ها دشوار است. وقتی یک نوجوان با صدای خوب و انگیزه فراوان تلاوت خود را ارسال می‌کند، انتظار دارد مورد توجه قرار بگیرد؛ چراکه بی‌توجهی می‌تواند باعث دلسردی او از ادامه مسیر شود. این مسئله زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که بدانیم تلاوت تقلیدی برای قاریان جوان، دوره سنی مشخصی دارد و معمولاً تا پیش از ۲۰ سالگی فرصت مناسبی برای این نوع تلاوت وجود دارد و پس از آن باید قاری به سمت تلاوت تطبیقی و مراحل بالاتر حرکت کند. بنابراین، از دست رفتن فرصت دیده‌شدن می‌تواند برای یک نوجوان علاقه‌مند، به معنای از دست دادن بخشی از زمان طلایی آموزش باشد.

مریم نقیان

ارغوانیه؛ چشم به راه فرهنگ سرا

گفت و گو با مهدی قمشه، فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی محله ارغوانیه

دست‌هایی که تنها نمی‌مانند

اما ارغوانیه تنها محله‌ای برای تفریح و فرهنگ نیست؛ محله‌ای است که در آن، دست‌ها به یاری هم دراز می‌شوند. قمشه در این باره می‌گوید: «در حوزه برنامه‌های جهادی حدود ۳۰ خانوار را شناسایی کردیم که در پایگاه پرونده ثبت شده دارند و با کمک خیران در مناسبت‌های مختلف بسته‌های معیشتی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد. به همت خواهران محله نیز یک خیریه به اسم حضرت معصومه (س) تأسیس شده و در حوزه جهیزیه، کمک به بیماران نیازمند محله و توانمندسازی خانواده‌های بی‌سرپرست و بدسرپرست فعالیت می‌کنند.»

او با اشاره به بازارچه‌های مناسبتی می‌افزاید: «در همین راستا در مناسبت‌هایی مانند عید، بازگشایی مدارس و... بازارچه‌های مناسبتی در مساجد محله برگزار می‌شود و خانواده‌های بدسرپرستی که در حوزه تولید توانمند شده‌اند، تولیدات خود را در این بازارچه‌ها در معرض دید مردم قرار می‌دهند و مردم هم به خوبی استقبال می‌کنند. این بازارچه‌ها، نه فقط جایی برای خریدوفروش که صحنه‌ای برای بازیافتن عزت و اعتماد به نفس‌اند.»

فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی به هم‌افزایی فعالان فرهنگی محله هم اشاره می‌کند: «به همت پایگاه شهید ربانی فعالان فرهنگی محله به صورت فصلی دور یکدیگر جمع می‌شوند و کلاس‌ها هم‌افزایی و گفتمانی دارند. در این کلاس‌ها و جلسات خط‌مشی فرهنگی محله مشخص می‌شود. این جلسات، همان جایی است که نقشه راه فرهنگی ارغوانیه ترسیم می‌شود.»

یک آرزو؛ یک مطالبه

قمشه با تقدیر از همکاری شهرداری منطقه ۱۵ بیان می‌کند: «خدا را شکر شهرداری منطقه ۱۵ در برنامه‌های مناسبتی و فرهنگی همکاری خوبی با فعالان فرهنگی و پایگاه‌های بسیج دارد؛ اما جا دارد که این همکاری‌ها افزایش پیدا کند.»

او در ادامه از دو کمبود بزرگ می‌گوید که سال‌هاست اهالی ارغوانیه را رنج می‌دهد: «در محدوده محله ما متأسفانه فرهنگ‌سرا یا یک مکان فرهنگی مستقلی وجود ندارد و مطالبه مردم محله ارغوانیه این است که یک فرهنگ‌سرا در محله ساخته شود. این موضوع را حتی به شهرداری اطلاع دادیم. کمبود فضای ورزشی یکی دیگر از چالش‌های محله است. محله ما یک سالن چندمنظوره نیاز دارد. امیدوارم شهرداری برای احداث فضاهای ورزشی به ما کمک کند.»

این جمله‌ها، فقط خواسته یک فرمانده پایگاه نیست؛ صدای مردمی است که سال‌هاست در مساجد، در موبک‌ها و در کوچه‌ها، فرهنگ را زنده نگه داشته‌اند؛ اما هنوز جایگاهی در شأن خود ندارند. ارغوانیه، محله‌ای است که فرهنگ در آن نفس می‌کشد؛ اما فرهنگ‌سرا ندارد؛ محله‌ای که جوانانش تشنه ورزش‌اند، اما سالن ورزشی ندارد.

برنامه شنا و فوتبال به صورت هفتگی برای نوجوانان و جوانان فعال است. برنامه‌های مناسبتی هم به صورت باشکوه اجرا می‌شود.»

موبک رهروان ولایت؛ خیمه‌ای در دل شب

یکی از درخشان‌ترین بخش‌های فعالیت‌های محله ارغوانیه، موبک رهروان ولایت است؛ خیمه‌ای که هر شب، اقشار مختلف مردم را دور هم جمع می‌کند. فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی با افتخار از آن می‌گوید: «موبک رهروان ولایت جهت تجمعات شبانه مردم تأسیس شد. موبک رهروان ولایت تجمع شبانه اقشار مختلف مردم است. در این موبک اساتید سیاسی، تاریخ اسلام و... را داریم که از آن‌ها برای برنامه‌های بصیرت‌افزایی هر شب بهره می‌بریم. از روحانیان مساجد و ظرفیت اشخاص محله که فعالیت‌های تبیینی انجام دادند نیز استفاده کردیم. چند شب نیز در داخل موبک میز خدمت درمان قرار دادیم.»

گروه سرود بنات‌المهدی (عج) مسجد النور و پایگاه بسیج خواهران حضرت معصومه (س) در موبک و نقاط مختلف شهر برنامه دارند. گروه سرود پسران یاوران مهدی (عج) که در مسجد المهدی (عج) فعالیت می‌کنند نیز در موبک و نقاط دیگر شهر اجرا دارند. موبک از تاریخ چهارم فروردین که تأسیس شد تا کنون برنامه‌های مختلفی دارد و مورد استقبال مردم قرار گرفته است.

او ادامه می‌دهد: «کلاس‌های تفسیر و نهج‌البلاغه در مقطع سنی نوجوانان و جوانان در هر سه مسجد برگزار می‌شود. هم‌زمان برنامه‌های بصیرت‌افزایی نیز در مساجد، موردی و مناسبتی با حضور و مشارکت مردم برگزار می‌شود.»

سفر، ورزش و سینما؛ تفریحی برای همه

فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی در ادامه به اردوهای زیارتی و سیاحتی اشاره می‌کند و می‌گوید: «اردوهای زیارتی و سیاحتی را برای خانواده‌ها در یک سال، سه تا چهار مرتبه برگزار می‌کنیم. اردوهای سیاحتی برای بانوان و آقایان هر ساله برگزار می‌شود و متعلق به همه رده‌های سنی است. تماشای فیلم‌های سینمایی در سینما بهمین برای خانواده‌ها یکی دیگر از برنامه‌های فرهنگی ماست. اکران مسجدی را هم در هر سه مسجد با توجه به مناسبت‌ها داریم.» اما شاید زیباترین تصویری که قمشه ترسیم می‌کند، تصویر شب‌های ارغوانیه است؛ شب‌هایی که پس از نماز، نوجوانان و جوانان به کانون‌های فرهنگی می‌آیند و پشت میز تنیس و فوتبال دستی، خنده و شادی را تمرین می‌کنند: «کانون‌های فرهنگی هر سه مسجد به میز تنیس، فوتبال دستی و... مجهز شده‌اند و هر شب به مدت دو ساعت پس از نماز، نوجوانان و جوانان از آن بهره می‌برند.»

این بسیجی به ورزش‌های گروهی و اردوهای خانوادگی هم اشاره می‌کند: «برای مردم محله پیاده‌روی و کوه‌گشت‌های خانوادگی را به صورت فصلی و موضوعی برگزار می‌کنیم.

در گوشه‌ای از منطقه ۱۵ اصفهان، محله‌ای نفس می‌کشد که نامش با بهار گرّه‌خورده است؛ ارغوانیه. محله‌ای که اگر از دور به آن بنگری، شاید تنها کوچه‌هایی باشد میان ساختمان‌ها و مغازه‌ها؛ اما اگر پا در مساجدش بگذاری و صدای قرآن را از حجره‌های کوچک بشنوی، اگر بوی چای موبک را در شب‌های سرد استنشام کنی و خنده نوجوانان را پشت میز تنیس ببینی، تازه می‌فهمی که اینجا فقط یک محله نیست؛ یک خانه است؛ خانه‌ای که اهالی‌اش سال‌هاست با دست‌خالی، اما بادل پُر، آن را ساخته‌اند. در این خانه، سه مسجد و دو پایگاه بسیج، ستون‌های استوارند و کانون‌های فرهنگی، پتجره‌هایی که رو به نور باز شده‌اند. اما این خانه، یک اتاق کم دارد؛ اتاقی به نام فرهنگ‌سرا و یک حیاط؛ حیاطی به نام سالن ورزشی.

مهدی قمشه، فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی، مردی است که خاک این محله را می‌شناسد. او خودش را فرزند همین کوچه‌ها می‌داند و با لهجه‌ای که بوی اصالت و صمیمیت می‌دهد، از روزهایی می‌گوید که هنوز هم در خاطرش زنده‌اند. او با کلماتی ساده اما پراز معنا، تصویری از ارغوانیه را پیش چشمان ما می‌گشاید؛ تصویری که در آن، فرهنگ از دل مسجد می‌جوشد و تا خانه‌ها می‌رسد.

وقتی مسجد، قلب محله می‌شود

فرمانده پایگاه بسیج شهید حاج احمد ربانی در ابتدای گفت‌وگو، با یادآوری سال‌هایی که در این محله زیسته است، می‌گوید: «حدود سه سال است که در محله ارغوانیه فعالیت می‌کنم و حدود ۲۵ سال است که به دلیل وجود محله پدری‌ام در این محدوده، ساکن همین منطقه‌ام. در محله ارغوانیه دو پایگاه بسیج فعال داریم؛ پایگاه برادران شهید حاج احمد ربانی و پایگاه خواهران حضرت معصومه (س). در این محدوده سه مسجد المهدی (عج)، النور و حضرت علی‌اکبر (ع) فعال است و هر کدام از این سه مسجد سه کانون فرهنگی فعال دارند.» کانون فرهنگی نور‌الانوار در مسجد نور فعالیت می‌کند، کانون فرهنگی حضرت علی‌اکبر (ع) در مسجد حضرت علی‌اکبر (ع) و کانون فرهنگی شهید مرتضی‌آوینی در مسجد المهدی (عج) در حال فعالیت است.

گویی این سه کانون، سه شاخه از یک درخت‌اند که ریشه‌شان در دل محله فرورفته و سایه‌شان بر سر اهالی گسترده است. قمشه، با حوصله از برنامه‌هایی می‌گوید که هر هفته در این محله جریان دارند؛ برنامه‌هایی که از قرآن آغاز می‌شوند و تا کوه و سینما و موبک ادامه می‌یابند: «فعالیت‌های فرهنگی که انجام می‌شود شامل کلاس‌های قرآن است که حفظ، روان‌خوانی و... در مقطع سنی نونهالان و نوجوانان را به صورت هفتگی برگزار می‌کنند. برنامه‌های تربیتی در چند قالب برنامه‌ریزی شده‌اند. قالب اول حلقه صالحین است که در مقاطع سنی مختلف از نونهالان، نوجوانان و بزرگسالان با موضوع‌های تربیتی، اعتقادی و فقهی در حال برگزاری است.»

سارا حقیقی

شهر چوبی در ارغوانیه

گفت وگو با بشیرعلی حسنی، هنرمند مجسمه ساز ساکن محله

در دنیا «پدر ژیتو»های زیادی هستند که «پینوکیو»هایی را از دل چوبها به وجود آورده‌اند. در ایران خودمان هم پدران هنرمندی هستند که با دیدن چوب، ذوقشان گل می‌کند و دست به اهر می‌شوند و پیکره‌های چوبی می‌سازند که دل علاقه‌مندان را می‌برند. محله ارغوانیه اصفهان محل زندگی یکی از این پدرژیتوهاست؛ بشیرعلی حسنی که تاکنون بیش از ۲۰ هزار مجسمه چوبی ساخته و آثارش تا آن سر دنیا هم رفته‌اند. فکرش را بکنید اگر روزی این مجسمه‌ها جان بگیرند می‌توانند شهروندان یک شهر ۲۰ هزار نفری شوند؛ شهروندانی چوبی با دلی از شیشه! حسنی متولد ۱۳۴۵ است و حدود ۳۵ سال می‌شود که ساکن ارغوانیه است. نمی‌گوید اصالتا اهل کجاست و اعتقاد دارد هنرمند متعلق به جای خاصی نیست.

۱۵ سال پیش، بعد از اینکه حکم بازنشستگی‌اش را از اداره در دریافت می‌کند و بی‌حوصلگی به روزهایش اضافه می‌شود، ساخت یک تخته فوتبال دستی چراغ راهی می‌شود برای حرفه‌ای که سال‌ها ادامه می‌یابد.

چوب‌ها زغال شوند

این هنرمند مجسمه‌ساز از «خلاقیت» می‌گوید که همه چیز حرفه‌اش است؛ خلاقیتی که اگر نبود چوب‌ها به جای مجسمه‌شدن، دود می‌شدند و از بین می‌رفتند؛ کاری که رایج‌تر است و ساختنی که گویا از ذهن تکنولوژی زده ما رخت برپسته! سرشاخه‌های درختان و ضایعات چوب‌ها بازار کارش هستند و او دلیل این موضوع را چنین بیان می‌کند: «اقتصادی بودن و در دسترس بودن این چوب‌ها دلیل استفاده من از آن‌هاست. چوب‌های ضایعات بسیار ارزان هستند و ما یاد گرفتیم که چطور از این ابعاد و شکل‌های مختلف، اثر خلق کنیم.» البته دغدغه محیط‌زیستی و تبدیل محدودیت به فرصت نیز از دیگر دلایلی است که از آن سخن می‌گوید: «در واقع هر دو این موارد را هم در نظر دارم؛ چون این چوب‌ها اگر استفاده نشوند، یا زغال می‌شوند یا کشاورزان آن‌ها را می‌سوزانند. ما با این کار از هدر رفتن آن‌ها جلوگیری می‌کنیم.»

یکی از زیبایی‌های کار این هنرمند ساکن محله ارغوانیه ساخت مجسمه‌هایی با موضوع ضرب‌المثل‌ها و حکایت‌های ایرانی است؛ ضرب‌المثل‌هایی که به گفته او کم‌کم دارند فراموش می‌شوند. او می‌گوید که با این کار، خودش هم با دنیای شعر و ادبیات بیشتر آشنا

شده و چیزهای زیادی یاد گرفته است: «با ساخت این مجسمه‌ها می‌خواستم مفاهیم ادبی و داستان‌های قدیمی را در قالب پیکره‌های چوبی بیاورم. ضرب‌المثل‌هایی را کار کرده‌ام که برای همه آشنا هستند؛ اما نسل جوان کمتر با آن‌ها درگیر است. این کارها برای مخاطب بسیار جذاب هستند. اینطور می‌خواهم به نوعی برای آموزش دوباره داستان‌ها و ضرب‌المثل‌های ادبیات فارسی فرهنگ‌سازی کنم.»

ساخت هر اثر بسته به نوعش از حدود نیم ساعت تا چهار ساعت زمان می‌برد و این هنرمند با کشف و شهودی که دارد بهترین شمایل را از چوب خام می‌سازد و به آن جان می‌دهد. پای آثار آقای حسنی به جاهای مختلف باز شده؛ از نمایش در فرهنگ‌سراهای مختلف سطح شهر تا نمایشگاه‌های خارج از کشور. حتی عروسک‌هایش در تئاترها نیز نقش آفرینی کرده‌اند. او از خاطره اولین نمایشگاهش چنین یاد می‌کند: «به دلیل حس ششمی که دارم و از الطاف خداوند است، چوب‌ها را که می‌دیدم فکر می‌کردم می‌شود از دل آن‌ها چیزی خلق کرد و با این کار به درآمد هم رسید. به نظر بهترین صنعت آن است که از ضایعات بتوانیم چیز مفیدی بسازیم. برای گسترده‌تر شدن کارم خیلی تلاش کردم. یک روز روی گوشی‌ام پیامکی آمد که نوشته بود نگارخانه فرهنگ سرای کوثر افتتاح شده. چند تا عکس از مجسمه‌ها گرفتم و پیش آقای مکارمی، مدیر فرهنگ‌سرا پردم. ایشان پرسید چند تا از این مجسمه‌ها داری؟ گفتم: حدود صدتا. خیلی سریع گفت: نمایشگاه بعدی را با آثار تو برگزار می‌کنیم.» به او لقب پدرژیتو داده‌اند؛ او نسبت به این لقب حسنی ندارد و می‌گوید: «پدرژیتو یک پینوکیو ساخت؛ ولی من

کارم فراتر از ساخت یک عروسک است. من به این فکر می‌کنم که این شکل چوبی قرار است چه معنایی داشته باشد و چه کاربردی پیدا کند. او فقط سازنده بود؛ اما من می‌بینم و آنچه را خود چوب به من نشان می‌دهد به وجود می‌آورم.»

این هنرمند از فلسفه پنهان در چوب می‌گوید؛ فلسفه‌ای که باعث شده چوب گاهی عصای موسی شود، گاهی منبری در مسجد و گاهی در خیبر. معتقد است چوب رنگ‌نشده حس قوی‌تری نسبت به چوب‌های رنگ‌شده و مصنوعی دارد و از دیدن کارهای بکرش لذت می‌برد و دلش می‌خواهد لذت این دیدن را با دیگران به اشتراک بگذارد. دغدغه او نمایش آثارش به تمام دنیاست و آموزش کارش به همه علاقه‌مندان: «خانه‌ام کوچک است و محیط کار محدودی دارم. اگر فضایی فراهم شود، بسیار مشتاقم که از تمام دنیا دعوت کنم به دیدن آثارم بیایند و حتی حاضرین هنر را به همه آموزش دهم. بچه‌ها بیایند و خودشان کار بسازند. اگر مکانی داشته باشم، هر روز ساعت‌ها برای آموزش وقت می‌گذارم.»

«فرصت‌ها دارد از دست می‌رود؛ جمله‌ای که حسنی درباره محله‌ای می‌گوید که می‌تواند چنین مکانی را برایش فراهم کند: «محله ارغوانیه فرصت‌های زیادی دارد. زمین‌های بلااستفاده زیادی در محله هست که می‌تواند کارگاهی برای این هنر باشد. با اینکه گاهی به من گفته می‌شود بیا و در یکی از این زمین‌ها کار کن؛ اما اگر شروع به کار کنم از من هزینه اجاره و... می‌خواهند که توان پرداختش را ندارم. مردم قدرت خرید کمی دارند و نمی‌توان از آن‌ها انتظار داشت که خرید کنند؛ همین که به دیدن آثارم بیایند و عکسی بگیرند هم خوب است؛ اما برای

این کار هم جایی ندارم.»

پارک الهیه در ارغوانیه و تجمعات شبانه مردم در این محله، مکانی شده برای نمایش مجسمه‌های چوبی او؛ «آثارم را برای نمایش به این پارک می‌برم؛ حتی در تجمعات شبانه هم کارهایم را می‌برم. می‌خواهم به عنوان خمس کارم، اهالی محله به دیدن این مجسمه‌ها بیایند و از آن‌ها لذت ببرند.»

حضور در مراکز فرهنگی و محل‌های پررفت و آمد برایش مقدور نیست و اجازه در معرض دید گذاشتن کارهایش را به او نمی‌دهند و همین موضوع حسنی را آزرده خاطر کرده است.

از این هنرمند مجسمه‌ساز ساکن ارغوانیه می‌پرسیم آیا به ساخت نمادی برای محله فکر کرده است؟ پاسخش، ساخت مجسمه‌ای با بیش از سه متر ارتفاع است که مدت‌ها پیش به سفارش شهرداری ساخته؛ ولی دیگر کسی سراغی از آن نگرفته و در کارگاه چشم‌انتظار توجه مانده: «این مجسمه می‌تواند نمادی برای محله باشد. می‌شود وزنه‌ای به دستش داد یا بیلی روی دوشش گذاشت و به عنوان نمادی از این محله از آن استفاده کرد. مجسمه‌های دیگری هم می‌شود ساخت. اگر کارگاهی داشته باشم این مجسمه را جلو در آن می‌گذارم و روی تابلویش می‌نویسم "به کارگاه خلاق ارغوان خوش آمدید." خلاقیت و درک بصری اوبه یاری هم‌محله‌ای‌ها نیز آمده است. حسنی می‌گوید: «وقتی خانه‌ای در حال ساخت باشد، با توجه به درکی که دارم صاحبانشان را راهنمایی می‌کنم که چطور فضای بهتری مثل برای راه‌پله‌ها یا نقاط دیگر در نظر بگیرند و مردم محله هم خدا را شکر از این موضوع راضی بوده‌اند.»

این هنرمند معتقد است اگر جوانان، به‌ویژه اهالی محله ارغوانیه با کارش بیشتر آشنا شوند و بتوانند خودشان هم اثری به جود بیاورند، در آینده شغلی‌شان بسیار مؤثر است و از آن‌ها افرادی خلاق و با فکر می‌سازد. این اتفاق نیازمند توجه متولیان و مسئولانی است که با حمایت از هنرمندان، به پیشرفت جامعه کمک کنند. حسنی از بیان مشکلات ارغوانیه خودداری می‌کند و می‌گوید در حیطه حرفه‌اش نیست که از این مسائل سخن بگوید؛ اما به ترافیک دوشنبه بازار محله که برای مراجعه‌کنندگان دردسرساز شده اشاره می‌کند. او تأکید می‌کند که ارغوانیه ظرفیت ساخت پارکینگ را دارد؛ ظرفیتی که هنوز فکری برای آن نکرده‌اند و امیدوار است مسئولان به آن توجه کنند.

زهره سادات کاظمی

قول‌های بر زمین مانده ارغوانیه

درد دل‌های ساکنان ارغوانیه درباره مشکلات این محله و قول‌هایی که مسئولان داده‌اند

فرهنگ سرا و مرکز فرهنگی نداریم

نداشتن روکش آسفالت در بسیاری از کوچه‌ها و همسایگی با زمین‌های بایر و بلاتکلیف در اطراف شهرک، یکی دیگر از مشکلاتی است که خانم دیگر به آن اشاره داشت. او ادامه داد: البته ما فاضلاب نداشتیم که در حال حاضر مشغول احداث فاضلاب هستند و قول دادند بعد از عملیات عمرانی، کوچه‌ها را آسفالت کنند. من از سال ۹۵ در این محله ساکن هستم؛ اما از کمبود شدید امکانات خدماتی، آموزشی، فرهنگی و بهداشتی رنج می‌بریم. این شهرک یک درمانگاه و خانه بهداشت ندارد. فشار آب خیلی کم است و مغازه‌های خدماتی مثل نانواپی برای این محله با این جمعیت خیلی محدود است. هیچ ورزشگاه و مکان ورزشی، برای ورزش بچه‌ها نداریم. فقط یک پارک ساختند که آن هم خیلی شلوغ می‌شود.

همسایگی با زمین‌های بایر و کوچه‌های خاکی

موسوی، ساکن قدیمی محله که از اوایل سال ۶۰ ساکن محله و بافت قدیمی است، درخصوص مشکلات محل زندگی‌اش، گفت: اوایل در محله ارغوانیه، ده تا ساختمان بیشتر نبود و هیچ امکاناتی نداشت. الان اوضاع خیلی بهتر شده است. او به خیابان فرهنگ که خیابان مهمی در ارغوانیه است، اشاره کرد و گفت که این خیابان سال‌ها پیش قرار بوده دوبانده و تعریض شود؛ اما هیچ اتفاقی در این سال‌ها نیفتاده است. طرح تعریض این خیابان از ابتدای شکل‌گیری محله مطرح شده و قرار بوده است به‌گرفته زینل متصل شود. یک بلوار کم‌عرض در میان خیابان است که درختان آن رمق زیادی ندارد و البته زباله زیادی پای درخت‌ها جمع شده است. سمت چپ خیابان زمین خاکی است و کارگاه‌ها و باغ‌های نیمه‌جان با دیوارهای کاهگلی مرز میان محل مسکونی محله با بافت قدیمی هستند. خاکی‌بودن کوچه‌ها و راه‌های ارتباطی در انتهای محله‌ها به دلیل همجواری با زمین‌های کشاورزی بایر رها شده، وضعیت نامناسبی برای محله ترسیم کرده است. این زمین‌ها منشأ آلودگی و ریزگردها هستند که بر اثر ورزش در محله

ساختمان‌ها و آپارتمان‌هایی که بسیاری از آن‌ها نوسازی بودند. شهرک الهیه که شهرک بزرگی در ارغوانیه است و ساخت‌وساز زیادی هم دارد، در کنار کمبود زیرساخت‌های لازم و خدمات شهری، در حال توسعه است. انتهای شهرک یک پارک نسبتاً بزرگ ساخته شده و این تنها امکاناتی است که این شهرک دارد. به سراغ تعدادی خانم که کناری روی چمن‌ها نشسته و مشغول تماشای بازی بچه‌ها بودند، رفتیم. وقتی از مشکلات محله پرسیدم، یکی از خانم‌ها خندید و گفت: مشکلات ما زیاد است؛ کدام را بگویم؟! یکی از مهم‌ترین مشکلات ما حمل‌ونقل عمومی است. ما اصلاً داخل شهرک اتوبوس نداریم. مسافت زیادی را باید پیاده برویم تا به ایستگاه اتوبوس برسیم. شهرک وسعت زیادی دارد و برای رسیدن به ایستگاه اتوبوس، باید مسافت طولانی پیاده روی کنیم؛ حتی تا کسی هم در شهرک وجود ندارد. در زمان بازگشایی مدرسه بچه‌ها حتماً باید سرویس داشته باشند؛ درحالی‌که اگر اتوبوس داخل شهرک رفت‌وآمد داشت نیازی به گرفتن سرویس نبود.

خانم دیگری در ادامه اضافه کرد: کمبودهای زیادی در این شهرک داریم. ما هیچ مکان و کانون فرهنگی، مسجد و یا فرهنگ‌سرا نداریم. برای یک کلاس فرهنگی باید مسافت زیادی را تا محله‌های اطراف برویم. من سال‌هاست به فرهنگ‌سرای سلمان، در خیابان جی می‌روم و از کلاس‌های آن‌ها استفاده می‌کنم.

فضای بازی و پارک برای بچه‌ها وجود ندارد

این ساکن محله ارغوانیه یکی دیگر از مشکلات مجموعه را نداشتن فضای بازی و پارک برای بچه‌های مجموعه دانست. او ادامه داد: خانواده‌های زیادی در مجموعه زندگی می‌کنند و بچه‌ها فضای بازی مناسبی ندارند؛ به همین دلیل از فضای حیاط برای بازی استفاده می‌کنند که باعث اعتراض سایر خانواده‌ها می‌شوند و همین مسئله مشکلاتی را در مجموعه ایجاد کرده است. او در ادامه تأکید کرد: از طرف شهرداری قول دادند در کنار مجموعه باغ ارغوان، زمینی برای احداث پارک، فضای بازی و تفریح بچه‌ها ایجاد کنند. باغ ارغوان راه‌اندازی شد؛ اما زمینی که قول داده بودند هنوز بایر است. مجموعه هیچ امکان تفریحی ندارد و فضای سبز مناسب هم در نزدیکی آن نیست. چند صندلی برای نشستن هم در بلوار وجود داشت که سالمندان استفاده می‌کردند که آن هم هنگام ساخت‌وساز باغ ارغوان جمع‌آوری شد. روشن در ادامه افزود: شب وقتی زباله‌ها را بیرون می‌گذاریم، در تایم آخر هفته که دو روز زباله بیرون از محوطه می‌ماند، گربه‌ها جمع می‌شوند و کیسه‌ها را باز می‌کنند که باعث آلودگی محیط و جمع‌شدن پشه‌ها می‌شود.

شهرک الهیه و کمبود امکانات زیرساختی

از مجتمع نور به سمت دیگر محله ارغوانیه رفتیم. به سمت شهرکی که پر بود از

مجموعه‌ای با ۴۸۰ خانوار فاقد فاضلاب شهری

صفیه روشن، مدیر یکی از مجتمع‌های مسکونی میلادنور، در گفت‌وگو با «هم‌محله»، نداشتن فاضلاب در مجتمع را یکی از بزرگ‌ترین مشکلات این مجموعه دانست. او در ادامه گفت: همه ۸ بلوک مجموعه که ۴۸۰ خانوار هستند، با این مشکل درگیرند. مجموعه ما مجهز به سپتینگ است؛ اما آن هم ظرفیتش محدود بود و بالا‌زدگی و پس‌زدگی داشت و مشکلات زیادی برای مجموعه و اهالی ساکن در آن ایجاد کرد.

با احداث باغ ارغوان و بازار گل و گیاه در همسایگی مجموعه میلادنور و احداث یک سپتینگ کمکی و اتصال فاضلاب مجموعه به آن، در حال حاضر مشکل حل شده؛ اما بنا به گفته روشن، ممکن است این اتفاق هم محدود باشد و سپتینگ بازار گل و گیاه هم نتواند تا مدت طولانی خدمات بدهد. این مجموعه نیازمند فاضلاب شهری است و مردم تقاضا دارند تا در خصوص اتصال آن‌ها به شبکه فاضلاب تلاش شود. بیمارستان فارابی فاصله کوتاهی تا مجموعه میلادنور دارد و متصل به سیستم فاضلاب شهری است؛ اما مجموعه محروم است. بنا به گفته روشن، چند باری مدیریت مجموعه و بلوک‌های مسکونی برای استفاده از سیستم فاضلاب شهری به سازمان آبفا مراجعه کرده‌اند؛ اما هزینه زیادی تقاضا کردند که پرداخت این هزینه برای بسیاری از ساکنان مقدور نیست.

زهره سادات کاظمی

خدماتی ندارد. ما یک مرکز خرید مثل بازار کوثر نداریم و برای تهیه مایحتاج باید به اطراف مراجعه کنیم. او در ادامه از کمبود فضای فرهنگی گفت و ادامه داد: ما محله را دوست داریم؛ ولی به خاطر کمبود امکانات زندگی سخت شده است در این محله و شهرک‌های اطراف مرتب در حال ساخت آپارتمان هستند؛ اما امکانات وجود ندارد. تابستان برای ثبت نام بچه‌ها و پرکردن اوقات فراغت آن‌ها سختی زیادی می‌کشیم. یک کلاس تابستانی برای گذراندن اوقات فراغت بچه‌ها پیدا نمی‌شود.

حادثه تلخی رخ بدهد. دسترسی سخت به اتوبوس هم مشکلی دیگری بود که مطرح کرد و ادامه داد: محله ارغوانیه و شهرک‌های اطرافش خیلی وسیع است؛ ولی اتوبوس داخل شهرک نمی‌آید. باید مسافت زیادی تا ایستگاه‌ها برویم. حتی خطوط بی‌آرتی هم مسیرشان تغییر کرده است. قبلاً اتوبوس‌ها از دانشگاه آزاد تا میدان جمهوری می‌رفتند؛ الان تا خوراسگان می‌روند و باید دوباره سوار خط دیگری بشویم. دسترسی به مراکز خرید هم خیلی محدود است. این محله بازار و بازارچه خیلی کم دارد و خیلی امکانات

محله، کمبود امکانات خدماتی و فرونشست از دیگر مشکلاتی است که به آن اشاره شده است.

مزاحمت سگ‌های ولگرد برای خانواده‌ها

از خانمی که توی پیاده‌رو در حال حرکت بود، درخصوص مشکلات محله پرسیدم. او مزاحمت سگ‌های ولگرد را یکی از مشکلات محله عنوان کرد. خودش یک بار مورد حمله سگ‌های ولگرد قرار گرفته است و اگر مردم به‌موقع نمی‌رسیدند، ممکن بود

گسترش پیدا می‌کنند. او ادامه داد: انتهای خیابان فرهنگ مجموعه‌ای از کارگاه‌های مختلف بودند که هنوز هم برخی از آن‌ها فعالیت می‌کنند. بیشتر در حوزه پلاستیک فعالیت دارند که بوی نامطبوع آن‌ها آزاردهنده است. قرار بود این کارگاه‌ها به شهرک صنعتی منتقل شوند؛ اما اتفاقی نیفتاد. برخی از آن‌ها در شهرک صنعتی زمین دریافت کردند؛ اما هنوز منتقل نشده‌اند؛ یعنی کسی پیگیر انتقال این کارگاه‌های مزاحم نشده است. نداشتن درمانگاه و مراکز درمانی برای مردم

ارغوانیه نیازمند توسعه زیرساختی است

هادی زمانی، استاد دانشگاه ونویسنده از اهالی محله ارغوانیه در خصوص مشکلات محله می‌گوید

محله ارغوانیه با اینکه سال‌هاست ساخته شده و در حال توسعه است؛ اما به لحاظ زیرساختی مشکلات متعددی دارد. دکتر هادی زمانی جامعه‌شناس و نویسنده که مدیریت بیمه سلامت استان را در کارنامه دارد و یکی از ساکنان محله است، با تأکید بر این موضوع معتقد است ارغوانیه آینده بسیار روشنی خواهد داشت. او یکی از اساتید شاخص در محله است و حدود ۲۰ سال پیش، ساکن شهرک الهیه از شهرک‌های جدید محله شده است. فضای محله به گفته او با وضعیت امروز تفاوت زیادی داشته است و بافت محله چندان مناسب نبوده و بیشتر ساکنان محله مهاجرنشین بودند. مردم برخی مناطق مانند جی و خوراسگان که نزدیک‌ترین محله‌ها به این منطقه بودند، از سکونت در این محله استقبال نمی‌کردند؛ اما پس از ایجاد شهرک الهیه، به دلیل برخورداری از ساختاری مدرن‌تر، بخش عمده‌ای از مردم فرهنگی و همچنین اقشار بالاتر را جذب کرد و همین موضوع تأثیر عمیقی بر ارغوانیه گذاشت. زمانی بزرگ‌ترین مشکل ارغوانیه را زیرمجموعه بودن آن برای منطقه ۱۵ بیان کرد و گفت: منطقه ۱۵ برای مدت‌ها شهرداری مستقلی داشت و جدا از اصفهان بود و در قالب شهری به نام خوراسگان فعالیت می‌کرد. بیشتر اعضای شورای شهر نیز خوراسگانی بودند و تمایل چندانی به ارغوانیه نداشتند. به همین دلیل، امکانات و توسعه بسیار محدودی در این منطقه وجود داشت. با وجود دانشگاه آزاد، برخی زیرساخت‌های استان اصفهان مانند میدان میوه و تره‌بار و امکانات دیگر در این منطقه وجود داشت، اما واقعاً منطقه فاقد برخی امکانات بود. با ایجاد شهرک الهیه و ساخت چند برج شرایط منطقه کمی بهبود پیدا کرد. بنا به گفته او پس از ادغام خوراسگان با اصفهان و قرار گرفتن این محدوده در منطقه ۱۵، توزیع امکانات عادلانه‌تر شد. دیگر اینجا به عنوان منطقه‌ای جدا یا

آن صحبت می‌کند و او بلافاصله موضوع را پیگیری می‌کند.

کمبود شدید اماکن فرهنگی در محله ارغوانیه

او یکی دیگر از مشکلات ارغوانیه را مسائل فرهنگی و ضعف زیرساخت‌های فرهنگی دانست. زمانی ادامه داد: محله فاقد فرهنگسرا، کتابخانه و کانون فرهنگی است و حتی یک خانه مطالعه در ارغوانیه وجود ندارد. زمانی که خوراسگان شهرداری مستقلی داشت، برای محله‌ها فرهنگسرا ساخته شد. من آن زمان دبیر کمیسیون فرهنگی شورای شهر خوراسگان بودم. در هر محله یک کتابخانه، یک فرهنگسرا و یک قرائت‌خانه ایجاد کردیم. در آن زمان در ارغوانیه هرچه تلاش کردیم زمین پیدا کنیم و برای ایجاد این فضاها اقدام کنیم، موفق نشدیم. زمانی در ادامه با اشاره به اهمیت زیرساخت‌ها در توسعه شهری گفت: در توسعه شهری، زیرساخت‌ها نقش حیاتی دارند. اگر بخواهیم به گذشته و دوره باستان نگاه کنیم، زمانی که می‌خواستند شهری را احداث کنند، ابتدا یک مسجد یا در دوره‌های قدیمی‌تر یک آتشکده به عنوان نماد مذهبی ایجاد می‌کردند و سپس کوچه‌ها را به صورت ستاره‌ای در اطراف آن می‌ساختند. در واقع آن مسجد یا آتشکده به محور توسعه تبدیل می‌شد. زمانی با تأکید بر اینکه این فرهنگ توسعه در جامعه ما وجود دارد، گفت: اگر بخواهید یک منطقه را آباد کنید، باید ابتدا زیرساخت‌هایی در آن ایجاد کنید؛ مثل باغ تندرستی، باغ ارغوان و امکانات دیگر. این زیرساخت‌ها باعث جذابیت منطقه می‌شوند. انتظار این استاد دانشگاه از مجموعه مدیریت شهری این است که نگاه آنها به زیرساخت‌های توسعه شهری در همه مناطق تقویت شود و تلاش کنند محله‌ها را با توجه به افزایش جمعیتی که دارد، رشد بدهند.

۲۰ یا ۱۵ کیلومتری را تحت کنترل داشته باشد و از همه مسائل آن خبر داشته باشد. مشکلات زیرساختی یک محله یا نگاه توسعه‌محور را حتی اگر شهردار شب و روز هم بدود، نمی‌تواند به طور کامل رصد کند. پرداختن به موضوع شورایی‌ها و مشارکت مردمی که در جامعه‌شناسی نیز بر آن تأکید زیادی می‌شود، بسیار مهم است. شورایی زمانی که خوراسگان مستقل بود، وجود داشت و بسیار مؤثر بود. بعداً منطقه چهار آن را احیا کرد؛ اما این روند ادامه پیدا نکرد. شورایی‌ها در واقع چشم و گوش شهرداران و شورای شهر هستند که حذف شده‌اند. زمانی پیشنهاد داد اگر شورای یاری‌ها به صورت انتصابی، نه انتخابی، احیا شود، می‌تواند از ظرفیت نخبگان منطقه، افراد دلسوز، مدیران توانمند و فعالان فرهنگی استفاده کند. این افراد می‌توانند مشکلات مردم را مستقیماً بشنوند یا خودشان موضوع را مستقیم اطلاع دهند تا برطرف شود. احیای شورای یاری‌ها یکی از دغدغه‌های این استاد دانشگاه در محله است. بنا به گفته او در تهران این ساختار بسیار قوی است و اگر شهروندی در محله‌ای مشکلی را ببیند، لازم نیست به شورای شهر مراجعه کند؛ خانه محله و شورای یاری وجود دارد و با نماینده

بیابانی نگاه نمی‌شد و نگاه‌ها به این سمت رفت که منطقه ۱۵ باید به اندازه دیگر مناطق توسعه پیدا کند و زیرساخت‌های خوبی ایجاد شد.

ارغوانیه یکی از نقاط ثقل اصفهان است

زمانی با اشاره به ظرفیت‌های موجود در ارغوانیه گفت: امروز می‌توانیم بگوییم ارغوانیه یکی از نقاط ثقل اصفهان است؛ به دلیل وجود دانشگاه آزاد، میدان میوه و تره‌بار و عبور رینگ چهارم ترافیکی، باغ تندرستی و و باغ ارغوان که از اقدامات اخیر شهرداری است. اجرای این پروژه‌های بزرگ شهری باعث شده ارغوانیه به تدریج از حالت بسته و محروم خارج شود و به سمت تبدیل شدن به یکی از مناطق توسعه‌یافته و حتی در آینده، منطقه‌ای برخوردار حرکت کند.

شورایاری‌ها چشم شهرداری‌ها بودند

این استاد دانشگاه برای حل شدن مشکل محله‌ها و طی شدن سریع مسیر توسعه در آنها، اجرا شدن طرح شورا یاری در محله‌ها را که شهرداری متولی آن بود ولی ادامه پیدا نکرد، دانست. او تأکید کرد: شما نمی‌توانید از یک شهردار توقع داشته باشید یک شعاع جغرافیایی

زهره قندهاری

احداث پارک تخصصی دوستدار کودک

هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان مهمترین اقدامات عمرانی و خدماتی محله ارغوانیه را تشریح می‌کند

تعریف و اجرا می‌شوند تا اثرگذاری آن‌ها در زندگی روزمره شهروندان به حداکثر برسد. نظری پور ادامه داد: احیا و احداث فضای سبز، اجرای آسفالت معابر، احداث پارک، احداث ورزشگاه و مشارکت با بسیج برای احداث یک ورزشگاه دیگر از جمله پروژه‌های شاخصی است که برای محله ارغوانیه در نظر گرفته شده است. این پروژه‌ها نشان‌دهنده نگاه جامع مدیریت شهری به ابعاد مختلف زندگی شهری است؛ از فضاهای سبز و تفریحی گرفته تا زیرساخت‌های ورزشی و فرهنگی. مشارکت با بسیج برای احداث ورزشگاه نیز بیانگر همکاری نهادهای مختلف برای توسعه امکانات ورزشی و فراهم کردن بستر مناسب برای فعالیت جوانان و نوجوانان محله است.

بودجه و اعتبارات اختصاص یافته به محله ارغوانیه

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان با بیان اینکه بودجه سال جاری منطقه ۱۵، ۴۶۶ میلیارد تومان بود که ۲۰ میلیارد تومان به محله ارغوانیه اختصاص داشت، تصریح کرد: در حال حاضر بیش از ۱۰ میلیارد تومان پروژه فعال در این محله در حال اجراست که حدود هشت میلیارد تومان برای زیرسازی و روکش آسفالت و حدود دو میلیارد تومان دیگر برای پیاده‌روسازی هزینه می‌شود. این حجم از سرمایه‌گذاری در یک محله، نشان‌دهنده عزم جدی مدیریت شهری برای توسعه متوازن و رفع نیازهای زیرساختی محلات مختلف است. اختصاص سهم قابل توجهی از بودجه منطقه به این محله، در کنار اجرای هم‌زمان پروژه‌های متعدد، بیانگر اولویت‌دهی به ارغوانیه در برنامه‌های عمرانی و خدماتی منطقه ۱۵ است.

مجموعه اقدامات انجام‌شده و در دست اجرا در محله ارغوانیه، از احداث نخستین بازیکده تخصصی کودک اصفهان گرفته تا آسفالت معابر، توسعه ایستگاه‌های اتوبوس، اجرای طرح‌های محله‌محوری و احداث فضاهای سبز و ورزشی، نشان‌دهنده رویکرد مدیریت منطقه ۱۵ در توسعه متوازن خدمات شهری و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان در تمامی محلات است. این پروژه‌ها با مشارکت شهروندان و همکاری نهادهای مختلف در حال اجراست و انتظار می‌رود با تکمیل آن‌ها، شاهد تحولی چشمگیر در سیما و منظر شهری، زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی و امکانات تفریحی، فرهنگی و ورزشی این محله باشیم. مدیریت منطقه ۱۵ با تأکید بر تداوم اجرای پروژه‌های عمرانی و خدماتی، همواره تلاش می‌کند با اجرای پروژه‌های زیرساختی و بهسازی فضاهای عمومی، زمینه افزایش رضایتمندی شهروندان و ارتقای کیفیت زندگی در تمامی محلات را فراهم کند.

شهرداری اصفهان ادامه داد: اجرای این پروژه علاوه بر تأمین رفاه شهروندان و تسهیل استفاده از ناوگان حمل‌ونقل عمومی، به ساماندهی فضاهای شهری و ارتقای منظر معابر نیز کمک شایانی کرده است. نظری پور با تأکید بر تداوم اجرای پروژه‌های عمرانی و خدماتی در سطح منطقه خاطرنشان کرد: مدیریت منطقه ۱۵ با رویکرد توسعه متوازن خدمات شهری، همواره تلاش می‌کند با اجرای پروژه‌های زیرساختی و بهسازی فضاهای عمومی، زمینه افزایش رضایتمندی شهروندان و ارتقای کیفیت زندگی در تمامی محلات را فراهم کند.

طرح‌های محله‌محوری؛ اقدام شاخص دوره ششم مدیریت شهری

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان تصریح کرد: با توجه به اجرای طرح‌های محله‌محوری که از اقدامات شاخص در دوره ششم مدیریت شهری است، از سال ۱۴۰۰ تاکنون چهار محله و در سال ۱۴۰۳ سه محله خاتون‌آباد، هیستان و ارغوانیه برای اجرای طرح‌های محله‌محوری انتخاب شده‌اند که حدود ۳۸۰ میلیارد ریال پروژه برای این محله در دستور کار قرار می‌گیرد. این رویکرد نشان‌دهنده توجه ویژه مدیریت شهری به نیازهای محلی و مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌هاست. در قالب طرح‌های محله‌محوری، پروژه‌ها بر اساس اولویت‌ها و نیازهای واقعی هر محله

در راستای بهبود سیما و منظر عمومی شهر، همچنین ارتقای کیفیت زندگی شهروندان است، گفت: بهسازی و مرمت آسفالت معابر فرعی و کوچه‌های سطح شهر در طول سال انجام شده است و اگر معبری نیاز به لکه‌گیری دارد، شهروندان می‌توانند از طریق تماس با سامانه ۱۳۷ درخواست‌های خود را اعلام و ثبت کنند.

توسعه ایستگاه‌های اتوبوس با ۲۰ میلیارد ریال اعتبار

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان از اجرای پروژه محوطه‌سازی و احداث سرپناه ایستگاه‌های اتوبوس در نقاط مختلف این منطقه خبر داد و اظهار کرد: در راستای ارتقای کیفیت خدمات حمل‌ونقل عمومی، افزایش رفاه شهروندان و بهبود سیمای شهری، عملیات محوطه‌سازی و احداث سرپناه ایستگاه‌های اتوبوس در خیابان مقداد دوم محله گیان، محله‌های دهنو و خاتون‌آباد، مسیر رینگ چهارم و سایر معابر سطح منطقه با اعتباری بالغ بر ۲۰ میلیارد ریال به اجرا درآمد. او افزود: ایجاد و تجهیز ایستگاه‌های اتوبوس به سرپناه‌های استاندارد، نقش مؤثری در افزایش آسایش شهروندان، به‌ویژه در شرایط مختلف آب‌وهوایی، و ارتقای کیفیت خدمات حمل‌ونقل عمومی دارد و از همین رو، این پروژه با رعایت استانداردهای فنی و عمرانی در دستور کار منطقه قرار گرفت. مدیر منطقه ۱۵

محله ارغوانیه این روزها حال‌وهوای تازه‌ای به خود گرفته است؛ از احداث نخستین بازیکده تخصصی کودک اصفهان با استانداردهای روز جهان تا آسفالت معابر، توسعه ایستگاه‌های اتوبوس و اجرای طرح‌های محله‌محوری. این محله به یکی از کانون‌های اصلی پروژه‌های عمرانی و خدماتی منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان تبدیل شده و مدیر منطقه ۱۵ با تشریح این اقدامات، از عزم جدی مدیریت شهری برای ارتقای کیفیت زندگی شهروندان در این محله خبر داده است.

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان با اشاره به احداث پارک تخصصی دوستدار کودک در شهرک مخابرات محله ارغوانیه گفت: زمین این پروژه در تملک شهرداری است و مساحتی حدود ۹۰۰ مترمربع دارد و این اولین بازیکده کودک (مقیاس مینیمالیست) در اصفهان با استانداردهای روز جهان خواهد بود.

او در ادامه اظهار کرد: این پروژه به عنوان نخستین بازیکده کودک در اصفهان، با رویکردی نوین و با رعایت استانداردهای روز جهان طراحی شده است. مقیاس مینیمالیست در طراحی این فضا، به معنای بهره‌گیری از سادگی و کارایی در عین حفظ جذابیت برای کودکان است تا محیطی امن، خلاقانه و استاندارد برای بازی و رشد کودکان فراهم شود. با توجه به اینکه زمین این پروژه در تملک شهرداری قرار دارد، روند اجرای آن با سرعت و بدون دغدغه تأمین زمین پیش خواهد رفت و انتظار می‌رود این فضا به یکی از جاذبه‌های مهم تفریحی و فرهنگی محله و حتی منطقه تبدیل شود.

آسفالت و زیرسازی معابر خیابان ارغوانیه

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان گفت: عملیات زیرسازی و آسفالت در معابر خیابان ارغوانیه با ۱۴۰۰ تن آسفالت در مساحتی به متراژ ۹ هزار مترمربع و با اعتباری بالغ بر ۷۰ میلیارد ریال طی مدت پنج ماه اجرا شده است. هوشنگ نظری پور اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌هایی که یک شهر را از سایر شهرها متمایز می‌کند و تأثیر زیادی بر منظر شهری دارد، آسفالت یک‌دست و مناسب معابر بوده و از مهم‌ترین اقدامات و وعده‌های شهرداری، موضوع کیفیت آسفالت معابر شهری است. او با اشاره به پروژه ساماندهی معابر خیابان ارغوانیه در منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان افزود: عملیات زیرسازی و آسفالت در معابر این خیابان با ۱۴۰۰ تن آسفالت در مساحتی به متراژ ۹ هزار مترمربع و با اعتباری بالغ بر ۷۰ میلیارد ریال طی مدت پنج ماه اجرا شده است. مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان با اشاره به اجرای روکش آسفالت در سطح محله‌های دیگر این منطقه تصریح کرد: حدود ۱۰ هزار مترمربع در این منطقه لکه‌گیری و نقاطی که با عقب‌نشینی نیاز به ترمیم داشته، آسفالت شده است. نظری پور با بیان اینکه خدمات‌رسانی بهینه و کسب رضایتمندی شهروندان از اولویت‌های اجرای پروژه‌ها و

زهره قندهاری

ارغوانیه در مسیر یک تحول محله‌ای

پاسخ هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان به معضلات ساکنان

محله ارغوانیه خوراسگان این روزها نفس تازه‌ای می‌کشد؛ جایی که صدای بازی کودکان به زودی در نخستین بازیکنده تخصصی اصفهان طنین‌انداز می‌شود، آسفالت تازه معابر چهره کوچه‌ها را دگرگون کرده و ایستگاه‌های اتوبوس با سرپناه‌های استاندارد، آرامش را به مسافران هدیه می‌دهند. این محله که در سال ۱۴۰۳ به جمع محلات منتخب طرح‌های محله محوری پیوسته، این روزها به یکی از پرچم‌باز و جوش‌ترین کانون‌های پروژه‌های عمرانی و خدماتی منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان تبدیل شده است؛ محله‌ای که سال‌ها با معضلاتی همچون آسفالت فرسوده، کمبود فضاهای تفریحی و امکانات ناقص حمل‌ونقل عمومی دست‌وپنجه نرم می‌کرد و حالا هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه، با اجرای این مجموعه اقدامات، پاسخی روشن و عملی به این دغدغه‌ها داده و از عزم جدی مدیریت شهری برای رقم‌زدن فصلی تازه در زندگی شهروندان این محله خبر می‌دهد.

با توجه به خاکی بودن کوچه‌های شهرک الهیه و فقدان آسفالت در بخش قابل‌توجهی از معابر، چه برنامه‌ای برای آسفالت‌ریزی و ساماندهی زیرساخت‌های عبوری این محدوده وجود دارد؟

با توجه به اجرای عملیات حفاری فاضلاب در صورت پایان یافتن آن و همچنین برگزاری مناقصه اجرای عملیات روکش آسفالت، این موضوع در دستور کار منطقه قرار دارد و تلاش می‌کنیم با هماهنگی دستگاه‌های مرتبط، اقدامات لازم در این زمینه با سرعت بیشتری انجام شود تا ان‌شاءالله تا ایام پایانی سال، بخش قابل‌توجهی از این فرآیند به نتیجه برسد و زمینه برای بهبود وضعیت معابر و ارتقای کیفیت تردد شهروندان فراهم شود.

با وجود حضور جمعیت ساکن زیاد در این شهرک، چرا هیچ فرهنگ‌سرا یا مرکز فرهنگی برای برگزاری کلاس‌های تابستانه و فعالیت‌های کودکان و بانوان احداث نشده است؟

در شهرک الهیه، استفاده از ظرفیت‌های فرهنگی و اجتماعی موجود و همچنین ایجاد زیرساخت‌های جدید در دستور کار قرار دارد. در همین راستا، قرارداد با یک مجموعه فرهنگی برای احداث مسجد و مجموعه فرهنگی در این شهرک منعقد شده است. همچنین زمین مورد نیاز برای احداث «بازیکنده کودک» در محدوده شهرک الهیه تملک شده و این پروژه نیز در مسیر اجرا قرار دارد.

در کنار این اقدامات، ظرفیت کانون‌های فرهنگی مساجد، مدارس و مجموعه‌های فرهنگی موجود نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین حوزه دوازده بسیج

حضرت بقیةالله (عج) برادران در ارغوانیه با برگزاری برنامه‌ها و کلاس‌های متنوع، یکی دیگر از ظرفیت‌های فعال فرهنگی و اجتماعی این محدوده است. تلاش مدیریت منطقه بر این است که با استفاده از ظرفیت‌های موجود و تکمیل زیرساخت‌های جدید، دسترسی شهروندان به فضاهای فرهنگی، اجتماعی و آموزشی در این محدوده بیش از پیش تقویت شود.

سرانه فضای سبز و تعداد پارک‌های موجود در این محله با توجه به تراکم جمعیت بسیار ناکافی است. پارک ارغوانیه نیز فاقد آب‌خوری و وسایل بازی کودکان می‌باشد. آیا طرحی برای توسعه فضای سبز و تجهیز پارک‌های موجود در دست اقدام است؟

با توجه به اینکه طراحی دو پارک در این محله در حال انجام است و زمین‌های مورد نیاز این پروژه‌ها نیز تملک شده، برنامه‌ریزی لازم برای ورود به مرحله اجرا صورت گرفته است. ان‌شاءالله با تکمیل فرآیندهای طراحی و اجرایی، احداث این دو پارک در سال آینده آغاز خواهد شد و با بهره‌برداری از آن‌ها، بخشی از کمبود سرانه فضای سبز این محله جبران و زمینه برای ارتقای کیفیت محیطی و افزایش دسترسی شهروندان به فضاهای سبز فراهم می‌شود.

دسترسی ساکنان به خطوط BRT و اتوبوس‌های درون‌شهری در محدوده ارغوانیه و به‌ویژه الهیه بسیار دشوار است. اتوبوس‌ها حتی در صورت تردد تا پینار، وارد محدوده ارغوانیه نمی‌شوند. چه تدبیری برای بهبود حمل‌ونقل عمومی در این منطقه اندیشیده شده است؟

این موضوع در حال حاضر با جدیت از سوی اعضای محترم شورای اسلامی شهر اصفهان و همچنین سازمان اتوبوسرانی در حال پیگیری است. در صورت تصویب و نهایی شدن طرح احداث خط تندرو، شهرداری منطقه ۱۵ آمادگی دارد در چارچوب برنامه مصوب، اقدامات اجرایی لازم را در منطقه دنبال و عملیاتی کند.

کارگاه‌های تولید پلاستیک در محدوده مسکونی شهرک فعال هستند و بوی نامطبوع آن‌ها موجب آزار ساکنان شده است. با وجود اینکه این کارگاه‌ها در شهرک زمین دارند، چرا به خارج از محدوده مسکونی منتقل نشده‌اند؟

در صورت وجود چنین کارگاه‌هایی در محله، لازم است موضوع از سوی اهالی به شهرداری اعلام و برای آن استشهادهای محلی تهیه و ارائه شود. پس از دریافت مستندات و بررسی موضوع، شهرداری می‌تواند در چارچوب ضوابط و ظرفیت‌های قانونی، فرآیند لازم برای ساماندهی و در صورت امکان، انتقال این کارگاه‌ها به محل مناسب را پیگیری و اجرا کند.

سال‌هاست که به اهالی محله وعده دوبانده شدن خیابان فرهنگ داده شده اما این پروژه هنوز عملیاتی نشده است. ضمناً سمت چپ این خیابان و محدوده مجاور دانشگاه خاکی و بلاتکلیف باقی مانده است. تکلیف این پروژه چه زمانی مشخص می‌شود؟

با توجه به اینکه این محدوده در حریم شهر قرار دارد، پیگیری‌های لازم برای تعیین تکلیف آن انجام شده و این موضوع از در دستور کار قرار دارد.

با این حال، تا زمان تعیین تکلیف کاربری و تصویب طرح مربوطه، امکان اجرای اقدامات عمرانی و تغییرات اساسی در این محدوده وجود ندارد. پس از طی فرآیندهای قانونی و تصویب طرح، شهرداری می‌تواند اقدامات لازم برای ساماندهی و تعیین تکلیف این بخش را دنبال کند.

با وجود ساخت‌وسازهای گسترده آپارتمانی در این شهرک، امکانات شهری نظیر فروشگاه بزرگ، فضای ورزشی سرپوشیده و مراکز خدماتی متناسب با افزایش جمعیت توسعه نیافته است. دلیل این ناهماهنگی چیست؟

در حال حاضر ورزشگاه آزادی همچنین سال ورزشی بسیج و فضای ورزشی مدرسه

حضرت ولی عصر (عج)، ظرفیت‌هایی هستند که در اختیار شهروندان قرار دارند و امکان استفاده از آن‌ها فراهم است. با این حال، توسعه سرانه و افزایش دسترسی شهروندان به فضاهای ورزشی همچنان مورد توجه مدیریت شهری است و موضوع احداث زمین‌های ورزشی چندمنظوره در شهرک الهیه نیز در حال پیگیری است تا در صورت فراهم شدن شرایط و طی مراحل قانونی، این مطالبه نیز به مرحله اجرا برسد.

شهرک میلاد نیز فاقد پارک و فضای بازی مناسب برای کودکان است. قرار بود در کنار باغ ارغوان فضای سبزی احداث شود، اما تاکنون اقدامی صورت نگرفته است. علت تأخیر در این طرح چیست؟

با توجه به قرارگیری مجموعه باغ ارغوان در محدوده منطقه ۴ و همجواری آن با شهرک میلاد نور، تمهیدات و هماهنگی‌های لازم برای بازگشایی ورودی از سمت شمال باغ ارغوان، با هدف تسهیل دسترسی شهروندان، توسط شهرداری منطقه در حال پیگیری است. همچنین باغ تندرستی نیز در این محدوده قرار دارد و به‌عنوان یکی دیگر از ظرفیت‌های فضای سبز و تفریحی، در دسترس شهروندان قرار دارد.

فقدان تاکسی و اتوبوس در داخل شهرک موجب شده ساکنان مسافت زیادی را برای دسترسی به حمل‌ونقل عمومی طی کنند. چه برنامه‌ای برای رفع این مشکل وجود دارد؟

با توجه به جمعیت شهرک و ویژگی‌های بافت شهری و شهرسازی آن، در صورت ارائه درخواست کتبی از سوی اهالی، موضوع از طریق سازمان‌های اتوبوسرانی و تاکسیرانی اصفهان، پیگیری خواهد شد.

شهرداری منطقه نیز پیگیری‌های لازم را تا حصول نتیجه و تعیین تکلیف موضوع در چارچوب ضوابط و ظرفیت‌های موجود دنبال خواهد کرد.

جمعیت سگ‌های ولگرد در این محله افزایش یافته و موجب آزار شهروندان شده است. شهرداری چه اقداماتی برای ساماندهی این وضعیت در نظر گرفته است؟

زنده‌گیری سگ‌های بلاصاحب و انتقال آن‌ها به کمپ مربوطه، به‌صورت مستمر و روزانه در سطح منطقه در حال انجام است و این موضوع به‌طور جدی در دستور کار واحد مربوطه قرار دارد. شهروندان نیز می‌توانند در صورت مشاهده سگ‌های بلاصاحب، موضوع را از طریق سامانه ۱۳۷ گزارش کنند تا نیروهای مربوطه در کوتاه‌ترین زمان ممکن نسبت به بررسی موضوع، زنده‌گیری و انتقال آن‌ها اقدام کنند.

زهره قندهاری

ارغوانیه؛ محله‌ای در حاشیه توسعه

محله ارغوانیه با مساحتی حدود ۲۷۵ هکتار ۱۰ هزار نفر جمعیت دارد

محله ارغوانیه در استان اصفهان و در محدوده شرقی شهر اصفهان واقع شده است. این محله از شمال با بزرگراه شهید مهدی ربانی (اصفهان - نائین)، از جنوب با بلوار رضوان و خیابان و از غرب با بلوار آب محدود شده است و با محله‌های سفلی و سمسور در منطقه ۱۵ و شهرک نیک اندیش در منطقه ۴ مجاورت دارد. ارغوانیه به عنوان یکی از محله‌های نوساز اصفهان، دارای پنج شهرک مسکونی و فضای سبز مناسبی است. پارک بزرگ الهیه با وسعت ۱۵ هزار مترمربع در شهرک الهیه احداث شده که شامل محوطه بازی کودکان، مسیر دوچرخه و آلاچیق است. براساس اطلاعات درگاه شهرداری اصفهان، محله ارغوانیه مساحتی حدود ۲۷۵ هکتار دارد و جمعیت آن حدود ۱۰ هزار نفر است. ارغوانیه جزو محله‌های نوساز اصفهان به حساب می‌آید و بافت فرسوده قابل توجهی ندارد. در این محله معضلاتی وجود دارد و اقداماتی انجام شده که در قالب اینفوگرافی روایت شده است.

معضلات محله

افزایش جمعیت
سگ‌های ولگرد
و آزار شهروندان

فقدان آب‌خوری
و وسایل بازی
کودکان در
پارک ارغوانیه

ناکافی
بودن سرانه
فضای سبز

نبود
فرهنگ‌سرا یا
مرکز فرهنگی

بالاترین
مآخذ پروژه
دوبانده‌سازی
خیابان فرهنگ

خاک‌بودن
برخی کوچه‌های
شهرک الهیه و
فقدان آسفالت

تأخیر در احداث
فضای سبز
کنار باغ ارغوان

عدم
توسعه امکانات
شهری

فقدان تاکسی
و اتوبوس در
داخل شهرک

دشواری
دسترسی به
خطوط BRT
و اتوبوس‌های
درون‌شهری

فعالیت
کارگاه‌های
تولید پلاستیک
در محدوده
مسکونی و بوی
نامطبوع آن‌ها

نبود پارک و
فضای بازی
مناسب برای
کودکان در
شهرک میلادنور

اقدامات محله ارغوانیه

- پیگیری برای مشارکت احداث زمین ورزشی شهرک الهیه
- پیگیری مشارکت زمین چمن مصنوعی بسیج
- ساماندهی پایانه اتوبوسرانی دانشگاه آزاد اسلامی
- ساماندهی ورودی و خروجی دانشگاه آزاد
- ایمن سازی و آرام سازی خیابان ارغوانیه
- اجرای ۸ گذرگاه استاندارد عابر پیاده و ایمن سازی آن‌ها
- نصب ۲۰ سرپناه ایستگاه اتوبوس
- ایمن سازی معابر فرعی منتهی به خیابان ارغوانیه
- نصب تابلوهای راهنمای مسیر

- زیرسازی و روکش آسفالت معابر اصلی و فرعی ارغوانیه
- هدایت و دفع آب‌های سطحی
- پیاده‌روسازی ضلع جنوبی و رفیوژ میانی بلوار سروستان
- زیرسازی برخی از معابر شهرک الهیه
- تملک زمین بازیکنده کودک به مساحت ۱۶۰۰ مترمربع
- تملک چهار هزار متر مربع زمین برای احداث پارک فرهنگ ارغوانیه
- انعقاد تفاهم‌نامه برای احداث مسجد و مجموعه فرهنگی شهرک الهیه
- فراهم کردن مقدمات احداث پارک الهیه ۲
- هدایت و انتقال آب‌های سطحی بلوار رضوان و میدان جنوبی ارغوانیه

مدیر فنی و گرافیک: علیرضا مظاهری
طراح و صفحه‌آرایی: نصرآزادانی
دبیر تحریریه ویژه‌نامه: زهره سادات کاظمی
تحریریه زهره قندهاری، منیره فهامی، مریم نقیان، سارا حفیظی
ویراستار: سارا حفیظی

صاحب امتیاز: شرکت فرهنگی، هنری و مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا
مدیر مسئول: دکتر علی قاسم‌زاده
مدیرعامل: سید علیرضا حسینی
سر دبیر: محمد حسین اعترازیان
دبیر ویژه‌نامه و رسانه‌های هم‌محله: احمد مهره‌کش
عکس: کوثر رحیمی

اصفهان زیبا
هم‌محله

برای دیدن تصاویر بیشتر
بارکد را اسکن کنید